ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΙΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΗΣ
ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α΄ ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΟΕΣΒ

ΧΑΡΤΙΑ - ΒΙΒΛΙΑ - ΨΙΛΙΚ
Θ. ΒΕΝΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΛΑΜΑΙ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1939

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θρησκευτικά

Τό βιβλίον αυτό ηγόρασα τῆς 16 Νοεμβρίου 1939

Ἐν Καλάμαις τῇ 16 Νοεμβρίου 1939

Ἔφη Κωνσταντοπούλου Τάξις πρώτη ἑξαταξίου νέου τύπου γυμνασίου

Γυμνάσιον Παραλίας Καλαμῶν

Καλάμαι τῇ 25 Ἰουλίου 1943

ΧΑΡΤΙΑ - ΒΙΒΛΙΑ - ΨΙΛΙΚΑ
Θ. ΒΕΝΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΛΑΜΑΙ

18594

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΙΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΗΣ
ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΗΣ
ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α΄ ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΟΕΣΒ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1939

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Η ΠΡΟ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

1. Ἡ Δημιουργία.

(Γέν. 1 ἑ.)

α) Ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου.— Ὅλα, ὅσα βλέπομεν εἰς τὸν κόσμον, τὰ ἐδημιούργησεν ὁ Θεὸς εἰς ἓξ ἡμέρας.

Ὁ Θεὸς εἶπεν: Ἂς γίνῃ φῶς! Καὶ ἔγινε φῶς.

Καὶ ἐχώρισε τὸ φῶς ἀπὸ τὸ σκότος καὶ ὠνόμασε τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος τὸ ὠνόμασε νύκτα. Ἔτσι ἐτελείωσεν ἡ πρώτη ἡμέρα.

Ἔπειτα ὁ Θεὸς εἶπε: Νὰ χωρισθοῦν τὰ νερά.

Καὶ ἐχώρισεν ὁ Θεὸς τὰ νερά, ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ τὰ νερά, ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὸν οὐρανόν. Ἔτσι ἐτελείωσεν ἡ δευτέρα ἡμέρα.

Ἔπειτα ὁ Θεὸς εἶπε: Τὰ νερά, ποὺ εὑρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανόν, νὰ μαζευθοῦν εἰς ἕνα μέρος καὶ νὰ φανῇ ἡ ξηρά.

Ἔτσι ἔγινεν ἡ ξηρὰ καὶ ἡ θάλασσα. Ὕστερα εἶπεν: Ἡ γῆ νὰ βγάλῃ χλόην καὶ δένδρα.

Ἔγινε καὶ αὐτὸ καὶ ἔτσι ἐτελείωσεν ἡ τρίτη ἡμέρα.

Ἔπειτα ὁ Θεὸς εἶπε: Νὰ ὑπάρχουν ἄστρα εἰς τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ χωρίζουν τὴν νύκτα ἀπὸ τὴν ἡμέραν.

Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὰ ἄστρα τὰ μεγάλα, τὸν ἥλιον νὰ φωτίζῃ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν σελήνην νὰ φωτίζῃ τὴν νύκτα. Ἔκαμε δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐτοποθέτησεν εἰς τὸν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

οὐρανόν, διὰ νὰ λάμπουν τὴν νύκτα. Ἔτσι ἐτελείωσεν ἡ τ ε τ ά ρ τ η ἡμέρα.

Ἔπειτα ὁ Θεὸς εἶπεν: Ἡ γῆ νὰ βγάλῃ ζῷα καὶ πτηνά. Ἐδημιούργησε καὶ τὰ θαλάσσια ζῷα.

Ὕστερα εὐλόγησε τὰ ζῷα καὶ εἶπε: Νὰ μεγαλώνετε καὶ νὰ πολλαπλασιάζεσθε. Ἔτσι ἐτελείωσεν ἡ π έ μ π τ η ἡμέρα.

β) Ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου.— Ἀφοῦ ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν κόσμον, ὕστερα ἔπλασε καὶ τὸν ἄνθρωπον.

Εἶπεν: Ἂς κάμωμεν τὸν ἄνθρωπον νὰ εἶναι κύριος εἰς τὰ ψάρια τῆς θαλάσσης, εἰς τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ, εἰς τὰ ζῷα, εἰς ὅλην τὴν γῆν καὶ εἰς ὅλα τὰ ἑρπετά, ποὺ σύρονται ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

Καὶ ἔπλασε τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ χῶμα καὶ τὴν Εὔαν ἀπὸ τὴν πλευρὰν τοῦ Ἀδάμ· εἶπε δὲ εἰς αὐτούς:

— Σᾶς ἔδωσα τὰ φυτά, διὰ νὰ εἶναι τροφὴ ἰδική σας καὶ τῶν ζῴων.

Εἶδεν ὁ Θεὸς ὅλα μαζί, ὅσα ἐδημιούργησεν· ἦσαν πάρα πολὺ ὡραῖα. Ἔτσι ἐτελείωσεν ἡ ἕ κ τ η ἡμέρα.

Ὁ Θεὸς ηὐλόγησε τὴν ἑ β δ ό μ η ν ἡμέραν καὶ ἀνεπαύθη, ὠνόμασε δὲ αὐτὴν Σ ά β β α τ ο ν, ποὺ σημαίνει ἀνάπαυσιν.

2. *Ἡ τιμωρία τῶν πρωτοπλάστων.*

(Γέν. 2,8 ἐπ.)

Ὁ Θεὸς ἐφύτευσε τὸν Παράδεισον εἰς ἕνα μέρος, ποὺ τὸ ἔλεγαν Ἐδέμ. Μέσα εἰς αὐτὸν ἔβαλε τὸν ἄνθρωπον, ποὺ ἔπλασε, διὰ νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ τὸν φυλάττῃ.

Εἶπεν εἰς τὸν Ἀδάμ:

— Ἀπὸ τὰ δένδρα, ποὺ εἶναι εἰς τὸν Παράδεισον, θὰ τρώγετε καρπούς· ἀπὸ τὸ δένδρον ὅμως τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ δὲν θὰ φάγετε, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνετε.

Ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα ἐφύλατταν τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔζουσαν εὐτυχισμένοι εἰς τὸν Παράδεισον. Ἀλλὰ ὁ ὄφις ἐζήλευσεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν εἰς τὴν Εὔαν:

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

— Δὲν θὰ ἀποθάνετε, ἐὰν φάγετε ἀπὸ τὸ δένδρον, ποὺ σᾶς ἀπηγόρευσεν ὁ Θεός, ἀλλὰ θὰ γίνετε καὶ σεῖς θεοί.

Εἶδε τότε ἡ Εὔα, ὅτι ὁ καρπὸς τοῦ ἀπηγορευμένου δένδρου ἦτο ὡραῖος· ἐπῆρεν, ἔφαγεν, ἔδωσεν εἰς τὸν Ἀδὰμ καὶ ἔφαγε καὶ αὐτός.

Τότε ἤκουσαν τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ, ποὺ περιπατοῦσεν εἰς τὸν Παράδεισον κατὰ τὸ δειλινὸν νὰ λέγῃ:

— Ἀδάμ, ποῦ εἶσαι;

Ὁ Ἀδὰμ ἀπήντησε:

— Κύριε, ἤκουσα τὴν φωνήν σου καὶ ἐφοβήθηκα.

Ὁ Θεὸς εἶπε:

— Μήπως ἔφαγες ἀπὸ τὸ δένδρον, ποὺ σοῦ ἀπηγόρευσα νὰ φάγῃς;

Ὁ Ἀδὰμ ἀπήντησεν:

— Ἡ Εὔα μοῦ ἔδωσεν ἀπὸ τὸν καρπὸν καὶ ἔφαγα.

Κατόπιν ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς τὴν Εὔαν:

— Διατί τὸ ἔκαμες αὐτό;

Καὶ αὐτὴ ἀπήντησεν:

— Ὁ ὄφις μὲ ἐγέλασε καὶ ἔφαγα.

Κατηράσθη τότε ὁ Θεὸς τὸν ὄφιν καὶ εἶπεν εἰς τὴν γυναίκα:

— Θὰ αὐξάνω τὰς λύπας σου.

Ἔπειτα εἶπεν εἰς τὸν Ἀδάμ:

— Ἐπειδὴ ἤκουσες τὴν γυναίκα σου καὶ ἔφαγες ἀπὸ τὸν ἀπηγορευμένον καρπόν, νὰ εἶναι κατηραμένη ἡ γῆ ἐξ αἰτίας σου. Μὲ κόπον νὰ εὑρίσκῃς τὴν τροφήν σου καὶ μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ προσώπου σου νὰ τρώγῃς τὸν ἄρτον σου, ἕως ὅτου ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν γῆν καὶ γίνῃς χῶμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον σὲ ἔπλασα.

Καὶ ὁ Θεὸς ἔδιωξε τοὺς πρωτοπλάστους ἀπὸ τὸν Παράδεισον.

3. *Ὁ **Κάιν** καὶ ὁ Ἄβελ.*

(Γέν. 4)

Ἀφοῦ ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα ἐδιώχθησαν ἀπὸ τὸν Παράδεισον, ἀπέκτησαν δύο παιδιά, τὸν Κάιν καὶ τὸν Ἄβελ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ Κάιν ἐδούλευεν εἰς τὰ χωράφια· ὁ Ἄβελ ἐφύλαττε τὰ πρόβατα.

Κάποτε καὶ ὁ Κάιν καὶ ὁ Ἄβελ προσέφεραν θυσίαν εἰς τὸν Θεόν. Ὁ Κάιν προσέφερε θυσίαν καρποὺς ἀπὸ τὰ χωράφια του· ὁ Ἄβελ προσέφερεν ἀπὸ τὰ πρωτογέννητα πρόβατά του.

Ὁ Θεός, ποὺ δέχεται τὴν προσευχὴν τῶν καλῶν ἀνθρώπων, ἐδέχθη τὴν θυσίαν τοῦ Ἄβελ, ἐπειδὴ ὁ Ἄβελ ἐκτελοῦσε τὰς ἐντολάς του. Τοῦ Κάιν ὅμως τὴν θυσίαν δὲν τὴν ἐδέχθη, ἐπειδὴ ὁ Κάιν δὲν ἐκτελοῦσε τὰς ἐντολάς του.

Ὁ Κάιν ἐθύμωσεν, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς δὲν ἐδέχθη τὴν θυσίαν του καὶ ἐφόνευσε τὸν Ἄβελ.

Παρουσιάσθη τότε ὁ Θεὸς καὶ τοῦ εἶπε:

— Κάιν, Κάιν, ποῦ εἶναι ὁ ἀδελφός σου;

Ὁ Κάιν, ἀπήντησε:

— Δὲν γνωρίζω, ποῦ εἶναι.

Ὁ Θεὸς εἶπε:

— Κάιν, τί ἔκαμες; Τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου φωνάζει ἀπὸ τὴν γῆν ἕως ἐμέ. Νὰ εἶσαι κατηραμένος. Ἡ γῆ νὰ μὴ σοῦ δίδη καρπούς. Νὰ περιπλανᾶσαι ἐξόριστος εἰς ὅλην τὴν γῆν.

Ἔφυγεν ὁ Κάιν κατηραμένος καὶ ἦλθε πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἐδέμ.

4. *Ὁ Κατακλυσμός.*

(Γέν. 6 ἑ.)

Ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Κάιν καὶ τὸν Ἄβελ ἀπέκτησαν καὶ ἄλλα παιδιά. Ἀπὸ αὐτὰ ἐγεννήθησαν ἄλλα καὶ ἔτσι μὲ τὸν καιρὸν ἐγεννήθησαν πολλοὶ ἄνθρωποι.

Εἶδεν ὅμως ὁ Θεός, ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν γῆν εἶχαν γίνει πολὺ κακοὶ καὶ ἀπεφάσισε νὰ τοὺς καταστρέψη.

Δίκαιος καὶ εὐσεβὴς ἦτο μόνον ὁ Νῶε.

Εἶπε λοιπὸν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός:

— Νὰ κάμης μίαν κιβωτὸν καὶ νὰ εἰσέλθης εἰς αὐτὴν σὺ καὶ τὰ παιδιά σου καὶ ἡ γυναίκα σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν παιδιῶν σου, νὰ βάλης δὲ μέσα εἰς τὴν κιβωτὸν ἀπὸ κάθε εἶδος ζῴου ἕνα ζευγάρι.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ Νῶε ἔκαμεν αὐτὸ ποὺ τοῦ εἶπεν ὁ Θεὸς καὶ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὴν κιβωτὸν αὐτὸς καὶ τὰ παιδιά του Σήμ, Χάμ καὶ Ἰάφεθ καὶ ἡ γυναίκα του καὶ αἱ γυναῖκες τῶν παιδιῶν του καὶ ἔβαλεν ἀπὸ κάθε εἶδος ζῴου ἕνα ζευγάρι.

Ὕστερα ἤρχισε νὰ βρέχῃ ἀδιάκοπα ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τὰ νερὰ τότε ὑψώθησαν καὶ ἐπνίγησαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ ζῷα, ποὺ ἦσαν ἔξω ἀπὸ τὴν κιβωτόν.

Ἀφοῦ ἡ βροχὴ ἔπαυσε, τὰ νερὰ ἐτραβήχθησαν καὶ ἡ κιβωτὸς ἐκάθισεν εἰς ἕνα ὄρος τῆς Ἀρμενίας πολὺ ὑψηλόν, τὸ Ἀραράτ. Ἡ γῆ ἐστέγνωσε καὶ ὁ Νῶε ἐβγῆκεν ἀπὸ τὴν κιβωτὸν μὲ τὴν οἰκογένειάν του, ἔβγαλε δὲ καὶ τὰ ζῷα, ποὺ εἶχε βάλει εἰς αὐτὴν καὶ ἔκτισε θυσιαστήριον, ὅπου προσέφερε θυσίαν εἰς τὸν Θεόν.

Ὁ Θεὸς ἐδέχθη τὴν θυσίαν καὶ εἶπεν, ὅτι ποτὲ πλέον δὲν θὰ καταστρέψῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῷα μὲ κατακλυσμόν.

5. Ὁ Πύργος τῆς Βαβέλ. Ἡ διασπορά.

(Γέν. 10 ἑ.)

Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Νῶε ἐπολλαπλασιάσθησαν καὶ ἦλθον εἰς μίαν πεδιάδα τῆς Βαβυλωνίας, ὅπου ἐγκατεστάθησαν. Ὅλοι ὡμιλοῦσαν τὴν ἰδίαν γλῶσσαν.

Σιγὰ σιγὰ ὅμως ἄφησαν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ἔγιναν ὑπερήφανοι. Ἀπεφάσισαν λοιπὸν νὰ κτίσουν μίαν πόλιν καὶ ἕνα πύργον, τοῦ ὁποίου ἡ κορυφὴ νὰ φθάνῃ εἰς τὸν οὐρανόν.

Ἤρχισαν νὰ ἐργάζωνται, ἀλλὰ δὲν ἐπροχώρησαν πολύ, διότι ὁ Θεὸς ἐσύγχισε τὰς γλώσσας των καὶ δὲν ἐννοοῦσεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Ἀπὸ τὴν σύγχυσιν αὐτὴν ὁ πύργος ὠνομάσθη Πύργος τῆς Βαβὲλ (πύργος τῆς συγχύσεως).

Ὕστερα ὁ Θεὸς διεσκόρπισε τοὺς ἀπογόνους τοῦ Νῶε εἰς ὅλην τὴν γῆν.

Αὐτοί, ἀφοῦ διεσκορπίσθησαν, ἤρχισαν νὰ λατρεύουν ψευδεῖς θεούς. Ἔβλεπαν παράξενα ζῷα ἢ καὶ γνωστά των καὶ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τὰ ἐλάτρευον ὡς θεούς· ἐλάτρευον ἀκόμη ὡς θεοὺς τὰ ποτάμια, τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, τοὺς ἀστέρας, ποὺ τὰ εἶχε δημιουργήσει ὁ Θεός. Ἔκαμαν δι' αὐτὰ εἴδωλα καὶ τὰ ἐλάτρευον. Δι' αὐτὸ καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ λέγονται ε ἰ δ ω λ ο λ ά τ ρ α ι.

Ἐν τούτοις ὁ Θεὸς δὲν ἄφησεν εἰς τὴν τύχην των τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ ἔπλασεν, ἀλλὰ ἔστειλεν ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐφανέρωναν τὸ θέλημά του.

Τέτοιους ἀνθρώπους ἔστειλε καὶ εἰς ἄλλους λαούς, ἀλλὰ ἰδίως εἰς ἕνα λαόν, τὸν Ἰσραηλιτικόν.

Τέλος ἔστειλε καὶ τὸν μονογενῆ Του Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ νὰ σώσῃ τὸν κόσμον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΟΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΙ

6. **Ὁ Ἀβραὰμ ἐγκαθίσταται εἰς τὴν Χαναάν.**

(Γέν. 11 ἑ.)

Ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς κατάγεται ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος ἔζησε περίπου 2000 χρόνια π. Χ. Ὁ Ἀβραὰμ ἦτο εὐσεβὴς ἄνθρωπος καὶ ἔζη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, εἰς μίαν πόλιν, ἡ ὁποία ἐλέγετο Χαράν, κατήγετο ὅμως ἀπὸ τὴν πόλιν Οὔρ. Μαζὶ μὲ τὴν σύζυγόν του τὴν Σάρραν, τὸν ἀνεψιόν του Λὼτ καὶ τοὺς δούλους του, ποὺ ἔβοσκον τὰ ποίμνιά του, ἐλάτρευαν τὸν ἀληθινὸν Θεόν.

Ὅταν εὑρίσκετο εἰς τὴν Χαράν, ὁ Θεὸς παρουσιάσθη εἰς αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπε :

— Νὰ φύγῃς ἀπὸ αὐτὸν τὸν τόπον καὶ νὰ ὑπάγῃς ἐκεῖ, ὅπου θὰ σοῦ δείξω· θὰ κάμω ἀπὸ σὲ ἕνα μεγάλο Ἔθνος καὶ θὰ σὲ εὐλογήσω· θὰ κάμω τὸ ὄνομά σου μεγάλο· θὰ εὐλογήσω ὅσους θὰ σὲ εὐλογοῦν καὶ θὰ καταρῶμαι ὅσους θὰ σὲ καταρῶνται. Ἀπὸ σὲ θὰ εὐλογηθοῦν ὅλαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.

Ὁ Ἀβραὰμ ἔκαμεν ὅπως τοῦ εἶπεν ὁ Θεός. Ἀφοῦ ἐπῆρε μαζὶ ὅλα τὰ ἀγαθά του, ἔφυγε μὲ τὴν Σάρραν καὶ μὲ τὸν ἀνεψιόν του Λώτ, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Χαναάν.

Ὅταν ὁ Ἀβραὰμ ἔφθασεν ἐκεῖ, ὁ Θεὸς ἐφανερώθη πάλιν εἰς αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπε:

Αὐτὴν τὴν χώραν θὰ δώσω εἰς τοὺς ἀπογόνους σου.

Ὁ Ἀβραὰμ ἔκτισε θυσιαστήριον εἰς τὸν Θεὸν καὶ ὕστερα

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἐπροχώρησε πρὸς τὸ βουνὸν ἀνατολικῶς τῆς Βουθὴλ καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνήν του.

7. Ὁ Ἀβραὰμ χωρίζεται ἀπὸ τὸν Λώτ.

(Γεν. 13)

Ὁ Ἀβραὰμ εἶχε πάρα πολλὰ ποίμνια. Ὁ Λὼτ ἐπίσης εἶχε πρόβατα καὶ βόδια. Τὸ μέρος ὅμως, ποὺ ἔμεναν, δὲν ἔφθανε καὶ διὰ τοὺς δύο· συχνὰ ἐφιλονικοῦσαν οἱ ποιμένες τοῦ Ἀβραὰμ μὲ τοὺς ποιμένας τοῦ Λώτ. Λέγει λοιπὸν ὁ Ἀβραὰμ εἰς τὸν Λώτ:

— Ἂς μὴ ὑπάρχῃ φιλονικία μεταξύ μας οὔτε μεταξὺ τῶν ποιμένων μου καὶ τῶν ἰδικῶν σου, διότι εἴμεθα ἀδελφοί. Ἂς χωρίσωμεν τὴν χώραν. Ἐὰν σὺ πᾷς ἀριστερά, ἐγὼ θὰ πάγω δεξιά· ἐὰν σὺ πᾷς δεξιά, ἐγὼ θὰ πάγω πρὸς τὸ ἄλλο μέρος.

Ὁ Λὼτ ἐσήκωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶδεν ὅλα τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου· ἦσαν σὰν παράδεισος τοῦ Θεοῦ· ἐδιάλεξε λοιπὸν αὐτὴν τὴν χώραν καὶ ἐπῆγεν ἀνατολικά, ὅπου ἦσαν τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα. Οἱ κάτοικοι ἐκεῖ ἦσαν κακοὶ καὶ ὁ Θεὸς τοὺς ἐτιμώρησεν. Ἔρριψε πῦρ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ τοὺς ἔκαυσεν.

Ὁ Ἀβραὰμ ἔμεινεν εἰς τὴν Χαναὰν καὶ ὁ Θεὸς πάλιν παρουσιάσθη εἰς αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπε:

— Σήκωσε τώρα τὰ μάτια σου καὶ κοίταξε ἀπὸ τὸν τόπον ποὺ εἶσαι, πρὸς βορρᾶν, πρὸς νότον, πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς δυσμάς. Ὅλα ὅσα βλέπεις, θὰ τὰ δώσω εἰς ἐσὲ καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους σου, τοὺς ὁποίους θὰ κάμω πολλοὺς σὰν τὴν ἄμμον τῆς γῆς.

Ὁ Ἀβραὰμ ἐσήκωσε τὴν σκηνήν του καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Χεβρών, ὅπου τὴν ἔστησε πάλιν.

Ἐκεῖ ἔκτισε καὶ θυσιαστήριον εἰς τὸν Θεόν.

8. Ἡ θυσία τοῦ Ἰσαάκ.

(Γέν. 22)

Ὁ Θεὸς ἔδωσεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ ἓν τέκνον, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ὠνόμασεν Ἰσαάκ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὅταν ὁ Ἰσαὰκ ἐμεγάλωσεν, ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ τὸν Ἀβραὰμ καὶ τοῦ εἶπε :

— Πάρε τὸν ἀγαπητόν σου Ἰσαὰκ καὶ πήγαινε εἰς τὸν τόπον Μορία. Ἐκεῖ νὰ θυσιάσῃς αὐτὸν εἰς ἐμέ.

Ὁ Ἀβραὰμ μόλις ἐξύπνησε, πρωὶ πρωὶ ἐπῆρε τὸν ὄνον του καὶ δύο δούλους του καὶ ἐξεκίνησε, διὰ νὰ ὑπάγῃ ὅπου ἤθελεν ὁ Θεός.

Ἐπεριπάτησε δύο ἡμέρας καὶ τὴν τρίτην ἐσήκωσε τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ εἶδε τὸν τόπον, διὰ τὸν ὁποῖον τοῦ εἶχεν εἴπει ὁ Θεός.

Εἶπε λοιπὸν εἰς τοὺς δούλους του.

— Σεῖς νὰ μείνετε ἐδῶ μὲ τὸν ὄνον καὶ ἐγὼ μὲ τὸ παιδίον θὰ ὑπάγωμεν νὰ προσφέρωμεν θυσίαν εἰς τὸν Θεόν· ἔλαβε δὲ τὰ ξύλα διὰ τὴν θυσίαν καὶ τὰ ἔδωσεν εἰς τὸν Ἰσαὰκ νὰ τὰ μεταφέρῃ.

Ἀφοῦ ἐπροχώρησαν, ὁ Ἰσαὰκ λέγει :

— Πατέρα, ποῦ εἶναι τὸ ἀρνὶ διὰ τὴν θυσίαν;

Ὁ Ἀβραὰμ ἀπήντησεν :

— Ὁ Θεός, παιδί μου, θὰ φροντίσῃ δι᾽ αὐτό.

Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶχεν εἴπει ὁ Θεός, ὁ Ἀβραὰμ ἔκτισεν ἕνα θυσιαστήριον, ἐτοποθέτησε τὰ ξύλα καὶ ἔθεσε τὸν Ἰσαὰκ ἐπάνω. Ἄγγελος ὅμως τοῦ Θεοῦ ἐφώναξεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν :

— Ἀβραάμ! Ἀβραάμ! Μὴ κάμῃς κακὸν εἰς τὸ παιδί σου! Τώρα γνωρίζω, ὅτι φοβεῖσαι τὸν Θεόν, ἀφοῦ δὲν ἐλυπήθης οὔτε τὸ παιδί σου ἀκόμη.

Ὕψωσεν ὁ Ἀβραὰμ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶδεν ὀπίσω του ἕνα κριὸν μέσα εἰς τὰ κλαδιά. Αὐτὸν ἔπιασεν ὁ Ἀβραὰμ καὶ ἔκαμε θυσίαν εἰς τὸν Θεόν.

9. Ὁ γάμος τοῦ Ἰσαάκ.

(Γέν. 24)

Ὅταν ὁ Ἀβραὰμ ἐγήρασεν, εἶπεν εἰς τὸν ἐπιστάτην του Ἐλιέζερ :

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

— Πήγαινε εἰς τὴν πατρίδα μου νὰ πάρῃς ἀπὸ ἐκεῖ γυναίκα διὰ τὸν υἱόν μου Ἰσαάκ.

Ὁ Ἐλιέζερ ἔλαβε δέκα καμήλους καὶ δῶρα καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν.

Ὅταν ἔφθασεν, ἐσταμάτησεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν κοντὰ εἰς

Ὁ Ἐλιέζερ συναντᾷ τὴν Ρεβέκκαν.

τὸ πηγάδι τὸ βράδυ, τὴν ὥραν ποὺ ἔρχονται αἱ γυναῖκες νὰ βγάλουν νερό, ἔκαμε τὴν προσευχήν του εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἶπε:

— Κύριε Θεὲ τοῦ Κυρίου μου Ἀβραάμ, δεῖξε μου σήμερον, ποία κόρη θέλεις νὰ γίνῃ σύζυγος τοῦ δούλου σου Ἰσαάκ. Αὐτή, ποὺ θὰ μοῦ δώσῃ νερὸ νὰ πιῶ καὶ θὰ μοῦ εἴπῃ, νὰ ποτίσῃ αὐτὴ τὰς καμήλους μου, αὐτὴ ἂς εἶναι ἐκείνη, ποὺ ἡτοίμασες διὰ σύζυγόν του.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὴν ὥραν, ποὺ προσηύχετο ὁ Ἐλιέζερ, μία ὡραία νέα μὲ τὴν στάμναν της εἰς τὸν ὦμον ἐφάνη νὰ ἔρχεται εἰς τὸ πηγάδι. Τῆς ἐζήτησε νερὸ ὁ Ἐλιέζερ, καὶ αὐτὴ τοῦ ἔδωσε νὰ πιῇ, ἐπότισε δὲ καὶ τὰς καμήλους του.

Τότε ὁ Ἐλιέζερ τὴν ἠρώτησε ποία εἶναι· καὶ αὐτὴ εἶπεν, ὅτι λέγεται Ρεβέκκα καὶ εἶναι κόρη τοῦ Βαθουήλ.

Ὅταν ὁ Ἐλιέζερ ἤκουσεν αὐτό, ἐπροσκύνησε τὸν Θεὸν καὶ εἶπεν·

— Εὐλογημένος νὰ εἶναι ὁ Θεός, ποὺ μὲ ἔφερεν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν ἀδελφῶν τοῦ κυρίου μου.

Ἡ Ρεβέκκα ἔτρεξεν εἰς τὴν οἰκίαν της καὶ εἶπεν, ὅτι ἦλθεν ὁ Ἐλιέζερ ἀπὸ τὴν Χαναάν. Τότε ὁ ἀδελφός της Λάβαν ἐπῆγεν εἰς τὸ πηγάδι καὶ τὸν ἐκάλεσε νὰ ἔλθῃ νὰ μείνῃ εἰς τὴν οἰκίαν των.

Ἀφοῦ ὁ Ἐλιέζερ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν των, ἠρώτησε τὸν Λάβαν καὶ τὸν Βαθουήλ, ἐὰν θέλουν νὰ γίνῃ ἡ Ρεβέκκα σύζυγος τοῦ Ἰσαάκ, αὐτοὶ δὲ ἀπήντησαν, ὅτι θέλημα Θεοῦ εἶναι τοῦτο. Ἐπρόσφερε λοιπὸν ὁ Ἐλιέζερ εἰς ὅλους δῶρα καὶ τὴν ἑπομένην ἀνεχώρησε μὲ τὴν Ρεβέκκαν διὰ τὴν Χαναάν.

Ἕνα βράδυ ὁ Ἰσαὰκ ἐβγῆκεν εἰς τὴν πεδιάδα νὰ προσευχηθῇ καὶ εἶδε καμήλους νὰ ἔρχωνται. Ἡ Ρεβέκκα, μόλις τὸν εἶδεν ἀπὸ μακράν, ἐσκέπασε τὸ πρόσωπόν της μὲ καλύπτραν. Ὅταν ἐπλησίασαν, ὁ Ἐλιέζερ διηγήθη ὅσα εἶχαν γίνει εἰς τὸ ταξίδι.

Ὁ Ἰσαὰκ ὡδήγησε τὴν Ρεβέκκαν εἰς τὴν σκηνὴν τῆς μητρός του Σάρρας καὶ τὴν ἔλαβε σύζυγον, τὴν ἠγάπησε δὲ πολύ.

10. Ὁ Ἠσαῦ καὶ ὁ Ἰακώβ.

(Γέν. 25, 27)

Ὁ Ἰσαὰκ καὶ ἡ Ρεβέκκα ἀπέκτησαν δύο παιδιὰ δίδυμα, τὸν Ἠσαῦ καὶ τὸν Ἰακώβ.

Ὁ Ἠσαῦ, ὁ μεγαλύτερος, ἔγινε καλὸς κυνηγὸς καὶ ἐπήγαινεν εἰς τοὺς ἀγρούς· ὁ Ἰακώβ, ὁ μικρότερος, ἔγινε πολὺ καλομαθημένος καὶ ἔμενεν εἰς τὴν σκηνὴν μὲ τὴν μητέρα του.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μίαν ἡμέραν ὁ Ἰακὼβ ἐμαγείρευσε φακήν· ἦλθεν ὁ Ἠσαῦ κουρασμένος ἀπὸ τὸν ἀγρὸν καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἰακώβ:

— Δός μου νὰ φάγω ἀπὸ τὸ φαγητὸν αὐτό. Τότε ὁ Ἰακὼβ εἶπε:

— Πώλησέ μου τὰ πρωτεῖα. Ὁ Ἠσαῦ ἐπώλησεν εἰς τὸν Ἰακὼβ τὰ πρωτεῖα.

Ἔπειτα ἡ Ρεβέκκα ἡτοίμασε φαγητόν, τὸ ἔδωσεν εἰς τὸν Ἰακὼβ καὶ αὐτὸς τὸ ἔφερεν εἰς τὸν πατέρα του. Ὁ πατέρας του ἔφαγεν, ηὐχαριστήθη δὲ πολὺ καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἰακώβ:

— Ἔλα, παιδί μου, νὰ σὲ εὐλογήσω. Ὁ Θεὸς νὰ σοῦ δώσῃ τὴν δροσιὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀφθονίαν σίτου καὶ οἴνου. Λαοὶ νὰ δουλεύουν εἰς ἐσένα καὶ νὰ σὲ προσκυνήσουν. Κατηραμένος νὰ εἶναι ὅποιος σὲ καταρᾶται καὶ εὐλογημένος νὰ εἶναι ὅποιος σὲ εὐλογεῖ.

Ὁ Ἠσαῦ ἔλειπεν. Ὅταν ἐπέστρεψε καὶ ἔμαθεν, ὅτι ὁ πατήρ του ἔδωσε τὴν εὐχὴν εἰς τὸν Ἰακώβ, ἐθύμωσε πολύ.

11. Ὁ Ἰακὼβ εἰς τὴν Χαράν.

(Γέν. 28 ἐπ.)

Ἡ Ρεβέκκα εἶπεν εἰς τὸν Ἰακώβ:

— Σήκω καὶ πήγαινε εἰς τὸν θεῖον σου Λάβαν, εἰς τὴν Χαράν, καὶ νὰ μείνῃς ἐκεῖ, ἕως ὅτου περάσῃ ὁ θυμὸς τοῦ ἀδελφοῦ σου.

Ὁ Ἰακὼβ ἔφυγε, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Χαράν. Ἐπροχώρησεν, ἐπροχώρησεν, ἕως ὅτου ἐνύκτωσε Κατάκοπος ὅπως ἦτο, ἔβαλεν ἕνα λίθον ὡς προσκέφαλον καὶ ἔπεσε νὰ κοιμηθῇ.

Τὴν νύκτα ἐκείνην ὅμως εἶδεν ἕνα παράξενον ὄνειρον:

Μία κλῖμαξ ἐστηρίζετο εἰς τὴν γῆν καὶ ἔφθανεν ἕως τὸν οὐρανόν. Εἰς αὐτὴν ἄγγελοι λευκοὶ ἀνέβαιναν καὶ κατέβαιναν καὶ μὲ φωνὴν μελῳδικὴν ἔψαλλαν εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο ὑψηλὰ ὑψηλὰ εἰς τὸν οὐρανόν. Ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Θεὸς ὡμιλοῦσε καὶ καθαρὰ ἔλεγεν:

— Εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων σου. Τὴν γῆν, ὅπου κοιμᾶσαι, θὰ δώσω κληρονομίαν εἰς σὲ καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους σου, τοὺς ὁποίους θὰ κάμω ὅπως εἶναι ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. Μὴ φοβῆσαι. Ὅπου πηγαίνεις, θὰ εἶμαι μαζί σου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

'Από αὐτὸ τὸ ὄνειρον ἐξύπνησεν ὁ 'Ιακώβ. Εἰς τὰ αὐτιά του ἀκόμη ἀντηχοῦσεν ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ γλυκεῖα μουσικὴ τῶν ἀγγέλων. Εἶδε τὰ γύρω του τρομαγμένος καὶ εἶπε :

— Πόσον εἶναι φοβερὸς αὐτὸς ὁ τόπος ! 'Εδῶ εἶναι Οἶκος Θεοῦ, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ. Μὲ μεγάλην συγκίνησιν ἔστησε τὸν λίθον, ποὺ εἶχε τὴν νύκτα ὡς προσκέφαλον, ἔλαβεν ἔλαιον ἀπὸ τὸν σάκον του, ἔχυσεν ἐπάνω εἰς αὐτόν, διὰ νὰ τὸν ἀφιερώσῃ εἰς τὸν Θεόν, ἔκαμε τὴν προσευχήν του καὶ εἶπε :

'Ο 'Ιακὼβ βλέπει εἰς τὸν ὕπνον του τὴν κλίμακα τοῦ Οὐρανοῦ.

— Θεέ μου, ἐὰν γυρίσω εἰς τὴν πατρίδα μου, θὰ κτίσω ἐδῶ βωμὸν εἰς Σὲ καὶ θὰ θυσιάσω.

'Ωνόμασε τὸ μέρος ἐκεῖνο Βαιθήλ, δηλαδὴ Οἶκον Θεοῦ καὶ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἔπειτα ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Χαρὰν τῆς Μεσοποταμίας.

Ὅταν ἔφθασεν ἐκεῖ, τὸ ἔμαθεν ὁ θεῖος του Λάβαν· ἔτρεξε νὰ τὸν ὑποδεχθῇ καὶ τὸν ἐκάλεσε νὰ μείνῃ εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἔμεινε λοιπὸν ὁ Ἰακὼβ κοντὰ εἰς τὸν Λάβαν καὶ ἔγινε ποιμὴν εἰς τὰ ποίμνιά του, ἐπῆρε δὲ σύζυγόν του τὴν Λείαν καὶ ὕστερα τὴν Ραχήλ, τὴν ὁποίαν ἠγάπησε πολύ.

Ὁ Ἰακὼβ ἔμεινεν εἰς τὴν Χαρὰν εἴκοσιν ἔτη Μὲ τὴν εὐλογίαν δὲ τοῦ Θεοῦ ἀπέκτησε δώδεκα παιδιὰ καὶ μεγάλην περιουσίαν.

12. Ὁ Ἰακὼβ ἐπιστρέφει εἰ τὴν Πατρίδα του.

(Γέν. 31 ἑ.)

Ὅταν ὁ Ἰακὼβ ἦτο εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, παρουσιάσθη εἰς αὐτὸν ὁ Θεὸς καὶ τοῦ εἶπε:

— Γύρισε εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων σου καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς σου. Ἐγὼ θὰ εἶμαι μαζί σου.

Ὁ Ἰακὼβ ἐπῆρε τότε τὴν οἰκογένειάν του, τὰ ποίμνιά του καὶ τοὺς δούλους του καὶ ἔφυγε, διὰ νὰ γυρίσῃ εἰς τὴν Χαναάν.

Προτοῦ νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ὅμως, ἔστειλεν ἀνθρώπους εἰς τὸν ἀδελφόν του Ἠσαῦ, οἱ ὁποῖοι τοῦ εἶπαν:

— Ὁ ἀδελφός σου Ἰακὼβ μᾶς ἔστειλε νὰ σοῦ εἴπωμεν, ὅτι ἔζησεν ἕως σήμερα μὲ τὸν θεῖον του Λάβαν καὶ ἀπέκτησε βόδια καὶ ὄνους καὶ πρόβατα καὶ δούλους. Σὲ εἰδοποιεῖ λοιπόν, ὅτι ἔρχεται ἀπὸ τὴν Μεσοποταμίαν.

Οἱ ἄνθρωποι ἐγύρισαν καὶ εἶπαν εἰς τὸν Ἰακώβ.

— Ἐπήγαμεν καὶ εἴπαμεν εἰς τὸν ἀδελφόν σου αὐτὸ ποὺ μᾶς διέταξες καὶ νά, ἔρχεται νὰ σὲ συναντήσῃ μὲ τετρακοσίους ἄνδρας.

Ὁ Ἰακὼβ ὅταν τὸ ἤκουσεν αὐτό, ἔστειλε πλούσια δῶρα εἰς τὸν ἀδελφόν του, προσηυχήθη εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἶπε:

— Θεὲ τοῦ πατρός μου Ἀβραὰμ καὶ τοῦ πατρός μου Ἰσαάκ, Σύ, ποὺ πάντοτε μὲ βοηθεῖς, βοήθησέ με καὶ τώρα, ποὺ γυρίζω εἰς τὴν πατρίδα μου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ Θεὸς ἐφανερώθη εἰς αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπε:

— Ποῖον εἶναι τὸ ὄνομά σου;

Αὐτὸς ἀπήντησεν, Ἰακώβ.

Τότε ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε:

— Ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς θὰ λέγεσαι Ἰ σ ρ α ή λ, δηλαδὴ

Ὁ Ἠσαῦ καὶ ὁ Ἰακὼβ συμφιλιώνονται.

δυνατός. Δι' αὐτὸ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰακὼβ λέγονται Ἰ σ ρ α η λ ῖ τ α ι.

Ὕστερα ὁ Ἰακὼβ ἐπροχώρησε καὶ εἶδεν, ὅτι ὁ ἀδελφός του ἤρχετο νὰ τὸν προϋπαντήσῃ, ὅπως τοῦ εἶχαν εἴπει οἱ ἄνδρες του.

Ὁ Ἰακὼβ ἐπροσκύνησεν αὐτὸν ἀπὸ μακρὰν καὶ ὁ Ἠσαῦ ἔτρεξε νὰ τὸν συναντήσῃ. Οἱ δύο ἀδελφοὶ ἔπεσαν εἰς τὴν ἀγ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

κάλην ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου καὶ ἔκλαιον ἀπὸ συγκίνησιν καὶ χαράν.

Ὁ Ἠσαῦ εἶδε καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ἰακώβ· ἐχάρη δι' αὐτὸ πολὺ καὶ ἐφίλησε τὰ παιδιὰ τοῦ Ἰακώβ.

Ἔπειτα ὁ Ἰακὼβ ἐπῆγεν εἰς τὴν Βαιθήλ, ὅπου εἶχε φανερωθῆ ὁ Θεὸς εἰς αὐτόν, τότε ποὺ ἐπήγαινεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν καὶ ἔκτισεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, ὅπως εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὸν Θεόν.

13. Ἡ πώλησις τοῦ Ἰωσήφ.

(Γέν. 37 ἑ.)

Ἕνα ἀπὸ τὰ παιδιὰ τοῦ Ἰακὼβ ἦτο καὶ ὁ Ἰωσήφ.

Ὁ Ἰωσὴφ εἶχε γεννηθῆ, ὅταν ὁ Ἰακὼβ ἦτο πλέον γέρων· δι' αὐτὸ ὁ Ἰακὼβ τὸν ἀγαποῦσε πολὺ καὶ τοῦ εἶχε κάμει ἕνα ὡραῖον φόρεμα.

Οἱ ἄλλοι του ὅμως ἀδελφοὶ τὸν ἐζήλευαν.

Μίαν ἡμέραν ὁ Ἰωσὴφ εἶδεν ἕνα ὄνειρον καὶ τὸ διηγήθη εἰς τοὺς ἀδελφούς του.

Εἴμεθα εἰς μίαν πεδιάδα, εἶπε, καὶ ἐδέναμεν στάχυα· τὸ ἰδικόν μου δεμάτι ἐσηκώθη καὶ ἐστάθη ὄρθιον, τὰ ἰδικά σας ὅμως ἐπροσκύνησαν τὸ ἰδικόν μου.

Μίαν ἄλλην ἡμέραν εἶδεν ἕνα ἄλλο διηγήθη, δὲ καὶ αὐτὸ εἰς τὸν πατέρα του καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς του. Εἶδεν, ὅτι ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη καὶ ἕνδεκα ἄστρα τὸν ἐπροσκυνοῦσαν. Τότε ὁ πατέρας του τοῦ ἀπήντησε. Μίαν ἡμέραν ὅλοι θὰ σὲ προσκυνήσουν.

Οἱ ἀδελφοί του ὕστερα ἀπὸ τὰ ὄνειρα αὐτὰ τὸν ἐζήλευαν ἀκόμη περισσότερον. Κάποτε, ποὺ ἐπῆγεν εἰς τὴν ἐξοχὴν νὰ τοὺς ἴδῃ, ἂν εἶναι καλά, εἶπαν:

— Νά αὐτός, ποὺ βλέπει τὰ ὄνειρα. Ἐλᾶτε νὰ τὸν φονεύσωμεν.

Ὁ Ρουβὴν ὅμως, ποὺ ἦτο ὁ μεγαλύτερος, δὲν τοὺς ἄφησε.

—Μή, ἀδελφοί μου, τοὺς εἶπεν· αὐτὸ εἶναι κακόν· δὲν πρέπει νὰ γίνῃ· ἂς τὸν ρίψωμεν τοὐλάχιστον εἰς ἕνα λάκκον. Τοὺς εἶπε

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δὲ αὐτά, διότι εἶχε σκοπὸν νὰ ἔλθῃ κατόπιν καὶ νὰ βοηθήσῃ τὸν Ἰωσὴφ νὰ βγῇ ἀπὸ τὸν λάκκον.

Μὲ τὴν γνώμην αὐτὴν ἐσυμφώνησαν καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοί. Ὁ Ἰωσὴφ ἐπλησίασεν. Οἱ ἀδελφοί του ὥρμησαν ἐπάνω του, τὸν ἔπιασαν καὶ τὸν ἔρριψαν εἰς ἕνα λάκκον.

Ἔπειτα ἐκάθησαν νὰ φάγουν. Εἶδαν τότε νὰ ἔρχωνται ἀπὸ μακρὰν ἔμποροι μὲ καμήλους· οἱ ἔμποροι αὐτοὶ ἐπήγαιναν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Εἶπε λοιπὸν ἕνας ἄλλος ἀδελφός, ὁ Ἰούδας:

— Τί θὰ κερδίσωμεν, ἐὰν φονεύσωμεν τὸν ἀδελφόν μας; ἂς τὸν πωλήσωμεν καλύτερα εἰς τοὺς ἐμπόρους· τοὐλάχιστον ἔτσι, εἶπε, θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ζῇ.

Οἱ ἀδελφοί του τὸν ἄκουσαν καὶ ἐπώλησαν τὸν Ἰωσὴφ διὰ εἴκοσιν ἀργύρια. Ἔπειτα διὰ νὰ δικαιολογηθοῦν εἰς τὸν πατέρα των, τὸν ἐγέλασαν. Ἔσχισαν δηλαδὴ ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ ἔνδυμα τοῦ Ἰωσήφ, τὸ ἔβαψαν μὲ αἷμα ἐριφίου, τὸ ἔφεραν εἰς τὸν πατέρα των καὶ εἶπαν, ὅτι τὸ ηὗραν εἰς τὴν ἔρημον.

Ὁ Ἰακὼβ ὅταν τὸ εἶδεν, ἐφώναξεν:

— Ὢ! αὐτὸ εἶναι τοῦ Ἰωσήφ! Κάποιο ἄγριον θηρίον τὸν ἔφαγεν!

Ἀπὸ τὴν μεγάλην του λύπην ἔσχισε τὰ ἐνδύματά του, ἐφόρεσε πένθιμα καὶ ἔκλαιεν ἀπαρηγόρητα διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ του παιδιοῦ.

Ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἦτο μαζὶ μὲ τὸν Ἰωσήφ.

Ὅταν οἱ ἔμποροι ἔφθασαν εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὸν ἐπώλησαν εἰς τὸν Πετεφρῆν, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀξιωματικὸς εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Φαραώ, δηλ. τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου.

14. *Ὁ Ἰωσὴφ εἰς τὴν φυλακήν.*

(Γέν. 39 ἑ.)

Ὁ Πετεφρῆς ἔβαλεν ἄδικα τὸν Ἰωσὴφ εἰς τὴν φυλακήν. Εἰς τὴν ἰδίαν φυλακὴν ἔβαλαν καὶ τὸν ἀρχιοινοχόον, δηλ. τὸν ἀρχικεραστὴν καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν, δηλ τὸν ἀρχιψωμὰν τοῦ Φαραώ, ἐπειδὴ παρέβησαν τὰς διαταγάς του.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἕνα πρωὶ ὁ Ἰωσὴφ τοὺς εἶδε στενοχωρημένους καὶ τοὺς ἐρώτησε τί ἔχουν. Αὐτοὶ εἶπαν, ὅτι καθένας τους εἶδεν ἀπὸ ἕνα ὄνειρον.

Ὁ ἀρχιοινοχόος εἶπεν :

— Εἶδα, ὅτι τρία κλήματα ἔβγαλαν φύλλα καὶ ἄνθη καὶ σταφύλια, ποὺ ἔγιναν ὥριμα· εἰς τὸ χέρι μου ἐκρατοῦσα τὸ ποτήρι τοῦ βασιλέως· ἔστιψα τὰ σταφύλια εἰς τὸ ποτήρι καὶ τὸ ἔδωσα εἰς αὐτόν.

Ὁ Ἰωσὴφ εἶπεν :

— Εἰς τρεῖς ἡμέρας θὰ βγῇς ἀπὸ τὴν φυλακὴν καὶ θὰ ἀνέβῃς καὶ πάλιν εἰς τὸ ἀξίωμα, ποὺ εἶχες. Μόνον νὰ μὲ ἐνθυμηθῇς καὶ νὰ ὁμιλήσῃς δι' ἐμὲ εἰς τὸν βασιλέα.

Ὕστερα ὁ ἀρχισιτοποιὸς εἶπε καὶ αὐτὸς τὸ ἰδικόν του ὄνειρον :

— Ἐγώ, εἶπεν, εἶδα, ὅτι εἶχα τρία καλάθια εἰς τὸ κεφάλι μου καὶ μέσα εἰς αὐτὰ εἶχα διάφορα γλυκίσματα διὰ τὸν βασιλέα. Τὰ πουλιὰ ἤρχοντο καὶ ἔτρωγαν ἀπὸ αὐτά.

Τότε ὁ Ἰωσὴφ μὲ λύπην εἶπεν :

— Εἰς τρεῖς ἡμέρας ὁ Φαραὼ θὰ διατάξῃ νὰ σὲ κρεμάσουν καὶ τὰ πουλιὰ θὰ φάγουν τὰς σάρκας σου.

Τὴν τρίτην ἡμέραν ὁ Φαραὼ ἑώρταζε τὰ γενέθλιά του καὶ ἔδωσε χάριν εἰς τὸν ἀρχιοινοχόον. Τὸν ἀρχισιτοποιὸν ὅμως διέταξε νὰ τὸν κρεμάσουν.

Ὁ ἀρχιοινοχόος, ἀφοῦ ἐβγῆκεν ἀπὸ τὴν φυλακήν, ἐλησμόνησε τὸν Ἰωσήφ.

Ὕστερα ἀπὸ δύο χρόνια ὁ Φαραὼ εἶδεν ἕνα ὄνειρον, ποὺ κανεὶς δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὸ ἐξηγήσῃ. Τότε ὁ ἀρχιοινοχόος ἐνεθυμήθη τὸν Ἰωσήφ. Ἐπῆγε λοιπὸν εἰς τὸν Φαραὼ καὶ τοῦ εἶπε :

— Σήμερα, βασιλεῦ, ἐνθυμοῦμαι τὸ σφάλμα μου. Εἰς τὴν φυλακὴν εἶναι κλεισμένος ἕνας Ἑβραῖος, ὁ Ἰωσήφ, ποὺ εἶναι ἀθῷος. Αὐτὸς ἠμπορεῖ, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, νὰ ἐξηγῇ τὰ ὄνειρα. Ἐξήγησε τὰ ὄνειρα, ποὺ εἴχομεν ἴδει ἐγὼ καὶ ὁ ἀρχισιτοποιός.

Ὁ Φαραώ, ὅταν ἤκουσεν αὐτό, ἐκάλεσε τὸν Ἰωσὴφ εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

15 Ὁ Ἰωσὴφ Ἄρχων τῆς Αἰγύπτου.

(Γέν. 41)

Ὁ Ἰωσὴφ ἤλλαξεν ἐνδύματα καὶ παρουσιάσθη εἰς τὸν Φαραώ. Ὁ Φαραὼ εἶπεν εἰς τὸν Ἰωσήφ.

— Εἶδα ἕνα ὄνειρον. Ἐκαθήμην εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Νείλου. Μέσα ἀπὸ τὸν ποταμὸν ἐβγῆκαν ἑπτὰ ἀγελάδες ὡραῖαι καὶ παχεῖαι καὶ ἔπειτα ἑπτὰ ἄσχημοι καὶ ἀδύνατοι, αἱ ὁποῖαι ἔφαγαν τὰς πρώτας. Ὕστερα εἶδα, ὅτι ἀνέβηκαν ἑπτὰ στάχυα καρπισμένα καὶ ἔπειτα ἑπτὰ στάχυα ἄκαρπα, ποὺ ἔφαγαν τὰ καρπισμένα.

Ὁ Ἰωσὴφ ἤκουσε τὸ ὄνειρον καὶ εἶπε:

— Βασιλιά μου, ἡ χώρα σου ἑπτὰ χρόνια θὰ ἔχῃ εὐφορίαν καὶ ἑπτὰ χρόνια δυστυχίαν. Καλὸν εἶναι εἰς τὰ ἑπτὰ χρόνια τῆς εὐτυχίας νὰ διορίσῃς ἕνα ἄρχοντα, ὁ ὁποῖος νὰ μαζεύσῃ μὲ ἐπιστάτας τὸν σῖτον, ποὺ θὰ περισσεύῃ, διὰ νὰ τὸν ἔχῃς διὰ τὸν λαόν σου εἰς τὰ χρόνια τῆς δυστυχίας.

Ἤρεσεν εἰς τὸν Φαραὼ αὐτὸ ποὺ εἶπεν ὁ Ἰωσὴφ καὶ τοῦ εἶπεν:

— Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἐφανέρωσεν εἰς ἐσὲ αὐτὸ ποὺ θὰ γίνῃ, σὺ θὰ εἶσαι ὁ πρῶτος ἄρχων τῆς Αἰγύπτου ὕστερα ἀπὸ ἐμέ. Ἔβγαλε τότε τὸ δακτυλίδι του ἀπὸ τὸ χέρι του καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τοῦ Ἰωσὴφ τὸ χέρι, τοῦ ἐπέρασεν εἰς τὸν λαιμὸν χρυσὸ περιδέραιον, τὸν ἀνέβασεν εἰς τὴν δευτέραν βασιλικὴν ἅμαξαν καὶ ὁ κήρυξ ἐφώναζεν ἀπὸ ὅπου ἐπερνοῦσεν ὁ Ἰωσήφ:

— Γονατίσατε! Ὁ δεύτερος ἄρχων τῆς Αἰγύπτου περνᾷ!

Ἔτσι ὁ Ἰωσὴφ ἔγινεν ὁ δεύτερος ἄρχων τῆς Αἰγύπτου.

Τὰ ἑπτὰ χρόνια τῆς εὐτυχίας ἤρχισαν. Ὁ Ἰωσὴφ ἔκαμνε περιοδείας εἰς τὴν Χώραν, ἐμάζευε τὸν σῖτον, ποὺ ἐπερίσσευε καὶ τὸν ἔβαζεν εἰς ἀποθήκας. Ὁ σῖτος, ποὺ ἐμάζευσεν ἦτο τόσος πολύς, ὥστε δὲν ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ τὸν μετρήσῃ. Ἦτο ἀμέτρητος.

Κατόπιν ἤρχισαν τὰ χρόνια τῆς δυστυχίας. Αἱ ἀποθῆκαι τοῦ Φαραὼ ἤνοιξαν καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἐπωλοῦσε σῖτον εἰς ὅλους.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἔμαθαν καὶ εἰς τὰ γειτονικὰ μέρη, ὅτι εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐπωλοῦσαν σῖτον καὶ ἤρχοντο ἐκεῖ νὰ ἀγοράσουν.

16. Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσὴφ εἰς τὴν Αἴγυπτον.

(Γέν. 42 ἑ.)

Ὁ Ἰακὼβ ἔμαθεν, ὅτι εἰς τὴν Αἴγυπτον πωλοῦν σῖτον καὶ εἶπεν εἰς τὰ παιδιά του νὰ ἑτοιμάσουν ζῷα, σάκους, χρήματα καὶ νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν Αἴγυπτον νὰ ἀγοράσουν σῖτον.

Ὁ Ἰακὼβ ἐκράτησε κοντά του τὸν μικρότερον, τὸν Βενιαμίν.

Οἱ δέκα ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσὴφ ἡτοιμάσθησαν, ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Χαναάν, διέσχισαν τὴν ἔρημον καὶ ἀφοῦ ἔφθασαν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐπῆγαν ἐκεῖ, ὅπου ἐπωλεῖτο ὁ σῖτος.

Ὁ Ιωσήφ, ὅταν τοὺς εἶδεν, εἶπε σκληρά:

— Ποῖοι εἶσθε σεῖς; ἀπὸ ποῦ ἔρχεσθε;

Ἐπλησίασαν τότε αὐτοὶ καὶ σύμφωνα μὲ τὴν συνήθειαν τῶν Αἰγυπτίων ἐπροσκύνησαν τὸν ἄρχοντα ἕως τὸ ἔδαφος. Δὲν ἐκατάλαβαν, ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ ἀδελφός των, τὸν ὁποῖον πρὸ εἴκοσιν ἐτῶν εἶχαν πωλήσει ὡς δοῦλον καὶ εἶπαν:

— Ἐρχόμεθα ἀπὸ τὴν γῆν Χαναάν, διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τροφάς.

Ὁ Ἰωσὴφ συνεκινήθη. Ἐνεθυμήθη τὸν πατέρα του, τὴν μητέρα του, τὴν παιδικήν του ἡλικίαν, τὰ ὄνειρα, ποὺ εἶχεν ἴδει, ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ τὸν προσκυνήσουν οἱ ἀδελφοί του καὶ ἔβλεπε τώρα, ὅτι τὰ ὄνειρα ἔβγαιναν ἀληθινά.

Κατόπιν ἦλθεν εἰς τὴν μνήμην του ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ποὺ ἤθελαν νὰ τὸν φονεύσουν αὐτοί, ποὺ εὑρίσκοντο αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τοὺς πόδας του καὶ ἐλυπήθη δι' αὐτούς, ποὺ ἦσαν τόσον κακοί. Ἐσκέφθη: ἆραγε νὰ εἶναι ἀκόμη κακοὶ ὅπως ἦσαν τότε; Πῶς νὰ τοὺς δοκιμάσῃ; Ἐσκέφθη ἕνα ἔξυπνον τρόπον.

Τοὺς εἶπε λοιπόν:

— Εἶσθε κατάσκοποι· ἤλθατε ἐδῶ, διὰ νὰ κατασκοπεύσετε τὴν χώραν· ἔχετε πατέρα; ζῇ; ἔχετε ἀδελφούς;

Τότε αὐτοὶ ἀπήντησαν:

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

— Εἴμεθα δώδεκα ἀδελφοί, ὁ μικρότερος ἔμεινε μὲ τὸν πατέρα μας καὶ ἕνας ἄλλος δὲν ὑπάρχει πλέον.

Ὁ Ἰωσὴφ εἶπε:

— Διὰ νὰ βεβαιωθῶ, ὅτι λέγετε τὴν ἀλήθειαν, θὰ ὑπάγῃ ἕνας ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν πατρίδα σας νὰ φέρῃ καὶ τὸν ἄλλον ἀδελφόν σας· σεῖς δὲ θὰ μείνετε ἐδῶ δεμένοι, ἕως νὰ ἔλθῃ καὶ αὐτός.

Τότε οἱ ἀδελφοί, ποὺ δὲν ἐφαντάζοντο, ὅτι θὰ τοὺς ἐκαταλάβαινεν ὁ ἄρχων, εἶπαν μεταξύ των Ἑβραϊκά:

— Ἀλήθεια εἴμεθα ἔνοχοι διὰ τὸν ἀδελφόν μας, ποὺ ἐπωλήσαμεν καὶ δι' αὐτὸ ὁ Θεὸς μᾶς τιμωρεῖ.

Μάλιστα ὁ Ρουβὴν εἶπε:

— Δὲν σᾶς εἶπα νὰ μὴ ἁμαρτήσετε κατὰ τοῦ παιδίου καὶ δὲν μὲ ἠκούσατε;

Μεγάλον φόβον εἶχαν τώρα ὅλοι. Ἄλλοτε ὁ Ἰωσὴφ ἔτρεμεν ἐμπρὸς εἰς τοὺς ἀδελφούς του. Τώρα οἱ ἀδελφοί του τρέμουν ἐμπρὸς εἰς τὸν Ἰωσήφ.

Ὁ Ἰωσὴφ δὲν ἠμπόρεσε νὰ συγκρατηθῇ περισσότερον. Συνεκινήθη τόσον, ὥστε ἀπεμακρύνθη ὀλίγον ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἔκλαυσε, διότι εἶδεν, ὅτι οἱ ἀδελφοί του εἶχαν ἐννοήσει τὸ λάθος των. Ἔπειτα τοὺς ἐπλησίασε πάλιν καὶ τοὺς εἶπε νὰ μείνῃ μόνον ἕνας καὶ οἱ ἄλλοι νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν πατρίδα μὲ σῖτον, ἀλλὰ ὅταν ἐπιστρέψουν, νὰ φέρουν μαζὶ καὶ τὸν μικρότερον ἀδελφόν των. Διέταξε λοιπὸν νὰ γεμίσουν τοὺς σάκους των μὲ σῖτον καὶ νὰ βάλουν κρυφὰ τὰ χρήματα καθενὸς εἰς τὸν σάκον του καὶ νὰ τοὺς δώσουν τροφὰς διὰ τὸν δρόμον. Ἔγινεν αὐτὸ καὶ ἔφυγαν οἱ ἄλλοι ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Συμεών, ποὺ ἔμεινεν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Ὅταν τὸ βράδυ ἐσταμάτησαν εἰς τὸν δρόμον νὰ ξεκουρασθοῦν, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς ἤνοιξε τὸν σάκον του καὶ εἶδεν, ὅτι τὰ χρήματα ἦσαν μέσα. Εἶπε τοῦτο εἰς τοὺς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ αὐτὸ ἐθαύμασαν. Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν Χαναάν, διηγήθησαν εἰς τὸν πατέρα των ὅσα συνέβησαν. Ὁ πατήρ των ὅμως ἐλυπήθη πολύ, ποὺ ἔλειπεν ὁ Συμεών.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

17. Ὁ Ἰωσὴφ φανερώνεται εἰς τοὺς ἀδελφούς του.

(Γεν. 42 ἑ.)

Ὅταν ὁ σῖτος ἐτελείωσεν, ὁ Ἰακὼβ εἶπεν εἰς τὰ παιδιά του.

— Πηγαίνετε πάλιν εἰς τὴν Αἴγυπτον νὰ ἀγοράσετε σῖτον.

Ὁ Ἰούδας τότε εἶπεν :

— Ὁ ἄρχων τῆς Αἰγύπτου δὲν θὰ μᾶς δώσῃ σῖτον, ἐὰν δὲν πάρωμεν μαζὶ καὶ τὸν Βενιαμίν.

Ὁ Ἰακώβ, ἐπειδὴ εἶχε χάσει τὸν Ἰωσήφ, δὲν ἤθελε νὰ ἀφήσῃ τὸν Βενιαμίν. Ὁ Ἰούδας ὅμως τοῦ ὑπεσχέθη, ὅτι τὸν παίρνει ὑπ' εὐθύνην του καὶ τότε ὁ Ἰακὼβ ἐδέχθη

Ἔκαμαν λοιπὸν τὰς ἑτοιμασίας διὰ τὸ ταξίδι, ὁ πατὴρ των τοὺς ἔδωσε δῶρα, διὰ νὰ τὰ προσφέρουν εἰς τὸν ἄρχοντα τῆς Αἰγύπτου καὶ διπλάσια χρήματα. Τοὺς εἶπε :

— Τὰ μισὰ νὰ δώσετε, διὰ νὰ ἀγοράσετε σῖτον καὶ τὰ ἄλλα μισὰ νὰ τὰ δώσετε διὰ τὸν πρῶτον σῖτον· διότι ἠμπορεῖ κατὰ λάθος νὰ ἔβαλαν τὰ χρήματα εἰς τοὺς σάκους σας.

Τὰ παιδιὰ ἔκαμαν ὅπως τοὺς εἶπεν ὁ πατέρας των. Κατόπιν ὁ Ἰακὼβ τὰ ηὐλόγησε καὶ εἶπεν :

— Ἂς δώσῃ ἡ χάρις τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ νὰ φέρετε πάλιν τὸν ἄλλον σας ἀδελφὸν καὶ τὸν Βενιαμίν.

Οἱ ἀδελφοὶ καὶ ὁ Βενιαμὶν μαζὶ ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Αἴγυπτον. Ὅταν ἔφθασαν, παρουσιάσθησαν εἰς τὸν Ἰωσήφ.

Αὐτὸς ἐχάρη πάρα πολύ, ὅταν εἶδεν ὅλους τοὺς ἀδελφούς του. Διέταξε νὰ τοὺς ὁδηγήσουν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ νὰ ἑτοιμάσουν διὰ τὸ μεσημέρι γεῦμα βασιλικόν. Νὰ φέρουν δὲ καὶ τὸν Συμεὼν ἐκεῖ.

Τὸ μεσημέρι ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ. Οἱ ἀδελφοὶ τότε προσέφεραν τὰ δῶρα, ποὺ ἔστειλεν ὁ πατὴρ των.

Ἀφοῦ ἔφαγαν, ὁ Ἰωσὴφ διέταξε νὰ φορτώσουν τοὺς ὄνους των σῖτον καὶ εἶπε νὰ θέσουν κρυφὰ τὰ χρήματά των πάλιν εἰς τοὺς σάκους καὶ τὸ ἀργυροῦν ποτήριόν του εἰς τὸν σάκον τοῦ νεωτέρου. Ἔγινεν αὐτὸ καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἔφυγαν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μόλις ἀπεμακρύνθησαν ὀλίγον, ὁ Ἰωσὴφ διέταξε τὸν ἐπιστάτην του νὰ τοὺς προφθάσῃ καὶ νὰ τοὺς εἴπῃ:

— Διατί ἐκλέψατε τὸ ἀργυροῦν ποτήριον τοῦ ἄρχοντος;

Ὁ ἐπιστάτης ἔτρεξε, τοὺς ἐπρόφθασε καὶ τοὺς ἔφερεν ἐνώπιον τοῦ Ἰωσήφ.

Τότε ὁ Ἰωσὴφ εἶπεν, ὅτι θὰ κρατήσῃ τὸν Βενιαμὶν ὡς δοῦ-

Ὁ Ἰωσὴφ φανερώνεται εἰς τοὺς ἀδελφούς του.

λον. Ἀλλὰ ὁ Ἰούδας παρακαλοῦσεν αὐτὸν καὶ ἔλεγεν:

—Ὁ πατήρ μας εἶναι γέρων. Μᾶς εἶπεν, ἐὰν χαθῇ τὸ παιδί μου, ὅπως καὶ ὁ Ἰωσήφ μου, θὰ ἀποθάνω ἀπὸ τὴν λύπην. Πῶς νὰ γυρίσω χωρὶς τὸν ἀδελφόν μου; Ἐγὼ ἐβεβαίωσα τὸν πατέρα μας, ὅτι δὲν θὰ πάθῃ τίποτε ὁ Βενιαμίν. Ἂς μὴ ἴδω τὸ κακόν, ποὺ περιμένει τὸν πατέρα μου, ἐὰν κρατήσῃς τὸν ἀδελφόν μας. Κράτη-σε ἐμὲ ὡς δοῦλον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ Ἰωσὴφ δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατηθῇ περισσότερον καὶ εἶπεν :

— Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀδελφός σας, ὁ Ἰωσήφ ! Ζῇ ὁ πατέρας μας ; καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ Βενιαμίν. Ἔπειτα ἐνηγκαλίσθη καὶ τοὺς ἄλλους ἀδελφούς του. Ὅλοι ἔκλαιον ἀπὸ χαρὰν καὶ συγκίνησιν.

Τοὺς εἶπε δέ :

— Ὁ Θεὸς ἤθελε νὰ γίνουν ὅλα αὐτά, ὅπως ἔγιναν.

Ἔδωσεν εἰς τοὺς ἀδελφούς του πλούσια δῶρα νὰ φέρουν εἰς τὸν πατέρα καὶ τοὺς παρεκάλεσε νὰ ἔλθουν ὅλοι εἰς τὴν Αἴγυπτον νὰ ζήσουν μαζὶ εὐτυχισμένοι, διότι ἡ πεῖνα θὰ διαρκοῦσεν ἀκόμη πέντε χρόνια.

Ὁ Ἰακὼβ εἰς τὴν Αἴγυπτον.

(Γέν. 45 ἑ.)

Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσὴφ χαρούμενοι τώρα ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Χαναάν. Ὁ πατήρ των Ἰακὼβ κάθε ἡμέραν τοὺς ἐπερίμενεν. Ὅταν ἔφθασαν, εἶδεν αὐτοὺς καὶ ἐχάρη. Περισσότερον ὅμως ἐχάρη, ὅταν εἶδε τὸν Βενιαμὶν καὶ τὸν Συμεών.

Πόσον ὅμως πλούσια ἦσαν τὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα εἶχαν μαζί των ! Καὶ πόση ἦτο ἡ ἔκπληξις τοῦ Ἰακώβ, ὅταν τὰ παιδιά του τοῦ εἶπαν, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ στέλλει ὁ υἱός του Ἰωσήφ !

Δὲν ἐπίστευεν εἰς αὐτὸ ποὺ ἤκουεν : Ὥστε ζῇ ὁ υἱός μου ὁ Ἰωσήφ ; ἔλεγεν. Πόσον καλὸς εἶναι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος διετήρησεν αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἀνύψωσεν αὐτὸν εἰς τόσην μεγάλην θέσιν !

Ὁ Ἰωσὴφ εἶχε δώσει εἰς τοὺς ἀδελφούς του καὶ βασιλικὰς ἁμάξας, διὰ νὰ ἔλθουν ὅλοι εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ὁ Ἰακὼβ μὲ εὐχαρίστησιν μεγάλην ἐδέχθη καὶ εἶπεν :

— Ἀρκεῖ, ὅτι ζῇ ὁ υἱός μου Ἰωσήφ. Θὰ ὑπάγω εἰς αὐτόν. Θέλω νὰ τὸν ἴδω, πρὶν ἀποθάνω.

Εἶπεν εἰς τὰ τέκνα του νὰ ἑτοιμασθοῦν διὰ τὸ ταξίδι. Ὁ Ἰακὼβ μαζὶ μὲ τὰ παιδιά του, τὰς οἰκογενείας των, τὰ ποίμνιά των καὶ ὅλην τὴν περιουσίαν των, ἔκαμε θυσίαν εἰς τὸν Θεὸν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

καὶ ἄφησε τὴν Χαναάν, ὅπως ἄλλοτε ὁ Ἀβραὰμ καὶ ὅπως ὁ ἴδιος, ὅταν ἐπήγαινεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, ὅταν ἦτο νέος.

Ὅλοι μαζὶ ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Αἴγυπτον.

Ὁ Ἰωσὴφ ἔμαθεν, ὅτι ἤρχετο ὁ πατήρ του. Ἔλαβε λοιπὸν τὴν ἅμαξάν του καὶ ἔτρεξε νὰ τὸν ὑποδεχθῇ εἰς τὴν Γεσέν.

Ὅταν τὸν συνήντησεν, ἔπεσεν εἰς τὴν ἀγκάλην του καὶ ἔκλαιε πολλὴν ὥραν. Ὕστερα ἐπροχώρησαν καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν Αἴγυπτον εὐχαριστημένοι καὶ εὐτυχισμένοι.

Ἐκεῖ ὑπεδέχθη αὐτοὺς ὁ Φαραὼ μὲ πολλὰς τιμὰς καὶ ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς μίαν χώραν, διὰ νὰ κατοικοῦν ἐκεῖ, τὴν Ραμεσσῆ.

Εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Ἰακὼβ ἔζησε δεκαεπτὰ χρόνια.

Ὅταν ἐπλησίαζε τὸ τέλος του, τὸ ἐκατάλαβεν. Ἐκάλεσε τότε τὰ παιδιά του καὶ εἶπεν εἰς αὐτά, ὅταν ἀποθάνῃ νὰ τὸν θάψουν εἰς τὴν Χαναάν, εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων του Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ. Κατόπιν τὰ ηὐλόγησε. Ἔπειτα τοῦ ἔφεραν καὶ τὰ δύο παιδιὰ τοῦ Ἰωσήφ· τὰ ηὐλόγησε καὶ αὐτὰ καὶ ἐπροφήτευσεν, ὅτι τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον δὲν θὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, ἕως ὅτου ἔλθῃ ὁ Μεσσίας, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ πιστεύσῃ ὅλος ὁ κόσμος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ο ΜΩΥΣΗΣ ΚΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

19. *Εἰς τοὺς Ἑβραίους γεννᾶται Ἀρχηγός. Ὁ Μωυσῆς.*

(Ἐξ Ι. ε', Ἀριθ. Κατ. 59)

Οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὴν Αἴγυπτον ἔγιναν πάρα πολλοί.

Ὁ Φαραώ, ἐπειδὴ ἐφοβεῖτο, μήπως οἱ Ἑβραῖοι ἑνωθοῦν μὲ ἄλλους Ἀσιατικοὺς λαοὺς καὶ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον του, διέταξε νὰ βάζουν εἰς τοὺς Ἑβραίους βαρείας ἐργασίας. Ἀλλὰ αὐτοί, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὄχι μόνον δὲν ἐπάθαιναν τίποτε, ἀλλὰ καὶ ἐπολλαπλασιάζοντο ἀκόμη περισσότερον. Διὰ τοῦτο ὁ Φαραὼ διέταξε τὰς μαίας νὰ πνίγουν τὰ ἄρρενα παιδιὰ τῶν Ἑβραίων, μόλις ἐγεννῶντο.

Αἱ μαῖαι ὅμως ἐφοβοῦντο τὸν Θεὸν καὶ δὲν ἔκαμναν, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Φαραώ. Τότε ὁ Φαραὼ διέταξε νὰ ρίπτωνται τὰ ἄρρενα παιδιὰ τῶν Ἑβραίων εἰς τὸν Νεῖλον ποταμόν.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐγεννήθη ὁ Μωυσῆς.

Μόλις ἐγεννήθη, ἡ μητέρα του ἔκρυψε τὸ βρέφος τρεῖς μῆνας· ὕστερα τὸ ἔβαλεν εἰς ἕνα καλάθι, τὸ ὁποῖον ἄφησεν εἰς τὴν ὄχθην τοῦ Νείλου, ὅπου συνήθιζε νὰ λούζεται ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραώ. Ἄφησε δὲ καὶ τὴν θυγατέρα της Μαριὰμ ἐκεῖ, διὰ νὰ παρακολουθήσῃ.

Ὅπως ἐπερίμεναν, ἔτσι καὶ ἔγινεν. Ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ κατέβη εἰς τὸν ποταμὸν καὶ εἶδε τὸ καλάθι. Ἐπλησίασε, τὸ ἤνοιξε καὶ εἶδε τὸ μικρόν, ποὺ ἔκλαιε. Τὸ ἐλυπήθη καὶ ἐσκέφθη, ὅτι κάποια Ἑβραία θὰ τὸ ἄφησεν ἐκεῖ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ ἐπῆρε λοιπὸν ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ τὸ ὠνόμασε Μωυσῆν, τὸ ἀνέθρεψε δὲ καὶ ὅταν ἐμεγάλωσε, τοῦ ἔβαλε σοφοὺς διδασκάλους, ποὺ τὸ ἐδίδαξαν ὅλην τὴν σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων.

Ὁ Μωυσῆς, ἂν καὶ ἐμεγάλωσεν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Φαραὼ καὶ ἐμορφώθη ἀπὸ διδασκάλους Αἰγυπτίους, ἀγαποῦσεν

Ἡ κόρη τοῦ Φαραὼ εὑρίσκει τὸν Μωυσέα.

ὅμως τοὺς Ἑβραίους. Ἔφυγε λοιπὸν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἦλθεν εἰς τὴν χώραν Μαδιάμ. Ἐκεῖ ἐνυμφεύθη.

Ἦλθε καιρὸς νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς εἰς τοὺς Ἑβραίους τὸν ἀρχηγόν, ποὺ θὰ τοὺς ἠλευθέρωνεν ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους καὶ θὰ τοὺς ὡδηγοῦσεν εἰς τὴν Χαναάν, διὰ νὰ ζήσουν ἐκεῖ ἐλεύθεροι καὶ νὰ προοδεύσουν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δι' αὐτὸ μίαν ἡμέραν, ποὺ ὁ Μωυσῆς ἔβοσκε τὰ πρόβατα τοῦ πενθεροῦ του, εἶδε κάτι παράξενον: Φλόγες νὰ βγαίνουν ἀπὸ μίαν βάτον καὶ ἡ βάτος νὰ μὴ καίεται. Περίεργος, ἠθέλησε νὰ πλησιάσῃ· ἤκουσεν ὅμως τότε φωνὴν νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὴν βάτον:

— Βγάλε τὰ ὑποδήματά σου. Ὁ τόπος ὅπου πατεῖς, εἶναι ἱερός! Εἶμαι ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰακώβ. Εἶδα τὴν ταλαιπωρίαν τοῦ λαοῦ μου εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ κατέβην νὰ τὸν ἐλευθερώσω καὶ νὰ τὸν ἀνεβάσω εἰς τὴν Χαναάν. Σὺ μὲ τὸν ἀδελφόν σου Ἀαρών, νὰ πᾷς εἰς τὸν Φαραὼ νὰ ζητήσῃς νὰ ἀφήσῃ ἐλεύθερον τὸν λαόν μου καὶ νὰ τὸν ὁδηγήσῃς εἰς τὴν Χαναάν.

20. *Αἱ πληγαὶ τοῦ Φαραώ.*

(Ἐξ. δ. ε.).

Ὁ Μωυσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν ἐπῆγαν εἰς τὸν Φαραὼ καὶ τοῦ εἶπαν:

— Ὁ Θεὸς διατάσσει ν' ἀφήσῃς τοὺς Ἑβραίους νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

Ὁ Φαραὼ δὲν ὑπήκουσε καὶ διέταξε νὰ τιμωροῦν ἀκόμη περισσότερον τοὺς Ἑβραίους καὶ νὰ ἐπιβάλλουν εἰς αὐτοὺς ἀκόμη βαρυτέρας ἐργασίας.

Ὁ Θεὸς ὅμως εἶπεν εἰς τὸν Μωυσέα:

— Τὸ πρωὶ ὁ Φαραὼ θὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν ποταμόν· πήγαινε σὺ καὶ νὰ τὸν συναντήσῃς εἰς τὴν ὄχθην. Εἰς τὰ χέρια σου θὰ κρατῇς τὴν ράβδον σου καὶ νὰ εἴπῃς εἰς τὸν Φαραώ:

— Ὁ Κύριος μὲ ἔστειλε, διὰ νὰ σοῦ εἰπῶ ν' ἀφήσῃς ἐλευθέρους τοὺς Ἑβραίους νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Σὺ δὲν τὸν ἤκουσες. Διὰ νὰ καταλάβῃς λοιπόν, ὅτι ὁ Θεὸς διατάσσει, συμφοραὶ μεγάλαι σὲ περιμένουν. Ὁ ἀδελφός μου ὁ Ἀαρὼν θὰ κτυπήσῃ μὲ τὴν ράβδον του τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ Νείλου. Τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ θὰ γίνουν αἷμα. Τὰ ψάρια, ποὺ εἶναι μέσα, θὰ ἀποθάνουν. Οἱ Αἰγύπτιοι θὰ ἀηδιάσουν καὶ δὲν θὰ πίνουν πλέον νερὸ ἀπὸ τὸν ποταμόν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐπῆγεν ὁ Μωυσῆς μὲ τὸν Ἀαρὼν εἰς τὸν Φαραὼ καὶ τοῦ τὰ εἶπεν αὐτά, ἀλλὰ ὁ Φαραὼ δὲν ὑπήκουσεν εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ.

Τότε ὁ Ἀαρὼν ἐκτύπησε μὲ τὴν ράβδον του τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ καὶ αὐτὰ ἔγιναν αἷμα. Τὰ ψάρια ἀπέθαναν. Οἱ Αἰγύπτιοι ἀηδίασαν καὶ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ πιοῦν νερὸ ἀπὸ τὸν ποταμόν.

Τόσον σκληρόκαρδος ἦτο ὁ Φαραώ, ὥστε καὶ πάλιν δὲν ὑπήκουσεν εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ ν' ἀφήσῃ τοὺς Ἑβραίους ἐλευθέρους νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

Δι' αὐτὸ ὁ Θεὸς ἐτιμώρησεν αὐτόν. Βάτραχοι ἀνέβησαν ἀπὸ τὸν ποταμὸν εἰς ὅλην τὴν Αἴγυπτον. Ἔμπαιναν εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Φαραὼ καὶ εἰς τὸ δωμάτιον, ὅπου ἐκοιμᾶτο καὶ εἰς τὸ κρεβάτι του καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας οἰκίας τῶν Αἰγυπτίων καὶ παντοῦ.

Ἔπειτα ἔπεσαν σύννεφα ἀκρίδες, τόσον πολλαί, ὥστε ἐσκέπασαν ὅλην τὴν γῆν καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος. Ἔφαγαν τὰ χόρτα τῆς γῆς καὶ τοὺς καρποὺς καὶ δὲν ἔμεινε τίποτε οὔτε εἰς τὰ δένδρα οὔτε εἰς τὰ χόρτα εἰς ὅλην τὴν Αἴγυπτον.

Ἔστειλε καὶ ἄλλας τιμωρίας ὁ Θεὸς εἰς τοὺς Αἰγυπτίους, διὰ νὰ καταλάβῃ ὁ Φαραώ, ὅτι πρέπει ν' ἀφήσῃ τοὺς Ἑβραίους ἐλευθέρους νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

Ἀλλὰ οὔτε καὶ μὲ αὐτὰ ὁ σκληρόκαρδος Φαραὼ ἐκατάλαβεν, ὅτι δὲν ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ ἀντίθετα πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς ἀπεφάσισε νὰ τιμωρήσῃ τὸν Φαραὼ καὶ τὸν λαόν του μὲ τὴν μεγαλυτέραν καὶ φοβερωτέραν πληγήν.

Ὅλα τὰ πρωτογέννητα παιδιὰ τῶν Αἰγυπτίων ἀπὸ τὸ πρῶτον παιδὶ τοῦ βασιλέως μέχρι τοῦ πρώτου παιδιοῦ τοῦ τελευταίου Αἰγυπτίου καὶ τὰ πρωτογέννητα ζῷα τῶν Αἰγυπτίων θὰ ἀπέθνησκαν ὅλα εἰς μίαν νύκτα. Οἱ Ἑβραῖοι καὶ τὰ ζῷα των δὲν θὰ ἐπάθαιναν τίποτε.

Ἀλλὰ δι' αὐτὸ ἔπρεπε, κατὰ διαταγὴν τοῦ Θεοῦ, κάθε Ἑβραῖος νὰ πάρῃ ἕνα ἀρνί. Τὸ ἀρνὶ αὐτὸ θὰ τὸ ἔσφαζε καὶ μὲ τὸ αἷμα του θὰ ἔβαφε τὸ ἐπάνω μέρος καὶ τὰ πλάγια τῆς θύ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ρας τῆς οἰκίας του. Ἔπειτα θὰ τὸ ἔτρωγε ψητὸν καθένας μὲ τὴν οἰκογένειάν του τὴν νύκτα μὲ πικρὰ χόρτα καὶ μὲ ἄζυμα, δηλαδὴ μὲ ψωμὶ χωρὶς προζύμι.

Αὐτὴν τὴν ἑορτὴν θὰ τὴν ἑώρταζαν πάντοτε οἱ Ἑβραῖοι καὶ θὰ τὴν ἔλεγαν Πάσχα, διὰ νὰ ἐνθυμοῦνται, ὅτι τοὺς ἔσωσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους.

Ὅπως εἶπεν ὁ Θεός, ἔτσι καὶ ἔγινε. Τὰ μεσάνυκτα ὅλα τὰ πρωτογέννητα παιδιὰ τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῶν ζῴων των ἀπέθαναν.

Τὴν ἰδίαν νύκτα ἐσηκώθη ὁ Φαραὼ κατατρομαγμένος, ἐκάλεσε τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς εἶπεν, ὅτι ἀφήνει ἐλευθέρους τοὺς Ἑβραίους νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

21. *Οἱ Ἑβραῖοι φεύγουν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ διαβαίνουν τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν.*

(Ἐξ. 12. ἑ.)

Οἱ Ἑβραῖοι, ἑξακόσιαι χιλιάδες ἄνδρες, ἐκτὸς δηλ. ἀπὸ τὰς γυναίκας καὶ τὰ παιδία, ἔφευγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Μαζί των εἶχαν τὰ ποίμνιά των καὶ ὅ,τι ἠμποροῦσαν ἀπὸ τὰ πράγματά των.

Ἔτσι ἐπροχώρησαν, ἕως ὅτου ἔφθασαν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν.

Ὁ Φαραὼ ὅμως μετενόησε, διότι ἄφησε τοὺς Ἑβραίους νὰ φύγουν. Ἐσκέπτετο, ὅτι ἔχασε τὰς ἐργατικὰς χεῖρας των καὶ ὅτι τώρα δὲν θὰ τοὺς ἔχῃ νὰ τοῦ δουλεύουν δωρεὰν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἐμάζευσε λοιπὸν τὸν στρατόν του καὶ ἔτρεξε νὰ προφθάσῃ τοὺς Ἑβραίους.

Οἱ Ἑβραῖοι εἶχαν φθάσει εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν· εἶχαν στρατοπεδεύσει εἰς τὴν παραλίαν καὶ ἀνεπαύοντο. Ἔξαφνα ἤκουσαν ὑπόγειον κρότον καὶ ἀνησύχησαν. Ἔβαλαν τὸ αὐτὶ εἰς τὴν γῆν καὶ ἐκατάλαβαν, ὅτι ἅρματα πολεμικὰ ἔτρεχαν. Ἦσαν οἱ Αἰγύπτιοι!

Νὰ φύγουν; ἐμπρὸς εἶναι ἡ θάλασσα· ὀπίσω εἶναι οἱ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἐχθροί. Τώρα νομίζουν, ὅτι ὁ κίνδυνος εἶναι μεγαλύτερος, φοβοῦνται καὶ λέγουν:

—Ἦτο προτιμότερον ποὺ ἤμεθα δοῦλοι· καλύτερον νὰ ἐπεθαίναμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, παρὰ νὰ ἀποθάνωμεν εἰς τὴν ἔρημον.

Μόνον ἕνας μένει ἀτάραχος. Μόνον αὐτὸς δὲν ἀνησυχεῖ, ὁ Μωυσῆς, διότι γνωρίζει τί κάμνει.

Οἱ Ἑβραῖοι ἔρχονται γύρω του. Θαυμάζουν ποὺ βλέπουν, ὅτι δὲν φοβεῖται· λέγουν:

—Διατί μᾶς ἔφερες ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, νὰ ἀποθάνωμεν ἐδῶ εἰς τὴν ἔρημον;

Ὁ Μωυσῆς ὁμιλεῖ. Τὸ πρόσωπόν του φωτίζεται ἀπὸ οὐρανίαν λάμψιν. Τὰ διαπεραστικὰ μάτια του ἠλεκτρίζουν τοὺς Ἑβραίους καὶ ἡ φωνή του ἀκούεται καθαρά.

—Μὴ φοβῆσθε! Λέγει. Ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας!

Οἱ Ἑβραῖοι στρέφουν πρὸς τὸ μέρος, ποὺ ἤρχοντο οἱ Αἰγύπτιοι, ἀλλὰ οἱ Αἰγύπτιοι δὲν φαίνονται· νεφέλη εἶχε σταθῆ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Ἑβραίων.

Τότε ὁ Μωυσῆς ὑψώνει τὴν χεῖρα· ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι τὸ εἶδαν αὐτό. Ἔπειτα καταβιβάζει τὴν ράβδον, ποὺ ἐκρατοῦσε καὶ κτυπᾷ εἰς τὴν θάλασσαν.

Αὐτὸ ποὺ συνέβη τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἦτο τρομερόν!

Ἄνεμος δυνατὸς ἐσηκώθη καὶ ἐξηκολούθησεν ὅλην τὴν νύκτα. Ὁ ἄνεμος ἐχώρισε τὴν θάλασσαν εἰς δύο καὶ εἰς τὸ μέσον ἐφάνη ἡ ξηρά. Οἱ Ἑβραῖοι εἰσῆλθαν εἰς τὸ μέσον τῆς θαλάσσης, ὅπου ἦτο ἡ ξηρὰ καὶ ἐπροχώρησαν.

Ὅταν ἐπλησίασαν εἰς τὴν ἀπέναντι παραλίαν, οἱ Αἰγύπτιοι ἔφθασαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν καὶ εἶδαν τοὺς Ἑβραίους νὰ περιπατοῦν εἰς τὸν βυθόν. Ὁ Φαραὼ εἶδε τοῦτο καὶ διέταξε νὰ εἰσέλθουν καὶ οἱ Αἰγύπτιοι, διὰ νὰ καταδιώξουν τοὺς Ἑβραίους.

Ἀλλὰ εἶχεν ἔλθει ἡ στιγμὴ νὰ τιμωρήσῃ ὁ Θεὸς τὸν Φαραὼ διὰ τὴν ἀσέβειάν του.

Ὁ Μωυσῆς, μόλις καὶ ὁ τελευταῖος Ἑβραῖος ἐβγῆκεν εἰς τὴν ἀπέναντι παραλίαν, ὕψωσε τὴν ράβδον του. Τότε ὁ ἄνεμος ἔπαυσε, τὰ ὕδατα δὲν ἠμποροῦσαν νὰ σταθοῦν ὄρθια καὶ ἔπι-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πταν, διὰ νὰ σκεπάσουν τὸ κενόν, ποὺ εἶχε σχηματισθῆ τὴν νύκτα. Οἱ δυστυχεῖς Αἰγύπτιοι ἐπνίγησαν ὅλοι.

Τὸ πρωὶ οἱ Ἑβραῖοι εἶδαν εἰς τὴν θάλασσαν τὰ πτώματα τῶν πνιγέντων Αἰγυπτίων καὶ τῶν ἵππων. Ἐφοβήθησαν τὸν Θεὸν καὶ ἐπίστευσαν εἰς Αὐτὸν καὶ εἰς τὸν Μωυσέα.

Ἐμαζεύθη τότε ὁ πολυπληθὴς ἐκεῖνος λαός, ἐχόρευε καὶ ἔψαλλε:

«Ἂς ψάλλωμε στὸν Κύριο καὶ ἂς ποῦμε εὐχαριστῶ,
ποὺ τ' ἄλογα καὶ τοὺς σκληροὺς ἱππεῖς τοῦ Φαραὼ
στὸ κύμα μέσα ἔπνιξε καὶ φτάσαν στὸ βυθό.
Ὁ Κύριος εἶναι δύναμις, Αὐτὸν ἐγὼ ὑμνῶ!
Ὁ Κύριος εἶναι θαυμαστός, Αὐτὸν δοξολογῶ!»

22. *Ὁ Θεὸς τρέφει τοὺς Ἑβραίους εἰς τὴν ἔρημον.*

(Ἐξ. 16. ἑ.)

Ἀφοῦ οἱ Ἑβραῖοι ἐπέρασαν τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν, ἐπροχώρησαν καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν ἔρημον Σίν.

Εἰς τὴν ἔρημον Σὶν οἱ Ἑβραῖοι παρεπονοῦντο καὶ ἔλεγαν:

— Καλύτερα νὰ ἐπεθαίναμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, παρὰ νὰ ἀποθάνωμεν ἐδῶ ἀπὸ πεῖναν.

Ὁ Μωυσῆς εἶπεν εἰς τὸν λαόν:

— Ὁ Θεὸς θὰ σᾶς δώσῃ τὸ βράδυ κρέας νὰ φάγετε, καὶ τὸ πρωὶ ψωμὶ νὰ χορτάσετε.

Τὸ βράδυ ἔπεσαν ὀρτύκια τόσα πολλά, ὥστε ἐσκέπασαν ὅλο τὸ μέρος, ποὺ ἦσαν οἱ Ἑβραῖοι· καὶ τὸ πρωὶ ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν κάτι, ποὺ ἔμοιαζε σὰν δρόσος. Ὅταν οἱ Ἑβραῖοι τὸ εἶδαν αὐτό, εἶπαν: τί εἶναι αὐτό; Ὁ Μωυσῆς εἶπεν:

—Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄρτος, ποὺ σᾶς δίδει ὁ Θεός, νὰ φάγετε. Νὰ μαζεύετε λοιπὸν καθένας ὅσον χρειάζεται, νὰ τὸ τρώγετε ὅλο καὶ νὰ μὴ ἀφήνετε ὑπόλοιπον διὰ τὸ πρωί.

Αὐτὸ οἱ Ἑβραῖοι τὸ ὠνόμασαν μάνα καὶ ἦτο σὰν μικρὸς σπόρος, ἄσπρος καὶ γλυκός.

Ὁ Μωυσῆς εἶπε:

— Νὰ πάρετε μίαν στάμναν, νὰ τὴν γεμίσετε μὲ μάνα καὶ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

νὰ τὴν φυλάξετε, σεῖς καὶ αἱ γενεαί σας, διὰ νὰ βλέπουν τὸν ἄρτον, μὲ τὸν ὁποῖον σᾶς ἔθρεψεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἔρημον.

Ὁ Ἀαρὼν ἔλαβε μίαν στάμναν καὶ ἐγέμισεν αὐτὴν μὲ μάνα. Οἱ Ἑβραῖοι ἐφύλαττον αὐτήν.

Ἔπειτα οἱ Ἑβραῖοι ἐπροχώρησαν καὶ δὲν εἶχαν νερό. Πάλιν παρεπονοῦντο καὶ ἔλεγαν εἰς τὸν Μωυσέα:

Οἱ Ἰσραηλῖται τρέφονται εἰς τὴν ἔρημον.

— Διατὶ μᾶς ἔφερες εἰς τὴν ἔρημον ν' ἀποθάνωμεν ἀπὸ δίψαν;

Ὁ Θεὸς τότε εἶπεν εἰς τὸν Μωυσέα:

— Πάρε τὴν ράβδον σου, μὲ τὴν ὁποίαν ἐκτύπησες τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν καὶ πήγαινε εἰς τὸν βράχον Χωρὴβ νὰ τὸν κτυπήσῃς. Θὰ βγῇ νερό, διὰ νὰ πιῇ ὁ λαός.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ Μωυσῆς ἔκαμεν ὅπως εἶπεν ὁ Θεός. Ἐπῆγεν εἰς τὸν βράχον Χωρήβ, ἐκτύπησεν αὐτὸν μὲ τὴν ράβδον του καὶ ἀμέσως ἔτρεξεν ἄφθονον νερό. Ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι ἔπιον καὶ ἐδροσίσθησαν.

23. *Αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ.*

(Ἐξ. 19. ἑ. Δευτ. 5)

Ὁ Μωυσῆς ὡδήγησε τοὺς Ἑβραίους εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ. Ἐκεῖ ἦτο ἕνα ὄρος, τὸ Σινᾶ. Ἀπέναντι εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος οἱ Ἑβραῖοι ἔστησαν τὰς σκηνάς των.

Ὁ Θεὸς ἐκάλεσεν ἀπὸ τὸ Σινᾶ τὸν Μωυσέα καὶ τοῦ εἶπε:

—Νὰ εἰπῇς εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας: Εἴδατε, πῶς ἐγὼ σᾶς ἔφερα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ἕως ἐδῶ. Ἐὰν ὑπακούετε εἰς τὸ θέλημά μου, θὰ εἶσθε λαὸς ἐκλεκτὸς καὶ ἔθνος ἅγιον. Ἰδική μου εἶναι ὅλη ἡ γῆ.

Ὁ Μωυσῆς εἶπεν εἰς τοὺς Ἑβραίους τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ καὶ αὐτοὶ ὑπεσχέθησαν, ὅτι θὰ ὑπακούουν εἰς τὸ θέλημά του καὶ θὰ φυλάττουν τὰς ἐντολάς του.

Κατόπιν ὁ Μωυσῆς, κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, εἶπεν εἰς τοὺς Ἑβραίους νὰ πλύνουν τὰ ἐνδύματά των, νὰ νηστεύσουν καὶ νὰ μὴ πλησιάσῃ κανεὶς εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

Τὴν τρίτην ἡμέραν τὸ πρωὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ ἐφάνησαν εἰς τὸ ὄρος. Νέφος πυκνὸν ἐσκέπασεν αὐτό. Φωναὶ σαλπίγγων ἠκούοντο. Τὸ Σινᾶ ἐσείετο. Ὁ λαὸς κάτω ἔτρεμεν ἀπὸ φόβον.

Τότε ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους μὲ φωνὴν μεγάλην ὡμίλησεν ὁ Θεός. Ὥρισε τὰ καθήκοντα τῶν Ἑβραίων καὶ ὅλων τῶν ἀνθρώπων πρὸς Αὐτὸν (1—4) καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους (5—10).

1) Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σου, ποὺ σὲ ἔβγαλα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

2) Νὰ μὴ κάμῃς εἴδωλα καὶ νὰ μὴ προσκυνῇς ὅσα ὑπάρχουν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὰ ὕδατα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

3) Νὰ μὴ ὁρκίζεσαι ψέμματα καὶ νὰ μὴ μεταχειρίζεσαι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ διὰ μικρὰ πράγματα.

4) Νὰ ἔχῃς ὡς ἱερὰν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου. Νὰ ἐργάζεσαι ἓξ ἡμέρας. Τὴν ἑβδόμην νὰ ἀναπαύεσαι καὶ νὰ τὴν ἀφιερώνῃς εἰς τὸν Θεόν.

Ὁ Μωυσῆς φέρει εἰς τοὺς Ἑβραίους τὰς δέκα ἐντολάς.

5) Νὰ τιμᾷς τοὺς γονεῖς σου, διὰ νὰ ζήσῃς πολλὰ χρόνια εὐτυχής.

6) Νὰ μὴ ἀφαιρέσῃς τὴν ζωὴν τῶν ἄλλων.

7) Νὰ σέβεσαι τὴν οἰκογενειακὴν τιμὴν τοῦ ἄλλου.

8) Νὰ μὴ κλέπτῃς.

9) Νὰ μὴ ψευδομαρτυρήσῃς κατὰ τοῦ ἄλλου.

10) Νὰ μὴ εἶσαι φθονερός.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

24. Ὁ τελετουργικὸς νόμος τῶν Ἑβραίων.

(Ἐξ. 24 ἑ.)

Διὰ νὰ μὴ λησμονήσουν οἱ Ἑβραῖοι τὰς δέκα ἐντολάς, ὁ Θεὸς τὰς ἔγραψεν εἰς δύο λιθίνας πλάκας καὶ τὰς ὠνόμασε Διαθήκην. Ἔτσι ὠνόμασεν ὁ Θεὸς αὐτάς, ἐπειδὴ ὑπεσχέθη, ὅτι ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς θὰ εἶναι λαὸς ἐκλεκτὸς καὶ ἔθνος ἅγιον, ἐὰν τὰς φυλάττῃ.

Αὐτὰς τὰς πλάκας ὁ Μωυσῆς τὰς ἔφερεν εἰς τοὺς Ἑβραίους καὶ τὰς ἐτοποθέτησεν εἰς ἕνα κατάχρυσον κιβώτιον, τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης. Αὐτὴν ὁ Μωυσῆς τὴν ἔβαλε μέσα εἰς μίαν σκηνὴν πολυτελῆ, τὴν ὁποίαν ἔστησε μακρυὰ ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, ὅπου οἱ Ἑβραῖοι εἶχαν στήσει τὰς σκηνάς των· τὴν ὠνόμασε δὲ Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ἐπειδὴ αἱ ἐντολαὶ ἐλέγοντο καὶ Μαρτύριον, διότι ἐμαρτυροῦσαν, δηλαδὴ ἐβεβαίωναν καὶ ἐφανέρωναν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου ἐχωρίζετο εἰς δύο μέρη· εἰς τὰ Ἅγια καὶ εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ὁ Μωυσῆς ἔβαλε τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης καὶ τὴν Χρυσῆν Στάμναν, ὅπου μέσα ἦτο τὸ μάνα, ποὺ ἔτρωγαν οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὴν ἔρημον.

Εἰς τὰ Ἅγια ὁ Μωϋσῆς ἔβαλε:

Τὴν Τράπεζαν τῆς Προθέσεως, ὅπου οἱ ἱερεῖς ἔβαζαν τοὺς δώδεκα ἄρτους τῆς Προθέσεως.

Τοὺς ἄρτους αὐτοὺς τοὺς ἀφιέρωναν οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὸν Θεόν, διὰ νὰ Τὸν εὐχαριστοῦν διὰ τ' ἀγαθὰ ποὺ ἐχάριζεν εἰς αὐτούς. Τοὺς ἤλλαζαν οἱ ἱερεῖς κάθε Σάββατον.

Ἔβαζαν δὲ δώδεκα ἄρτους, ἐπειδὴ δώδεκα ἦσαν αἱ φυλαί των.

Εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ὁ Μωυσῆς ἔβαλεν ἀκόμη τὴν Ἑπτάφωτον Λυχνίαν, ἡ ὁποία ἐλέγετο ἔτσι, ἐπειδὴ εἶχεν ἑπτὰ φῶτα καὶ

τὸ Θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος, ὅπου οἱ ἱερεῖς ἔκαιαν τὸ θυμίαμα κάθε πρωὶ καὶ κάθε βράδυ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

῾Ο Μωυσῆς, κατὰ διαταγὴν τοῦ Θεοῦ, ὥρισε καὶ τὸν ᾿Ααρὼν νὰ εἶναι ἀρχιερεὺς τῶν ῾Εβραίων.

῞Ωρισεν ἀκόμη καὶ τὰς ἑορτάς των, αἱ ὁποῖαι ἦσαν αὐταί:

1) Τὸ Σάββατον, δηλαδὴ ἡ ἑβδόμη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἀνεπαύθη ἀπὸ τὰ ἔργα Του.

2) Τὸ Πάσχα, διὰ νὰ ἐνθυμοῦνται, πῶς ὁ Θεὸς τοὺς ἔσωσεν ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους.

3) ῾Η Πεντηκοστή, διὰ νὰ ἐνθυμοῦνται τὴν ἡμέραν, ποὺ ὁ Θεὸς τοὺς ἔδωσε τὸν Δεκάλογον εἰς τὸ Σινᾶ.

4) ῾Η Σκηνοπηγία, διὰ νὰ ἐνθυμοῦνται, πὼς ἔμειναν εἰς τὴν ἔρημον κάτω ἀπὸ σκηνάς.

5) ῾Η ἡμέρα τοῦ ᾿Εξιλασμοῦ, διότι τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπρόσφερε θυσίαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ Τὸν παρακαλοῦσε νὰ συγχωρήσῃ τὰς ἰδικάς του ἁμαρτίας καὶ τοῦ λαοῦ.

25. *Οἱ πολιτικοὶ νόμοι τῶν ῾Εβραίων.*

(᾿Εξ. 21 ἑ.).

Μία κοινωνία δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ χωρὶς νόμους. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς ἔδωσεν εἰς τὸν Μωυσῆν καὶ ἄλλας παραγγελίας, σύμφωνα μὲ τὰς ὁποίας ἔπρεπεν οἱ ῾Εβραῖοι νὰ ζοῦν, διὰ νὰ εἶναι καλοὶ πολῖται. Αὐταὶ αἱ παραγγελίαι εἶναι οἱ πολιτικοὶ νόμοι τῶν ῾Εβραίων. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι οἱ ἑξῆς:

1) ῞Εξ χρόνια νὰ καλλιεργῇς τὰ χωράφια σου. Τὸν ἕβδομον χρόνον νὰ τ' ἀφήνῃς ἀκαλλιέργητα, διὰ νὰ ξεκουράζωνται.

2) ᾿Εὰν ἀγοράσῃς δοῦλον, ἓξ χρόνια νὰ σοῦ δουλεύῃ. Τὸν ἕβδομον χρόνον νὰ τὸν ἀφήσῃς ἐλεύθερον, χωρὶς νὰ σοῦ πληρώσῃ τίποτε.

3) ᾿Εὰν κανεὶς κλέψῃ βόδι καὶ τὸ πωλήσῃ ἢ τὸ σφάξῃ, νὰ πληρώσῃ δι' αὐτὸ πέντε βόδια. ῎Αν κλέψῃ πρόβατον καὶ τὸ πωλήσῃ ἢ τὸ σφάξῃ, νὰ πληρώσῃ δι' αὐτὸ τέσσαρα πρόβατα.

4) ᾿Εὰν κανεὶς κάμῃ ζημίαν εἰς ξένον χωράφι ἢ εἰς ξένον

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἀμπέλι, νὰ τοῦ τὸ πληρώσῃ μὲ τὸν καλύτερον καρπὸν ἀπὸ τὰ χωράφια του ἢ ἀπὸ τὸ ἀμπέλι του.

5) Ἐὰν δώσῃς χρήματα δανεικὰ εἰς ἕνα πτωχόν, νὰ μὴ πάρῃς ἀπ' αὐτὸν κέρδος.

6) Χήραν καὶ ὀρφανὸν νὰ μὴ στενοχωρήσῃς.

7) Ἐὰν εὕρῃς εἰς τὸν δρόμον τὸ ζῷον τοῦ ἐχθροῦ σου νὰ ἔχῃ πέσει κάτω ἀπὸ τὸ πολὺ βάρος, νὰ τὸ βοηθήσῃς. Ἐὰν τὸ εὕρῃς εἰς τὸν δρόμον νὰ περιπλανᾶται, νὰ τὸ πάρῃς καὶ νὰ τοῦ τὸ φέρῃς.

8) Νὰ μὴ καταπατήσῃς τὸ δίκαιον τοῦ πτωχοῦ.
Νὰ μὴ ἀνακατώνεσαι εἰς ἀδίκους ὑποθέσεις.
Νὰ μὴ γίνῃς αἰτία νὰ τιμωρηθῇ ὁ ἀθῷος.
Ποτὲ νὰ μὴ πάρῃς δῶρα.

9) Ὅποιος καταρασθῇ τὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του ἢ ὅποιος τοὺς κτυπήσῃ, ἐξάπαντος νὰ θανατωθῇ.

10) Νὰ ἔχετε πάντοτε καθαρὰν καρδίαν.

26. Ὁ Θεὸς τιμωρεῖ τοὺς Ἑβραίους νὰ περιπλανῶνται τεσσαράκοντα ἔτη εἰς τὴν ἔρημον.

(Ἀρ. 13 ἑ.)

Οἱ Ἑβραῖοι ἔφυγαν ἀπὸ τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ καὶ ἔπειτα ἀπὸ μακρινὴν πορείαν μέσα ἀπὸ ἐρήμους ἔφθασαν εἰς τὰ σύνορα τῆς Χαναάν.

Ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Μωυσῆς, κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἔστειλε δώδεκα ἄνδρας, ἕνα ἀπὸ κάθε φυλήν, διὰ νὰ κατασκοπεύσουν τὴν Χαναάν, καὶ τοὺς εἶπε:

— Νὰ πᾶτε εἰς τὴν Χαναὰν νὰ κοιτάξετε, ἂν εἶναι εὔφορος, ἂν ὑπάρχουν ἐκεῖ δένδρα καὶ ἂν αἱ πόλεις ἔχουν τείχη.

Οἱ δώδεκα αὐτοὶ ἄνδρες ἔφυγαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Χαναάν. Ἐγύρισαν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ὅλην τὴν χώραν καὶ παρετήρησαν αὐτὴν πολὺ καλά. Ἔκοψαν μάλιστα καὶ μερικοὺς ὡραίους καρπούς, σταφύλια, ρόδια καὶ σῦκα, καὶ τὰ ἔφεραν εἰς τοὺς Ἑβραίους, διὰ νὰ καταλάβουν καλύτερα πόσον εὔφορος ἦτο ἡ χώρα. Εἶπαν ὅμως εἰς τὸν Μωυσέα:

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

—Ἡ χώρα εἶναι εὔφορος· νά καὶ οἱ καρποὶ ποὺ βγάζει· ἀλλὰ οἱ κάτοικοι εἶναι πολὺ δυνατοὶ καὶ αἱ πόλεις μεγάλαι, ὀχυραὶ καὶ προφυλαγμέναι μὲ τείχη.

Ὅταν οἱ Ἑβραῖοι ἤκουσαν αὐτά, ἐφοβήθησαν πολύ, παρεπονοῦντο ἐναντίον τοῦ Μωυσέως καὶ τοῦ Ἀαρὼν καὶ ἔλεγαν:

—Μακάρι νὰ ἐπεθαίναμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἢ εἰς τὴν ἔρημον, παρὰ νὰ ἀποθάνωνεν εἰς τὸν πόλεμον. Διατί μᾶς ἔφερεν ὁ Κύριος εἰς τὴν χώραν αὐτήν, διὰ νὰ ἀποθάνωμεν εἰς τὸν πόλεμον; Νὰ γυρίσωμεν πάλιν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Μόνον ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ καὶ ὁ Χάλεβ ἐπροσπαθοῦσαν νὰ δώσουν θάρρος εἰς τοὺς Ἑβραίους.

Ἔλεγαν εἰς αὐτούς:

—Μὴ φοβῆσθε! Φθάνει νὰ εἶναι μαζί μας ὁ Θεὸς καὶ θὰ μᾶς δώσῃ τὴν εὔφορον αὐτὴν χώραν. Ἀλλ' ὁ Θεός, ποὺ τιμωρεῖ τοὺς ἀπίστους καὶ τοὺς ἀχαρίστους, εἶπεν εἰς τὸν Μωυσέα:

—Ἕως πότε θὰ ἀφήσω αὐτὸν τὸν λαὸν νὰ παραπονῆται; Ὅλοι ὅσοι εἶδαν τὰ θαύματα, ποὺ ἔκαμα δι' αὐτούς, δὲν θὰ ἔμβουν εἰς τὴν Χαναάν.

Ὅσοι εἶναι εἴκοσιν ἐτῶν καὶ ἄνω, θὰ ἀποθάνουν εἰς τὴν ἔρημον ὅλοι ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Χάλεβ καὶ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν εἰς ἐμέ.

Ὅλοι οἱ ἄλλοι θὰ περιπλανῶνται εἰς τὴν ἔρημον τεσσαράκοντα χρόνια ἀκόμη διὰ τὴν τιμωρίαν των.

27. *Ὁ θάνατος τοῦ* **Μωυσέως.**

(Δευτ. 31 ἑ.)

Ὅπως εἶπεν ὁ Θεός, ἔτσι καὶ ἔκαμε. Δὲν ἄφησε τοὺς Ἑβραίους νὰ εἰσέλθουν ἀμέσως εἰς τὴν ἔρημον. Τέλος ἔφθασαν εἰς τὰ σύνορα τῆς Χαναάν. Τότε ὁ Μωυσῆς ἐκατάλαβεν, ὅτι θὰ ἀποθάνῃ. Αὐτὸ ὅμως δὲν τὸν ἐλύπησε.

Ἄνθρωποι εὐσεβεῖς σὰν αὐτόν, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν ζωήν των γίνονται χρήσιμοι εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ἐκτελοῦν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, δὲν λυποῦνται, ὅταν βλέπουν, ὅτι τὸ τέλος των πλησιάζει.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ Μωυσῆς ἔσωσε τοὺς Ἑβραίους ἀπὸ τὴν δουλείαν τῶν Αἰγυπτίων. Αὐτὸς μὲ τὰς συμβουλάς του ἐζήτει νὰ ζοῦν αὐτοὶ ἀγαπημένοι· νὰ μὴ βλάπτῃ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· νὰ ἀλληλοβοηθοῦνται. Αὐτὸς ἔκαμεν ὅλα ὅσα διέταξεν ὁ Θεός. Μόνον ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ ἴδῃ τὴν Χαναάν, εἰς τὴν ὁποίαν πλέον οἱ Ἑβραῖοι θὰ ἐζοῦσαν ἐλεύθεροι. Ὁ Θεός, ποὺ ἐκπληρώνει τὰς ἐπιθυμίας μας, ὅταν αὐταὶ συμφωνοῦν μὲ τὸ θέλημά του, εἶπεν εἰς τὸν Μωυσέα :

— Πρὶν ἀποθάνῃς, θὰ ἴδῃς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, τὴν Χαναάν.

Ὁ Μωυσῆς ἐκάλεσε τότε τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, τοὺς παρέδωσε τὰς δύο λιθίνας πλάκας καὶ εἶπεν :

— Ἀναγνώσατε αὐτὰς ἐνώπιον ὅλου τοῦ λαοῦ.

Κατόπιν ἐνεθυμήθη ὅλην τὴν περασμένην ζωήν του· ὅταν ἦτο ἀκόμη παιδὶ εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Φαραώ· ὅταν ἔφυγεν ἔπειτα εἰς τὴν χώραν Μαδιάμ· ἐνεθυμήθη, πῶς ὁ Θεὸς τοῦ ἐφανερώθη εἰς τὴν φλεγομένην βάτον· πῶς ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὴν Αἴγυπτον, διὰ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Φαραὼ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς Ἑβραίους νὰ φύγουν. Τέλος ἐνεθυμήθη πῶς διέβη τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν καὶ τὴν πορείαν μέσα ἀπὸ ἐρήμους τόπους. Εἶδε, πῶς ἔφθασεν ἕως ἐδῶ ὑγιὴς αὐτὸς καὶ ὁ πολυάριθμος λαός του. Εἰς ὅλα αὐτὰ ἔβλεπε τὴν χεῖρα τοῦ Θεοῦ.

Ἐνεθυμήθη κατόπιν, ὅτι ὁ Ἑβραϊκὸς λαὸς πολλὰς φορὰς ἐλησμόνησε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ἐσκέφθη, ὅτι τὸ ἴδιον θὰ κάμουν οἱ Ἑβραῖοι, ὅταν αὐτὸς ἀποθάνῃ.

Ἐλυπήθη δι' αὐτὸ καὶ ἠθέλησε νὰ τοὺς συμβουλεύσῃ. Ἔκαμε λοιπὸν ἕνα ποίημα διὰ τὸν Θεόν, ποὺ τοὺς συμβουλεύει νὰ μένουν πάντοτε πιστοὶ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Τὸ ποίημα αὐτὸ ἀρχίζει ἔτσι :

«Πρόσεχέ με Οὐρανέ, θὰ μιλήσω
κι' ἂς ἀκούσῃ ἡ γῆ ὅ,τι πῶ.
Εἰς τὴν χλόη τὰ λόγια μου ἂς πέσουν
σὰν δροσιά. Τὸ Θεὸ τώρα ὑμνῶ.»

Ἔπειτα σιγὰ σιγὰ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος Νεβώ, ποὺ εἶναι ἀπέ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ναντι εἰς τὴν Ἱεριχώ. Ἀπὸ ἐκεῖ εἶδε τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς δὲν θὰ χαρῇ. Δὲν ἔκλαυσε, διότι ἐγνώριζεν ὁ μεγάλος αὐτὸς Ἀρχηγὸς νὰ ὑποτάσσεται πάντοτε εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Μακρὰν βουνά, πεδιάδες· ὁ Ἰορδάνης εἶχεν ἀσημένιο χρῶμα! Κάτω οἱ Ἑβραῖοι ἐκινοῦντο ὡς μυρμηκιά. Ηὐχαρίστησεν ἄλλην μίαν φορὰν τὸν Θεὸν καὶ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 120 ἐτῶν.

Οἱ Ἑβραῖοι ἐπένθησαν ἐπὶ ἕνα μῆνα καὶ ποτὲ δὲν ἐλησμόνησαν πόσον μεγάλος ἄνθρωπος ἦτο ὁ Μωυσῆς.

28. *Οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὴν Χαναάν.*

(Ἰησ.)

Οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκουν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ὑπάρχει πάντοτε. Ὑπάρχει καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Διὰ νὰ βγάλῃ τοὺς Ἑβραίους ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἔστειλε τὸν Μωυσέα. Ὁ Μωυσῆς ἀπέθανεν. Ὁ Θεὸς ὅμως ἀνέδειξεν ἕνα ἄλλον, διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τοῦ Μωυσέως, τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ. Αὐτὸς τώρα ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τῶν Ἑβραίων.

Οἱ Ἑβραῖοι εὑρίσκοντο πρὸ τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνου· πέραν ἀπὸ αὐτὸν ἔβλεπαν τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν μετ' ὀλίγον θὰ εἶχαν ὡς πατρίδα.

Πόσην χαρὰν ᾐσθάνοντο τώρα! Ὅλας τὰς ταλαιπωρίας, ποὺ εἶχαν ὑποφέρει εἰς τὴν ὁδοιπορίαν, τὰς ἐλησμόνησαν. Τώρα ὅλοι ἕνα πρᾶγμα ἐσκέπτοντο· πότε νὰ εὑρεθοῦν εἰς τὴν χώραν, ποὺ τοὺς ἔδιδεν ὁ Θεός. Ἀλλὰ ποῖος θὰ τοὺς ὡδηγοῦσεν; Ὁ Ἀρχηγός των!

Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ τοὺς διέταξε νὰ ἑτοιμασθοῦν, διότι μετὰ τρεῖς ἡμέρας θὰ ἐπερνοῦσαν τὸν Ἰορδάνην ποταμόν, διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Χαναάν. Ἦσαν τεσσαράκοντα χιλιάδες πολεμισταί, οἱ ὁποῖοι θὰ τὸν ἀκολουθοῦσαν, ἑξήκοντα δὲ χιλιάδες θὰ ἔμεναν νὰ προστατεύουν τὰ γυναικόπαιδα.

Ἡ διάβασις ὅμως τοῦ Ἰορδάνου ἦτο δύσκολος, διότι ὁ ποταμὸς καὶ πλάτος εἶχε καὶ βαθὺς ἦτο καὶ ὁρμητικὸς καὶ εἶχε πλημμυρίσει τὰς ἡμέρας ἐκείνας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δι' αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἐζήτησε τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπεν εἰς τοὺς ἱερεῖς, ἀφοῦ λάβουν τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, νὰ προχωρήσουν πρῶτοι αὐτοὶ εἰς τὸν ποταμόν.

Ἔτσι καὶ ἔγινεν. Οἱ ἱερεῖς μὲ τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης ἐπροχώρησαν. Τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ ἐχωρίσθησαν, ὅπως ἄλ-

Ἡ Ἱεριχὼ κυριεύεται.

λοτε εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν. Οἱ Ἑβραῖοι ἐπέρασαν μὲ χαρὰν καὶ ἐκυρίευσαν τὴν Ἱεριχώ, τῆς ὁποίας τὰ τείχη, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ἔπεσαν μόνα των.

Κατόπιν οἱ ἄλλοι κάτοικοι τῆς Χαναὰν εἶδαν, ὅτι οἱ Ἰσραηλῖται ἐκυρίευσαν τὴν Ἱεριχὼ καὶ ἐμαζεύθησαν εἰς μίαν πόλιν, τὴν Γαβαών, διὰ νὰ πολεμήσουν. Οἱ Ἰσραηλῖται ἐπολέμησαν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐνίκησαν. Ἔπειτα ἐκυρίευσαν ὅλην τὴν Χαναάν.

Ἀφοῦ οἱ Ἑβραῖοι ἔγιναν κύριοι τῆς Χαναάν, ὁ Ἰησοῦς ἐμοίρασεν αὐτὴν εἰς ἕνδεκα μέρη καὶ ἔδωσε μὲ κλῆρον ἀπὸ ἓν εἰς κάθε μίαν φυλήν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Λευῆ, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀνῆκεν ὅλη ἡ χώρα, διότι οἱ Λευῖται ἦσαν ἱερεῖς τῶν Ἑβραίων. Αὐτοὶ θὰ ἦσαν διεσκορπισμένοι εἰς ὅλον τὸν λαόν, διὰ νὰ τὸν διδάσκουν καὶ διὰ νὰ κάμουν τὰς ἱερὰς τελετὰς τῆς θρησκείας.

29. *Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἀποχαιρετᾷ τοὺς Ἑβραίους.*
(Ἰησ. 24)

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἐγήρασεν, ἐκάλεσε τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς:

— Αὐτὰ λέγει ὁ Θεός:

Οἱ πρόγονοί σας ἐκατοικοῦσαν πέραν ἀπὸ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καὶ ἐλάτρευαν ἄλλους θεούς· ἐπῆρα ὅμως τὸν πρόγονόν σας Ἀβραὰμ ἀπὸ ἐκεῖ καὶ τὸν ὡδήγησα εἰς τὴν γῆν Χαναὰν καὶ ἐπολλαπλασίασα τοὺς ἀπογόνους του.

Ὅταν ἦσθε εἰς τὴν Αἴγυπτον, σᾶς ἔστειλα τὸν Μωυσέα καὶ τὸν Ἀαρών. Σᾶς ἐπῆρα ἀπὸ ἐκεῖ καὶ σᾶς ἔφερα πάλιν εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

Νὰ φοβῆσθε τὸν Θεὸν καὶ νὰ λατρεύετε αὐτὸν πιστὰ μὲ ὅλη σας τὴν καρδιά.

Ὁ λαός, ὅταν ἤκουσεν αὐτά, εἶπε:

— Ποτὲ δὲν θὰ ἀφήσωμεν τὸν Κύριον καὶ ποτὲ δὲν θὰ λατρεύσωμεν ἄλλους θεούς· διότι ὁ Θεὸς μᾶς ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ μᾶς ἐφύλαξεν ἕως σήμερα ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ποὺ ἐπεράσαμεν, διὰ νὰ ἔλθωμεν εἰς την Χαναὰν καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐχθρούς, ποὺ συνηντήσαμεν εἰς τὸν δρόμον μας.

Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἔπειτα εἶπεν:

— Ὁ Θεὸς εἶναι ἅγιος καὶ ἀγαπᾷ τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους. Τοὺς ἁμαρτωλοὺς τοὺς τιμωρεῖ καὶ τοὺς ἐξολοθρεύει.

Οἱ Ἑβραῖοι τότε ἀπήντησαν:

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

—Ἡμεῖς πάντοτε τὸν Θεὸν θὰ ἀγαπῶμεν καὶ τὸν Θεὸν θὰ λατρεύωμεν καὶ πάντοτε θὰ ἐκτελῶμεν τὰς ἐντολάς Του.

Τότε ἔλαβεν ὁ Ἰησοῦς ἕνα λίθον, τὸν ἔστησε κάτω ἀπὸ μίαν δρῦν καὶ εἶπεν:

—Ἂς εἶναι ὁ λίθος αὐτὸς ἐνθύμιον, ὅτι δὲν θὰ λησμονήσετε ποτὲ τὸν Θεόν.

Ἔπειτα ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 110 ἐτῶν.

30. Ὁ εὐσεβὴς Ἰώβ.

(Ἰὼβ)

Κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἐζοῦσεν εἰς μίαν πόλιν τῆς Ἀνατολῆς ἕνας πολὺ εὐσεβὴς ἄνθρωπος, ὁ Ἰώβ. Κανεὶς ἄλλος δὲν ἦτο εἰς ὅλην τὴν γῆν ὡσὰν αὐτὸν εὐσεβής.

Ὁ Ἰὼβ ἦτο πάρα πολὺ εὐτυχής· διότι καὶ ὑγιὴς ἦτο καὶ πολλὰ ποίμνια εἶχε καὶ οἰκογένειαν, τὴν σύζυγόν του καὶ δέκα παιδιά, ἑπτὰ ἀγόρια καὶ τρία κορίτσια καὶ τὸ κυριώτερον ἀπὸ ὅλα, διότι εἶχε τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ ἐκτελοῦσε τὰς ἐντολάς του.

Ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ τὸν ἄνθρωπον αὐτόν.

Μίαν ἡμέραν λῃσταὶ ἐφόνευσαν τοὺς ὑπηρέτας του καὶ ἥρπασαν τὰ ποίμνιά του. Ἔμαθε τοῦτο ὁ Ἰώβ. Μίαν ἄλλην ἡμέραν, ἐνῷ τὰ παιδιά του ἔτρωγαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μεγαλυτέρου ἀδελφοῦ των, σεισμὸς δυνατὸς ἐκρήμνισε τὴν οἰκίαν. Ὅλοι ὅσοι ἦσαν μέσα εἰς αὐτήν, ἐφονεύθησαν. Ἔμαθε καὶ τοῦτο ὁ Ἰώβ, δὲν παρεπονέθη καθόλου, ἐδόξασε τὸν Θεὸν καὶ εἶπε:

—Γυμνὸς ἐγεννήθην, γυμνὸς ἂς ἀποθάνω. Ὅλα ὅσα εἶχον, ὁ Θεὸς μοῦ τὰ ἔδωσε, ὁ Θεὸς μοῦ τὰ ἐπῆρεν. Ἂς εἶναι εὐλογημένον τὸ ὄνομά Του.

Ὁ Ἰὼβ ἦτο προηγουμένως καὶ ὑγιής. Τὸ πολυτιμότατον ὅμως αὐτὸ ἀγαθόν, τὴν ὑγείαν, τὴν ἔχασε καὶ αὐτήν· διότι προσεβλήθη ἀπὸ μίαν φοβερὰν ἀσθένειαν, τὴν λέπραν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀσθένεια αὐτὴ ἦτο μεταδοτική, ἐζοῦσεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν πτωχὸς καὶ δυστυχής.

Ὅλοι τὸν ἐγκατέλειψαν· μόνον ἡ σύζυγός του τοῦ ἀπέμει-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

νεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ μίαν ἡμέραν τοῦ εἶπεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπομένῃ καὶ νὰ ἐλπίζῃ ἀκόμη εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐπῆρεν ὅλα τους τὰ ἀγαθά. Ὁ Ἰὼβ ὅμως, ποὺ ἦτο ἄνθρωπος πολὺ εὐσεβής, τὴν ἐμάλωσε καὶ τῆς εἶπεν:

—Ὡμίλησες σὰν ἀνόητη γυναίκα. Τὰ καλὰ μόνον θὰ δεχώμεθα ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ ὄχι καὶ τὰ κακά;

Τρεῖς φίλοι τοῦ Ἰὼβ ἔμαθαν τὰ δυστυχήματά του καὶ ἦλθαν νὰ τὸν παρηγορήσουν. Μόλις τὸν εἶδαν ἀπὸ μακράν, ἔκλαυσαν, ἐπλησίασαν καὶ ἐκάθησαν σιωπηλοὶ κοντά του καὶ τὸν ἔβλεπαν. Ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας ἔμειναν ἄφωνοι, διότι δὲν ἐγνώριζαν, πῶς νὰ ἀρχίσουν νὰ τὸν παρηγοροῦν.

Ὁ Ἰὼβ τοὺς εἶδε καὶ ἐκατάλαβεν, ὅτι δὲν ὡμιλοῦσαν ἀπὸ τὴν μεγάλην των λύπην. Πολὺ ἐταράχθη ἀπὸ αὐτό, καὶ τὴν ἑβδόμην τέλος ἡμέραν παρεπονέθη εἰς τὸν Θεὸν καὶ κατηράσθη τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεώς του.

Οἱ φίλοι του τότε ἀντὶ νὰ τὸν παρηγορήσουν, τοῦ εἶπον, ὅτι διὰ νὰ τὸν τιμωρῇ ἔτσι ὁ Θεός, φαίνεται, ὅτι θὰ ἡμάρτησεν. Ἀλλ' ὁ Ἰὼβ ἐπέμενεν, ὅτι ἦτο ἀθῷος. Παρουσιάσθη τότε ὁ Θεός, ἐμάλωσε τὸν Ἰὼβ καὶ τοὺς φίλους του καὶ εἶπεν:

— Οἱ ἄνθρωποι δὲν γνωρίζουν, διατί ὁ Θεὸς στέλλει τὰς εὐτυχίας καὶ τὰς δυστυχίας. Πρέπει νὰ δέχωνται εὐχαρίστως ὅ,τι στέλλει· διότι ὅλα ὅσα κάμνει, τὰ κάμνει διὰ τὸ καλὸν τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Ἰὼβ ἐνόησε τὸ σφάλμα του, μετενόησε μὲ τὴν καρδιά του καὶ ἐζήτησε συγχώρησιν ἀπὸ τὸν Θεόν. Ὁ Θεὸς τὸν συνεχώρησε καὶ τοῦ ἔστειλεν ἀκόμη περισσότερα ἀγαθὰ ἀπ' ὅσα εἶχε πρίν.

Ἔτσι ὁ Ἰὼβ ἔγινε πάλιν ὑγιής, ἀπέκτησε περισσότερα ποίμνια ἀπὸ πρίν, ἐγέννησεν ἄλλα ἑπτὰ ἀγόρια καὶ τρία κορίτσια καὶ ἀπέθανεν εἰς πολὺ μεγάλην ἡλικίαν, γέρων, εὐτυχὴς καὶ εὐχαριστημένος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Παγκόσμιος Πόλεμος 1939 - ..... πιθανόν

1939- 1943

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΚΡΙΤΩΝ

31. *Τί ἦσαν οἱ Κριταί.*

(Κρ.)

Ἀφοῦ ἀπέθανεν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, οἱ Ἑβραῖοι ἔμειναν χωρὶς Ἀρχηγόν. Ἔζουσαν κατὰ οἰκογενείας καὶ ἐκρατοῦσαν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. Κάθε οἰκογένεια εἶχε καὶ τὸν ἀρχηγόν της, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπήκουαν ὅλα τὰ ἄτομα, ποὺ ἀποτελοῦσαν αὐτήν. Ἦσαν πολλὰ τὰ ἄτομα εἰς κάθε οἰκογένειαν· διότι οἱ Ἑβραῖοι, ὅταν ἐνυμφεύοντο, ἔμεναν ὅλοι μαζὶ μὲ τὰς οἰκογενείας των.

Ἀλλ᾽ ἕνας λαὸς δὲν δύναται νὰ ζήσῃ χωρὶς Ἀρχηγόν.

Ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ζῇ μὲ καλοὺς ἀνθρώπους, γίνεται καλύτερος· ὅταν ζῇ μὲ κακούς, γίνεται συνήθως κακός.

Οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὴν Χαναὰν ποὺ ἐζοῦσαν, ἔβλεπαν, πῶς ἐζοῦσαν οἱ γειτονικοὶ λαοί, οἱ ἀλλόφυλοι, ποὺ ἦσαν εἰδωλολάτραι. Οἱ Ἑβραῖοι ποὺ τοὺς ἔβλεπαν, πολλὰς φορὰς ἐλησμόνουν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ἐλάτρευαν, ὅπως καὶ οἱ γειτονικοὶ λαοί, ξένους θεούς. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς τοὺς ἐτιμώρει καὶ ἄφηνε νὰ ὑποδουλωθοῦν εἰς διαφόρους ἐχθρούς, οἱ ὁποῖοι σκληρὰ τοὺς ἐβασάνιζαν.

Τότε ἐσκέπτοντο, ὅτι ἐζοῦσαν καλύτερα, ὅταν ἦσαν ἐλεύθεροι. Ἔβλεπαν πόσον ἦσαν δυστυχεῖς, ὅταν ἦσαν ὑποδουλωμένοι· ἐσκέπτοντο, διατί νὰ εἶναι δυστυχεῖς, ἀφοῦ πρῶτα ἦσαν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

εὐτυχεῖς καὶ εὕρισκαν, ὅτι δυστυχεῖς ἦσαν, ἐπειδὴ εἶχαν λησμονήσει τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Μετανοοῦσαν τότε καὶ ὁ Θεὸς τοὺς ἐσυγχωροῦσε καὶ ἔστελλεν ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν πολὺ εὐσεβεῖς καὶ πολὺ γενναῖοι. Αὐτοί, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ἠλευθέρωναν τοὺς Ἑβραίους ἀπὸ τὸν ἐχθρικὸν ζυγὸν καὶ ἐδίδασκαν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Οἱ εὐσεβεῖς αὐτοὶ καὶ γενναῖοι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἠλευθέρωναν τοὺς Ἑβραίους ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἐδίδασκαν αὐτούς, εἶναι οἱ Κριταί.

Τέτοιοι Κριταὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ παρουσιάζοντο ἐπὶ τριάκοντα ἔτη. Οἱ σπουδαιότεροι εἶναι: Ἡ Δεβώρα, ὁ Γεδεών, ὁ Ἰεφθάε, ὁ Σαμψὼν καὶ ὁ Σαμουήλ.

Τότε ἔζησαν καὶ δύο γυναῖκες, ἡ Ρούθ καὶ ἡ Ἄννα, ἡ μήτηρ τοῦ Κριτοῦ Σαμουήλ.

32. *Ἡ Δεβώρα.*

(Κρ. 4, ἑ.)

Εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Κριτῶν παρουσιάζεται ἕνα ἐνδιαφέρον φαινόμενον. Αἱ γυναῖκες δὲν εἶναι μόνον σύντροφοι καὶ βοηθοὶ τοῦ ἀνδρός· παίζουν καὶ πρωταγωνιστοῦντα ρόλον.

Εἰς κανένα ἄλλον λαὸν κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν δὲν παρουσιάσθησαν τόσον σπουδαῖαι γυναῖκες.

Μία ἀπὸ αὐτὰς τὰς μεγάλας γυναίκας εἶναι ἡ Δεβώρα.

Οἱ Χαναναῖοι ὑπεδούλωσαν τοὺς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ αὐτὸ ὑπέφεραν πολὺ ἐπὶ εἴκοσι χρόνια. Διὰ τοῦτο οἱ Ἑβραῖοι μετενόησαν καὶ ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὰς δυστυχίας. Ἐξέλεξε δὲ τὴν Δεβώραν, ἡ ὁποία ἦτο καὶ προφῆτις.

Κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἡ Δεβώρα διατάσσει τὸν στρατηγὸν Βαρὰκ νὰ μαζεύσῃ στρατόν. Αὐτὸς μαζεύει δέκα χιλιάδας ἄνδρας. Ἀλλὰ καὶ ὁ στρατὸς καὶ ὁ Βαρὰκ εἶχαν χάσει τὸ θάρρος των. Χωρὶς θάρρος οὔτε ἐπιτυγχάνει κανεὶς οὔτε νικᾷ εἰς τὸν πόλεμον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

῞Οταν ἡ Δεβώρα εἶδεν, ὅτι ὁ Βαρὰκ εἶχε χάσει τὸ θάρρος του, τὸν ἐπλησίασε καὶ τοῦ εἶπε:

— Θὰ ἔλθω μαζί σου, ἀλλὰ δὲν θὰ λάβῃς σὺ τὴν τιμήν· νικητὴς θὰ εἶμαι ἐγώ! Καὶ ἐπῆγεν ἡ Δεβώρα μαζὶ μὲ τὸν στρατὸν εἰς τὸ ὄρος Θαβώρ. Κάτω ἀπὸ τὸ ὄρος ἔρρεεν ὁ ποταμὸς Κισσόν.

Ἐκεῖ ἡ Δεβώρα εἶπε:

— Βαράκ, σήμερα θά παραδώσῃ ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὰς χεῖρας σου!

῎Εγινε βροχή· τὰ ἄλογα τῶν ἐχθρῶν δὲν ἠμποροῦσαν νὰ κινηθοῦν· κατέβησαν καὶ οἱ Ἑβραῖοι μὲ ὁρμὴν ἀπὸ τὸ ὄρος καὶ ἐνίκησαν τοὺς ἐχθρούς.

Ἡ Δεβώρα τότε ἔψαλλε:

«Σατράπαι, Βασιλεῖς, νὰ μὲ ἀκούσετε
ἐγώ, ἐγὼ θὰ ψάλλω εἰς τὸν Κύριον!
Ἐσείετο στὴ μάχη ἡ γῆ, καὶ ὁ Οὐρανὸς.
βροχὴ ἐστάλαζε. Ἐβοηθοῦσεν ὁ Θεός».

33. Ὁ Γεδεών.
(Κρ. 6. ἑ.)

Οἱ Μαδιανῖται ἦσαν φυλαὶ ἀραβικαί, αἱ ὁποῖαι ἐζοῦσαν ὡς νομάδες καὶ ἐνοχλοῦσαν τὴν χώραν τῶν Ἑβραίων. Οἱ Ἑβραῖοι ἐφοβοῦντο ἀπὸ αὐτὸ καὶ ἔφευγαν εἰς τὰ ὄρη, εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὴν ἔρημον, οἱ δὲ Μαδιανῖται, ἐλεύθεροι, κατέστρεφαν τὰ γεννήματα τῆς γῆς καὶ τὰ ζῷα καὶ ἐφόνευαν τοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ Θεός, ὅταν θέλῃ νὰ σώσῃ ἕνα λαόν, ἐμπνέει ἕνα Ἀρχηγόν.

Διὰ νὰ σώσῃ τοὺς Ἑβραίους ἀπὸ τοὺς Μαδιανίτας, ἐξέλεξε τὸν Γεδεών, ἕνα ἁπλὸν χωρικόν, τοῦ ὁποίου ὁ πατὴρ ἦτο εἰδωλολάτρης καὶ ἐλάτρευεν ἕνα ψευδῆ θεόν, τὸν Βάαλ.

Μίαν ἡμέραν ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπεν:

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

— Ὁ Κύριος εἶναι μαζί σου· ἀπὸ τοὺς Μαδιανίτας θὰ σώσῃς τοὺς Ἑβραίους σύ.

Ὁ νέος Γεδεὼν ἔλαβε τότε ἔξαφνα θάρρος, ποὺ ἕως τότε δὲν εἶχεν· ἔσπασε τὸ εἴδωλον τοῦ Βάαλ, ποὺ ἐλάτρευεν ὁ πατήρ του, ἔφερε τὸν πατέρα του εἰς τὴν ἀληθινὴν πίστιν καὶ ἐπῆγε νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἑβραίους. Τοὺς ἐκάλεσε καὶ ὅταν αὐτοὶ ἐμαζεύθησαν, τοὺς εἶπεν:

— Ὅταν πάλιν ἔλθουν οἱ Μαδιανῖται νὰ πολεμήσουν ἐναντίον μας, θὰ πολεμήσωμεν.

Οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν τριάκοντα δύο χιλιάδες πολεμισταί.

Δὲν ἀρκεῖ ὁ στρατὸς νὰ εἶναι πολύς, διὰ νὰ νικήσῃ. Ἐὰν εἶναι δειλός, δὲν θὰ νικήσῃ.

Εἰς τὸν στρατόν, ποὺ ἐμαζεύθη, ἦσαν καὶ δειλοί. Ἀπὸ αὐτοὺς ἦτο δυνατὸν νὰ παρασυρθοῦν οἱ ἀνδρεῖοι. Αὐτὸ τὸ ἐγνώριζεν ὁ Γεδεών. Δι' αὐτὸ εἶπε:

— Φύγετε ὅσοι δὲν θέλετε νὰ θυσιάσετε τὴν ζωήν σας διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος.

Ἔφυγαν τότε εἴκοσι δύο χιλιάδες καὶ ἔμειναν δέκα χιλιάδες.

Οἱ πολεμισταὶ εἶναι τώρα ὅλοι ἀνδρεῖοι. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως ἕνας στρατὸς νὰ εἶναι γενναῖος, διὰ νὰ νικήσῃ· χρειάζεται καὶ σχέδιον μάχης.

Ἀπὸ τὰς δέκα χιλιάδας ὁ Γεδεὼν ἐξέλεξε τριακοσίους ἄνδρας καὶ τοὺς εἶπε:

— Τὰ ὅπλα σας διὰ τὸν καθένα θὰ εἶναι μία σάλπιγξ, μία λαμπάδα καὶ μία στάμνα. Αὐτὰ θὰ εἶναι τὰ ὅπλα σας καὶ κάτι ἄλλο κυριώτερον: μεγάλη πίστις εἰς τὸν Θεόν!

Εἰς τὴν μάχην ἀπαιτεῖται πολλὴ φρόνησις. Ὁ Γεδεὼν ἔλαβεν ὅλα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα. Τὴν νύκτα κατέβη ἀπὸ τὸ βουνὸν εἰς τὴν κοιλάδα, ὅπου εὑρίσκοντο οἱ Μαδιανῖται, διὰ νὰ παρατηρήσῃ τί ἔκαμναν καὶ εἶδεν, ὅτι εἶχαν στρατοπεδεύσει καὶ ἐκοιμῶντο. Γρήγορα τότε ἐγύρισεν εἰς τὸ στρατόπεδον, διῄρεσε τοὺς τριακοσίους πολεμιστὰς εἰς τρεῖς ὁμάδας καὶ εἶπε:

— Περικυκλώσατε τοὺς ἐχθρούς. Ὅταν δώσω τὸ σύνθημα, σαλπίσατε ὅλοι μαζὶ μὲ τὰς σάλπιγγας, σπάσατε τὰς στάμνας,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

κρατήσατε τὰς λαμπάδας εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα καὶ μὲ φωνὴν δυνατὴν νὰ φωνάξετε:

— Ρομφαία τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Γεδεών!

Χωρὶς θόρυβον αἱ τρεῖς ὁμάδες ἐπροχώρησαν καὶ ἐπλησίασαν τοὺς ἐχθρούς.

Ὁ Γεδεὼν ἔδωσε τὸ σύνθημα. Οἱ πολεμισταὶ ἐσάλπισαν ὅλοι μαζί, ἔσπασαν τὰς στάμνας, ἐκράτησαν τὰς λαμπάδας μὲ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, ἔτρεξαν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς των ἐφώναζαν:

— Ρομφαία τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Γεδεών!

Οἱ Μαδιανῖται ἐξύπνησαν· ἤκουσαν τὰς φωνὰς καὶ τὰ σαλπίσματα, εἶδαν τὰς λάμψεις εἰς τὸ σκότος καὶ ἐφοβήθησαν. Ἐνόμισαν, ὅτι ἐχθροὶ πολλοὶ τοὺς ἐπετέθησαν καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγήν.

Οἱ Ἑβραῖοι τοὺς κατεδίωξαν πέραν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην. Ἔτσι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἕνας ἁπλοῦς χωρικός, ὁ Γεδεών, ἔσωσε τὴν πατρίδα του.

34. *Ἡ φιλοπατρία τοῦ Ἰεφθάε καὶ τῆς θυγατρός του.*

Κριτ. II)

Πολὺ συγκινητικὴ εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ Ἰεφθάε. Ὁμοιάζει κάπως μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἰφιγενείας, ἡ ὁποία ἐδέχθη νὰ θυσιασθῇ χάριν τῆς πατρίδος της.

Ὁ Ἰεφθάε ἦτο ἄνθρωπος πολὺ ρωμαλέος. Ἐπειδὴ εἶχε ξένην μητέρα, τὸν ἔδιωξαν ἀπὸ τὴν πατρίδα του καὶ δι' αὐτὸ ἐκατοικοῦσε μακρὰν ἀπὸ αὐτὴν ἐξόριστος.

Κάποτε οἱ Ἀμμωνῖται ἐπολέμησαν ἐναντίον τῶν Ἑβραίων. Ὁ μόνος, ποὺ ἠμποροῦσε νὰ τοὺς σώσῃ, ἦτο αὐτός. Ἐπῆγαν λοιπὸν ἀντιπρόσωποι τῶν Ἑβραίων, τὸν συνήντησαν καὶ τοῦ εἶπαν: σὺ μόνον μπορεῖς νὰ σώσῃς τὴν πατρίδα· ἔλα, ἡ πατρὶς σὲ καλεῖ.

Ὁ Ἰεφθάε ἦτο πικραμένος ἀπὸ τὴν ἐξορίαν· ἀλλὰ ἡ πατρὶς τώρα τὸν ἐκαλοῦσεν. Ἔπρεπε νὰ ὑπάγῃ χάριν αὐτῆς καὶ ἐπῆγε.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μόλις ἔφθασε, συνεκέντρωσε στρατὸν καὶ ἦτο ἕτοιμος νὰ ἔλθῃ κατὰ τῶν ἐχθρῶν.

Πρὶν ἐπιτεθῇ, ἔκαμε θυσίαν εἰς τὸν Θεόν, προσηυχήθη καὶ εἶπε:

—Κύριε, ἡ πατρὶς κινδυνεύει. Δὲν θέλω νὰ πέσῃ εἰς τὰ χέρια

Ἡ κόρη τοῦ Ἰεφθάε ὑποδέχεται τὸν πατέρα της.

τῶν ἐχθρῶν. Πόσον θὰ εἴμεθα τότε δυστυχεῖς! Κύριε, βοήθησέ μας νὰ σώσωμεν αὐτὴν ἐγὼ καὶ οἱ στρατιῶται μου.

Ἐγὼ θὰ θυσιάσω εἰς Σὲ ὅ,τι πολύτιμον ἔχω. Μόνον νὰ σωθῇ ἡ πατρίς! Ἐὰν ἐπιστρέψω νικητής, αὐτὸ ποὺ πρῶτα πρῶτα θὰ συναντήσω εἰς τὴν οἰκίαν μου, μόλις εἰσέλθω, θὰ εἶναι ἰδικόν σου.

Οἱ Ἑβραῖοι ἤκουσαν τὴν προσευχὴν καὶ ἔλαβαν θάρρος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Περισσότερον θάρρος ἔλαβαν, ὅταν ἤκουσαν, ὅτι ὁ Ἰεφθάε θὰ θυσιάσῃ εἰς τὸν Θεὸν ὅ,τι πολύτιμον εἶχεν. Ἦτο ἐντροπὴ δι' αὐτοὺς νὰ μὴ πολεμήσουν μὲ γενναιότητα. Ἐπολέμησαν λοιπόν, τοὺς ἐβοήθησε καὶ ὁ Θεὸς καὶ ἐνίκησαν.

Ἐπέστρεφαν τώρα χαρούμενοι καὶ νικηταὶ εἰς τὰς οἰκίας των. Ὁ κόσμος ὅλος ἐξήρχετο νὰ τοὺς ὑποδεχθῇ. Ἔμαθε καὶ ἡ κόρη τοῦ Ἰεφθάε τὴν νίκην τοῦ πατρός της καὶ ἐξῆλθε καὶ αὐτὴ νὰ τὸν ὑποδεχθῇ. Τὴν στιγμὴν ὅμως ἐκείνην αὐτὸς εἰσήρχετο εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ τὸ πρῶτον, ποὺ συνήντησεν εἰς αὐτήν, ἦτο ἡ κόρη του. Ἔσχισε τότε τὰ ἱμάτιά του καὶ εἶπεν:

— Ἀλίμονον, κόρη μου· ὡρκίσθην εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος, νὰ θυσιάσω τὸ πιὸ πολύτιμον ποὺ ἔχω. Καὶ αὐτὸ εἶσαι σύ!

Ἡ εὐσεβὴς κόρη, ποὺ ἤκουσε τὸν πατέρα της, εἶπεν:

— Ἀφοῦ εἰς τὸν Κύριον ὑπεσχέθης διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος νὰ θυσιάσῃς ἐμέ, κάμε ὅπως ὑπεσχέθης. Ὁ Κύριος ἔσωσε τὴν πατρίδα μας· ἐκτέλεσε τὴν ὑπόσχεσίν σου. Ἄφησε μόνον νὰ ὑπάγω μὲ τὰς φίλας μου δύο μῆνας εἰς τὰ ὄρη, διὰ νὰ ἀποχαιρετήσω ἀπὸ ἐκεῖ τὴν ὡραίαν μας πατρίδα. Θὰ ἐπιστρέψω κατόπιν νὰ θυσιασθῶ. Ἔτσι δὲ καὶ ἔγινεν.

Ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι κατόπιν ἐθαύμαζαν τὸν Ἰεφθάε διὰ τὴν φιλοπατρίαν του καὶ τὴν κόρην του διὰ τὴν ἡρωικὴν θυσίαν. Ἔλαβαν δὲ ἔκτοτε θάρρος περισσότερον, διότι ἐθεώρουν ἐντροπὴν νὰ ἔχουν ὀλιγώτερον θάρρος ἀπὸ αὐτὴν καὶ ἀπὸ τὸν μέγαν Ἀρχηγόν των.

Αἱ νέαι ποτὲ ἔπειτα δὲν ἐλησμόνησαν τὴν αὐτοθυσίαν τῆς εὐγενοῦς αὐτῆς κόρης καὶ κάθε χρόνον ἐπήγαιναν εἰς τὸ ὄρος καὶ ἔκλαιαν δι' αὐτήν.

Τὰ ἔθνη ζοῦν καὶ προοδεύουν μόνον, ὅταν τὰ ἄτομα θυσιάζωνται διὰ τὴν πατρίδα.

35. Ὁ Σαμψών.

(Κριτ. 13 ἑ.)

Οἱ Ἑβραῖοι ἔφυγαν ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὁ Θεὸς ἄφησε νὰ ὑποδουλωθοῦν εἰς τοὺς ἐχθρούς των Φιλισταίους.

Ἕνας ἄνθρωπος, ὁ Μανωέ, εἶχε μίαν γυναίκα, ἡ ὁποία δὲν εἶχε παιδιά.

Μίαν ἡμέραν ἄγγελος Κυρίου παρουσιάσθη εἰς αὐτὴν τὴν γυναίκα καὶ τῆς εἶπε:

Ὁ Σαμψὼν παλαίει μὲ τὸν λέοντα.

—Θὰ ἀποκτήσῃς παιδί. Μόλις ὅμως γεννηθῇ, νὰ τὸ ἀφιερώσῃς εἰς τὸν Θεὸν καὶ νὰ μὴ τοῦ κόψῃς ποτὲ τὰ μαλλιά.

Ὁ Μανωὲ ἐπῆρε τότε ἕνα ἐρίφιον καὶ τὸ ἔκαμε θυσίαν εἰς τὸν Θεόν. Ἔβλεπε δὲ αὐτὸς καὶ ἡ γυναίκα του τὸν καπνόν, ποὺ ἀνέβαινεν εἰς τὸν οὐρανόν.

Ὅπως εἶπεν ὁ ἄγγελος, ἔτσι καὶ ἔγινεν. Ἡ γυναίκα τοῦ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μανωὲ ἐγέννησεν ἕνα παιδί, τὸ ὁποῖον ὠνόμασαν Σαμψών.

Ὅταν ὁ Σαμψὼν ἐμεγάλωσεν, ἔγινε, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, πολὺ δυνατός.

Μίαν ἡμέραν εἶχε βγεῖ εἰς τὰ ἀμπέλια. Ἐκεῖ συνήντησεν ἕνα μικρὸν λέοντα. Δύναμις τοῦ Θεοῦ τότε ἦλθε καὶ ἀμέσως ἥρπασε τὸν λέοντα καὶ τὸν ἐξέσχισεν ὡς ἐρίφιον.

Ἔπειτα ἀπὸ μερικὰς ἡμέρας ἐπερνοῦσεν ἀπὸ τὸ μέρος, ὅπου ἦτο τὸ πτῶμα τοῦ λέοντος καὶ εἶδεν, ὅτι μέσα εἰς αὐτὸ ἦσαν μέλισσαι καὶ μέλι.

Ἀργότερα ὁ Σαμψὼν ἔκαμε κάποτε συμπόσιον. Εἶπε δὲ εἰς τοὺς φίλους του:

— Ἔχω ἕνα αἴνιγμα:

Ἀπὸ αὐτό, ποὺ τρώγει, ἐβγῆκε τροφή· ἀπὸ αὐτό, ποὺ εἶναι δυνατόν, ἐβγῆκε ἕνα πρᾶγμα γλυκό. Τί εἶναι;

Κανεὶς ὅμως δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὸ καταλάβῃ.

Ὁ Σαμψὼν ἠγάπα πολὺ τὴν πατρίδα του. Ἐπειδὴ αὐτὴ ἦτο ὑποδουλωμένη εἰς τοὺς Φιλισταίους, ὁ Σαμψὼν τοὺς ἐνοχλοῦσε καὶ τοὺς ἔκαμνε πολλὰς ζημίας. Οἱ Φιλισταῖοι δὲν ἠμποροῦσαν νὰ τοῦ κάμουν τίποτε, ἐπειδὴ ὁ Σαμψὼν ἦτο πολὺ δυνατός.

Δι' αὐτὸ συνενοήθησαν καὶ εἶπαν εἰς μίαν πονηρὰν γυναίκα, τὴν Δαλιδᾶ, ἡ ὁποία ἐγνώριζε τὸν Σαμψών, νὰ μάθῃ αὐτὴ τὸ μυστικόν του, πῶς ἦτο τόσον δυνατός.

Ἡ Δαλιδᾶ ἔμαθεν ἀπὸ τὸν Σαμψών, ὅτι ἡ δύναμίς του ἦτο εἰς τὰ μαλλιά του, ποὺ δὲν ἐκόπησαν ποτὲ εἰς τὴν ζωήν του, ἐπειδὴ ἦτο ἀφιερωμένος εἰς τὸν Θεόν. Μίαν νύκτα λοιπόν, ἐνῷ ὁ Σαμψὼν ἐκοιμᾶτο, αὐτὴ τοῦ ἔκοψε τὰ μαλλιά. Τότε ἡ δύναμις τοῦ Σαμψὼν ἔφυγεν ἀπὸ αὐτόν. Οἱ Φιλισταῖοι τὸν ἔπιασαν, τὸν ἔδεσαν μὲ ἁλυσσίδας, τὸν ἐτύφλωσαν καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς τὴν φυλακήν, διὰ νὰ ἀλέθῃ εἰς τὸν μύλον.

Ἀλλὰ τὰ μαλλιὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Σαμψὼν ὕστερα ἀπὸ ὀλίγον καιρὸν πάλιν ἐμεγάλωσαν.

Ἔτυχε τότε νὰ ἔχουν οἱ Φιλισταῖοι μίαν μεγάλην ἑορτὴν εἰς ἕνα πελώριον οἰκοδόμημα. Εἶπαν δὲ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν:

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

—Ἂς φέρωμεν τὸν Σαμψὼν εἰς τὴν ἑορτήν, διὰ νὰ γελάσωμεν μὲ αὐτόν.

Καὶ τὸν ἔφεραν εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ μὲ αὐτὸν ἐγελοῦσαν.

Ὁ Σαμψὼν πολὺ ἐστενοχωρήθη μὲ αὐτὸ καὶ εἶπεν εἰς ἕνα μικρὸ παιδί, ποὺ τὸν ὡδηγοῦσεν.

—Ἄφησέ με νὰ ψηλαφήσω τοὺς στύλους τοῦ οἰκοδομήματος, ποὺ γίνεται ἡ ἑορτή. Ἐνηγκαλίσθη τότε ὁ Σαμψὼν τοὺς στύλους, προσηυχήθη εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἶπε:

—Βοήθησέ με, Κύριε, νὰ ἐκδικηθῶ τοὺς ἐχθρούς μας Φιλισταίους καὶ ἂς ἀποθάνω καὶ ἐγὼ μαζί τους.

Ἔσεισε τοὺς στύλους αὐτοὶ ἐκλονίσθησαν καὶ ὁλόκληρον τὸ πελώριον οἰκοδόμημα ἔπεσε καὶ ἔγινεν ἐρείπια. Κάτω ἀπὸ αὐτὰ ὅλοι οἱ Φιλισταῖοι κατεπλακώθησαν μαζὶ μὲ τὸν Σαμψών.

36. Ἡ Ρούθ.

(*Ρούθ*)

Πολὺ συμπαθὴς εἶναι ἡ Ρούθ. Ἔζησε καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Κριτῶν. Δὲν ἔγινεν ἡρωὶς ἡ Ρούθ εἰς πόλεμον· δὲν ἔσωσεν ἀπὸ κανένα κίνδυνον τὴν πατρίδα της. Ἐπέδειξεν ἄλλας μεγάλας ἀρετάς· εἶχε μεγάλην καλωσύνην καὶ ἦτο πολὺ εὐγενής.

Κάποτε εἰς τὴν παραγωγὴν ἦλθε δυστυχία. Δι' αὐτὸ πολλοὶ ἔφυγαν ἀπὸ τὴν πατρίδα των καὶ ἐπῆγαν εἰς ἄλλα μέρη. Μεταξὺ αὐτῶν εἰς τὴν Βηθλεὲμ ἦτο καὶ ὁ Ἐλιμέλεχ. Αὐτός, μὲ τὴν σύζυγόν του Νωεμὶν καὶ μὲ τοὺς δύο υἱούς του ἦλθε καὶ κατῴκησεν εἰς τὴν χώραν Μωάβ. Ἔπειτα ὅμως ἀπὸ ὀλίγα χρόνια ἀπέθανεν ὁ Ἐλιμέλεχ, καθὼς καὶ οἱ δύο υἱοί του, ποὺ εἶχαν πάρει γυναίκας Μωαβίτιδας.

Τότε ἡ Νωεμὶν ἐσκέφθη, ὅτι αἱ δύο γυναῖκες, ἐὰν ἔμεναν μαζί της, θὰ ἦσαν δυστυχεῖς. Μὲ μεγάλην συγκίνησιν τὰς ἐκάλεσε καὶ μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς εἶπεν εἰς αὐτάς:

—Παιδιά μου, δὲν κάνει νὰ μένετε σεῖς μαζί μου. Ἐγὼ εἶμαι μία γυναίκα πτωχὴ καὶ δυστυχὴς καὶ μάλιστα εἶμαι γραῖα. Πηγαίνετε κάθε μία εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς μητρός σας καὶ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὁ μεγάλος Θεός, ἂς σᾶς ἐλεήσῃ, ὅπως ἦσθε καλαὶ καὶ μαζί μου καὶ μὲ τοὺς ἀποθανόντας.

Αἱ νύμφαι ἔκλαυσαν καὶ αὐταὶ ἀπὸ συγκίνησιν. Πρώτη ἡ Ὀρφὰ ἐφίλησε τὴν πενθεράν της καὶ ἔφυγεν. Ἀλλ' ἡ Ρούθ δὲν ἤθελε ν' ἀφήσῃ μόνην τὴν γραῖαν πενθεράν της. Ἐσκέπτετο:

Ἡ Ρούθ συνοδεύει τὴν Νωεμὶν εἰς τὴν Βηθλεέμ.

Πῶς θὰ μείνῃ μόνη; ποῖος θὰ τὴν περιποιῆται; ποῖος θὰ ἐργάζεται νὰ τὴν συντηρῇ; καὶ εἶπε:

— Μητέρα μου, μὴ μὲ ἀναγκάζῃς νὰ σὲ ἀφήσω μόνην. Ὅπου σὺ ὑπάγῃς, θὰ ἔλθω μαζί σου καὶ ὅπου σὺ θὰ εἶσαι, θὰ εἶμαι καὶ ἐγώ. Ὁ λαός σου, θὰ εἶναι καὶ λαός μου· ὁ Θεός σου θὰ εἶναι καὶ Θεός μου. Μόνον ἕνας θάνατος θὰ μᾶς χωρίσῃ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἡ Νωεμὶν ἐδέχθη καὶ μὲ τὴν Ρούθ ἔφυγεν ἀπὸ τὴν Μωὰβ καὶ ἦλθε πάλιν εἰς τὴν Βηθλεέμ.

Ἐκεῖ συνήντησε τοὺς συμπατριώτας της, οἱ ὁποῖοι πολὺ συνεκινήθησαν, ὅταν τὴν εἶδαν.

Ἦτο τότε ἡ ἐποχὴ τοῦ θερισμοῦ. Οἱ Ἑβραῖοι διὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ διὰ τοὺς ξένους ἄφηναν ἓν μέρος ἀπὸ τοὺς καρπούς, διὰ νὰ συντηροῦνται καὶ αὐτοί. Εἶπε λοιπὸν ἡ Ρούθ εἰς τὴν πενθεράν της, ὅτι θὰ μαζεύῃ στάχυα ὀπίσω ἀπὸ τοὺς θεριστάς. Καὶ ἐπῆγεν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἑνὸς κτηματίου, τοῦ Β ο ό ζ.

Ὁ Βοὸζ εἶδεν, ὅτι ἡ Ρούθ ἦτο πολὺ ἐργατικὴ καὶ ἔμαθεν, ὅτι ἦτο πολὺ εὐγενής, δι' αὐτὸ τὴν ἐζήτησε καὶ τὴν ἐπῆρε σύζυγον.

Ἀπὸ αὐτοὺς ἐγεννήθη ὁ Ὠ β ή δ. Αὐτὸς ἐγέννησε τὸν Ἰ ε σ σ α ί, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐγεννήθη ὁ Δ α β ί δ.

Ἀπὸ τὸν Δαβὶδ κατάγεται ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰ η σ ο ῦ ς Χ ρ ι σ τ ό ς.

37. Ἡ Ἄννα.

(Βασ. Α. Ι ε.)

Ἄλλη γυνὴ πολὺ εὐσεβὴς εἶναι ἡ Ἄννα. Ἡ Ἄννα ἦτο σύζυγος τοῦ Ἐλκανὰ καὶ δὲν εἶχε τέκνα. Διὰ τοῦτο ἐλυπεῖτο ὑπερβολικά. Εἰς μάτην ὁ σύζυγός της τὴν ἐπαρηγοροῦσεν. Αὐτὴ ἔλεγε: Τὰ παιδιὰ εἶναι ἡ χαρὰ τοῦ σπιτιοῦ.

Πολλοὶ τὴν ἐνέπαιζαν. Αὐτὴ ὅμως δὲν ἦτο ἀνόητη νὰ θυμώνῃ, ἀλλὰ ἐπαρακαλοῦσε πάντοτε τὸν Θεὸν νὰ δώσῃ εἰς αὐτὴν τέκνον.

Κάποτε εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν Σηλώ, ὅπου ἦτο ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης, διὰ νὰ προσφέρῃ θυσίαν. Ὁ ἀρχιερεὺς Ἠλεὶ ἐκάθητο εἰς τὴν θύραν τοῦ Ναοῦ.

Πικραμένη ὅπως ἦτο ἡ Ἄννα, ἔκαμε τὴν προσευχήν της εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἔκλαιεν. Ἔλεγε σιγά:

— Κύριε τῶν δυνάμεων, ἄκουσε σὺ τὴν προσευχὴν τῆς δούλης σου καὶ δός μου ἓν τέκνον. Θὰ τὸ ἀφιερώσω εἰς Σέ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μὲ τόσην ἀφοσίωσιν ἡ Ἄννα προσηυχήθη, ὥστε ὁ ἀρχιερεὺς συνεκινήθη, τὴν ἐπλησίασε καὶ τῆς εἶπεν :

—Ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἂς κάμῃ, ὅπως ἐζήτησες.

Ἡ προσευχή, ὅταν γίνεται μὲ μεγάλην θέρμην, εἰσακούεται ἀπὸ τὸν Θεόν. Δοκιμάζομεν μάλιστα εἰς τὴν ψυχήν μας χαράν.

Ἡ Ἄννα ἐδοκίμασε τέτοιαν χαράν· ἦτο βεβαία, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ ἀκούσῃ τὴν προσευχήν της καὶ εὐχαριστημένη ἐγύρισεν εἰς τὴν πατρίδα της Ραμάθ. Ὅπως δὲ ἐπίστευσεν, ἔτσι καὶ ἔγινεν. Ὁ Θεὸς ἤκουσε τὴν προσευχήν της καὶ τῆς ἔδωσεν ἓν τέκνον, τὸ ὁποῖον ὠνόμασε Σαμουὴλ (δηλαδὴ ὁ Θεὸς εἰσήκουσε).

Τὸν ἄλλον χρόνον ἡ εὐσεβὴς Ἄννα ἦλθε πάλιν εἰς τὴν Σηλώ, παρουσιάσθη εἰς τὸν Ἀρχιερέα Ἠλεὶ καὶ τοῦ εἶπεν :

—Ἐγώ, Κύριέ μου, εἶμαι ἡ γυναίκα, ποὺ πέρυσι παρεκάλεσα τὸν Θεὸν νὰ μοῦ δώσῃ τέκνον. Ὁ Θεὸς μὲ ἤκουσε καὶ μοῦ ἔδωσεν ὅ,τι τοῦ ἐζήτησα. Λοιπὸν καὶ ἐγὼ τὸ ἀφιερώνω εἰς τὸν Θεόν, ὅπως ὑπεσχέθην.

Καὶ ἀφιέρωσε τὸ τέκνον της εἰς τὸν Θεόν, τὸ ἀνέθρεψε δὲ μὲ μεγάλην εὐσέβειαν.

Ἔτσι ὁ Θεὸς ἀντήμειψε τὴν ἀρετὴν τῆς εὐτυχοῦς αὐτῆς γυναικός, διότι ὄχι μόνον αὐτὸ τὸ τέκνον της ἔγινε καλὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὁ Θεὸς τῆς ἔδωσε καὶ πέντε ἄλλα τέκνα.

Διὰ τοῦτο ἡ Ἄννα εὐχαριστοῦσε τὸν Θεὸν καὶ ἔλεγε :

«Ἐχάρηκε πολὺ ἡ ψυχή μου, Κύριε·
κανένας σὰν Ἐσὲ δὲν εἶναι Ἅγιος !
τὸν πλοῦτο Σὺ τὸν δίνεις, Σὺ τὸν ἀφαιρεῖς
καὶ Σὺ θὰ κρίνῃς ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς».

38. Ὁ Σαμουήλ.

(Α' Βασ. 3. ἑ.)

Τὸ τέκνον τῆς εὐσεβοῦς Ἄννης, ὁ Σαμουήλ, ὑπηρετοῦσεν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ ἡ μήτηρ του τὸ εἶχεν ἀφιερώσει εἰς αὐτὸν καὶ ἐκεῖ πάντοτε ἔμενε μαζὶ μὲ τὸν ἱερέα Ἠλεί.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μίαν ἡμέραν, πρὶν ὁ λύχνος σβήσῃ, ἤκουσε μίαν φωνὴν νὰ τὸν καλῇ καὶ ἐνόμισεν, ὅτι ἐφώναξεν αὐτὸν ὁ ἱερεὺς Ἠλεί. Ἔτρεξεν ὁ Σαμουὴλ εἰς αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπε:

— Μὲ ἐφώναξες, τί θέλεις;

Ὁ Ἠλεὶ εἶπε:

— Δὲν σὲ ἐκάλεσα ἐγώ· πήγαινε νὰ κοιμηθῇς.

Πάλιν ὁ Σαμουὴλ ἤκουσε τὴν ἰδίαν φωνὴν νὰ τὸν καλῇ· δι' αὐτὸ ἐσηκώθη πάλιν καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν Ἠλεί, διότι ἐνόμισεν, ὅτι τώρα αὐτὸς τὸν ἐφώναξεν.

Ὁ Ἠλεὶ ὅμως τοῦ εἶπε:

— Δὲν σὲ ἐκάλεσα ἐγώ· πήγαινε νὰ κοιμηθῇς.

Τρίτην φορὰν ἤκουσεν ὁ Σαμουὴλ τὴν ἰδίαν φωνὴν νὰ τὸν καλῇ καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν Ἠλεὶ καὶ τοῦ εἶπε: τί θέλεις;

Τότε ὁ Ἠλεὶ ἐνόησεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐκάλεσε τὸν Σαμουὴλ καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν:

— Ἐὰν πάλιν ἀκούσῃς τὸ ὄνομά σου, νὰ εἴπῃς:

Ὁμίλησον. Ὁ δοῦλος Σου, Κύριε, ἀκούει!

Καὶ ὡμίλησεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Σαμουὴλ καὶ εἶπε:

— Θὰ τιμωρήσω τὸν Ἠλεὶ καὶ τὴν οἰκογένειάν του ἐξ αἰτίας τῶν παιδιῶν του, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀσεβῆ καὶ δὲν τὰ τιμωρεῖ.

Ὅταν ἐξημέρωσεν, ὁ Ἠλεὶ εἶπεν εἰς τὸν Σαμουήλ:

—Παιδί μου, τί σὲ διέταξεν ὁ Θεός; καὶ ὁ Σαμουὴλ μὲ φόβον διηγήθη τί εἶχε διατάξει ὁ Θεός. Ὁ Ἠλεὶ δὲ ἀπήντησεν:

— Ὁ Θεὸς εἶναι δίκαιος. Ἂς κάμῃ ὅ,τι πρέπει.

Αὐτὸ ποὺ εἶπεν ὁ δίκαιος Θεός, τὸ ἔκαμεν. Ἐτιμώρησε τὸν Ἠλεὶ καὶ τὰ δύο παιδιά του, ποὺ ἦσαν ἄνθρωποι ἀσεβεῖς. Ἀπέθαναν εἰς μίαν μάχην. Ὁ Ἠλεὶ τὸ ἔμαθε καὶ ἔπεσε καὶ αὐτὸς νεκρός.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ Ἑβραῖοι εἶχαν λησμονήσει τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ἐλάτρευαν θεούς, ποὺ ἐλάτρευαν καὶ οἱ εἰδωλολάτραι· διὰ τοῦτο ὑπεδουλώθησαν εἰς τοὺς Φιλισταίους. Ὁ Σαμουὴλ τοὺς συνεβούλευε καὶ τοὺς ἔλεγε: Μετανοήσατε· ἀπομακρύνατε τοὺς ξένους θεοὺς καὶ ὁ Θεὸς θὰ σᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τοὺς Φιλισταίους.

Οἱ Ἑβραῖοι, ποὺ ὑπέφεραν πολὺ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, ἤκου-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

σαν τὰς συμβουλὰς τοῦ Σαμουὴλ καὶ ἐνεθυμήθησαν πάλιν τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Ἄφησαν τοὺς ξένους θεοὺς καὶ ἐλάτρευσαν μόνον τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Δι' αὐτὸ ὁ Σαμουὴλ τοὺς εἶπε:

—Σεῖς μαζευθῆτε εἰς τὴν πόλιν Μισπᾶ καὶ ἐγὼ θὰ προσευχηθῶ εἰς τὸν Θεὸν διὰ σᾶς.

Ἔτσι καὶ ἔγινεν. Ἐμαζεύθησαν ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὴν πόλιν Μισπᾶ.

Ὅταν οἱ Φιλισταῖοι τὸ ἔμαθαν, ἦλθαν ἐναντίον των.

Ὁ Σαμουὴλ ἔκαμε τότε θυσίαν εἰς τὸν Θεόν, ἐπετέθη ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ἐνίκησεν.

Ὅταν ὁ Σαμουὴλ ἐγήρασεν, ὥρισεν ὡς διαδόχους του τὰ δύο παιδιά του. Ἀλλὰ αὐτὰ ἦσαν ἄδικοι ἄνθρωποι καὶ δι' αὐτὸ οἱ Ἑβραῖοι τοῦ ἐζήτησαν νὰ ἐκλέξῃ δι' αὐτοὺς βασιλέα, ὅπως εἶχαν καὶ οἱ γειτονικοὶ λαοί.

Ὁ Σαμουὴλ ἐζήτησε τὴν ἄδειαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἀφοῦ ὁ Θεὸς ἐπέτρεψεν, ἐξέλεξεν ὡς βασιλέα τῶν Ἑβραίων καὶ ἔχρισε τὸν Σαούλ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

39. *Ὁ βασιλεὺς Σαοὺλ εἶναι δυστυχής.*

(Βασ. Α΄ 13 ἑ.)

Εἴδομεν, ὅτι ὁ Σαμουὴλ ἔχρισε τὸν Σαοὺλ βασιλέα. Εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτὸς ἐκυβέρνα καλὰ τὸν λαὸν καὶ διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς τὸν ἐβοηθοῦσεν. Ἔκαμε πολλοὺς πολέμους πάντοτε νικηφόρους. Αἱ ἐπιτυχίαι του ὅμως αὐταὶ τὸν ἔκαμαν ὑπερήφανον. Ἤρχισε μάλιστα νὰ παραβαίνῃ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. Δι᾽ αὐτὸ ὁ Θεὸς ὠργίσθη ἐναντίον του καὶ ἔστειλε τὸν Σαμουὴλ νὰ τὸν νουθετήσῃ.

Πράγματι ὁ Σαμουὴλ εὗρε τὸν Σαοὺλ καὶ τοῦ εἶπεν:

— Ὁ Θεὸς περισσότερον ἀπὸ τὰς θυσίας θέλει νὰ κάμνωμεν τὸ θέλημά Του. Σὺ δὲν κάμνεις τὸ θέλημά Του· διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς δὲν θέλει νὰ εἶσαι βασιλεύς.

Εἶπεν ὁ Σαμουὴλ αὐτὰ καὶ ἐστράφη, διὰ νὰ φύγῃ· ἀλλ᾽ ὁ Σαοὺλ ἐκράτησεν αὐτὸν ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ ἐνδύματός του καὶ αὐτὸ ἐσχίσθη.

Τότε ὁ Σαμουὴλ εἶπεν:

— Ἔτσι ὁ Θεὸς ἐξέσχισε τὴν βασιλείαν ἀπὸ σέ, διότι εἶσαι ἀσεβής.

Τοῦ εἶπεν ἀκόμη, ὅτι τὸν περιμένουν μεγάλαι δυστυχίαι. Ὁ Σαοὺλ ἤρχισε νὰ ταράσσεται καὶ νὰ γίνεται δυστυχής.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἦτο δυστυχής, ἂν καὶ ἦτο βασιλεύς, διότι ὁ Θεὸς δὲν ἦτο μαζί του.

Οἱ ὑπήκοοί του ἔβλεπαν, ὅτι ἦτο δυστυχὴς καὶ δι' αὐτὸ τὸν συνεβούλευσαν νὰ καλέσῃ ἕνα μουσικὸν νὰ παίζῃ κιθάραν,

Ὁ Σαμουὴλ ἐπιπλήττει τὸν Σαοὺλ διὰ τὴν παρακοήν του.

διὰ νὰ τὸν διασκεδάζῃ· ἐκάλεσε λοιπὸν τὸν ποιμένα Δαβίδ, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν μουσικὴν ἐπροσπαθοῦσε νὰ κάμῃ τὸν βασιλέα νὰ ξεχάσῃ τὴν λύπην του.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἁμαρτίας εἶναι πάντοτε κακά.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

40. Ὁ Δαβὶδ χρίεται βασιλεὺς καὶ νικᾷ τὸν Γολιάθ.
(Α' Βασ. 17)

Ὁ Σαμουὴλ ἐλυπεῖτο, διότι ὁ Σαοὺλ παρέβη τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐφάνη ἀνάξιος βασιλεύς. Ἀλλ' ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε :

— Μὴ λυπῆσαι δι' αὐτό, ἀλλὰ πήγαινε εἰς τὸν Ἰεσσαὶ εἰς τὴν Βηθλεέμ.

Ὁ Σαμουὴλ ἐπῆγεν εἰς τὴν Βηθλεὲμ καὶ ἔκαμε θυσίαν εἰς τὸν Θεόν. Εἰς τὴν θυσίαν ἐκάλεσε καὶ τὸν Ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱούς του καὶ ἔχρισεν ὡς βασιλέα ἕνα ἀπὸ αὐτούς, τὸν Δαβίδ.

Τότε ἔτυχε πάλιν νὰ γίνῃ πόλεμος τῶν Φιλισταίων ἐναντίον τῶν Ἑβραίων.

Εἰς τὸν πόλεμον αὐτὸν οἱ Φιλισταῖοι εἶχαν καὶ ἕνα γίγαντα, τὸν Γολιάθ. Τὰ ὅπλα του, ἡ περικεφαλαία, ὁ θώραξ, ἡ ἀσπίς, τὸ δόρυ, ἡ λόγχη, ἦσαν ὅλα μεγάλα καὶ ἀπὸ χαλκόν. Ἦτο ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν Ἑβραίων. Αἱ μητέρες ἔλεγαν εἰς τὰ ἄτακτα παιδιά : Μὴ εἶσαι ἄτακτος, διότι ὁ Γολιὰθ θὰ ἔλθῃ νὰ σὲ πάρῃ. Μόλις οἱ στρατιῶται τὸν ἔβλεπαν, ἔφευγαν ἀπὸ τὴν μάχην.

Κάθε ἡμέραν ὁ τρομερὸς αὐτὸς πολεμιστὴς ἐπροχωροῦσεν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑβραίων καὶ μὲ τὴν χονδρὴν φωνήν του ὕβριζεν αὐτοὺς καὶ ἔλεγεν :

— Ἐλᾶτε ! Ἐλᾶτε ! Ἆ ! φοβεῖσθε ! Δειλοὶ ποὺ εἶσθε ! Πλησιάσατε ! Τὰ σώματά σας θὰ τὰ δώσω εἰς τοὺς κόρακας !

Μίαν ἡμέραν ἦλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑβραίων ὁ Δαβίδ, ποὺ εἶχε τρεῖς ἀδελφοὺς εἰς τὸν πόλεμον. Τὸν ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς ὁ πατήρ του, διὰ νὰ φέρῃ τροφάς.

Ὅταν ἦλθεν, ἦτο πρωί. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἔβγαινε πάλιν ὁ Γολιὰθ καὶ οἱ Ἑβραῖοι, μόλις τὸν εἶδαν, ἔφευγαν.

Τότε ὁ Γολιὰθ ὑπερήφανος πάλιν ἐφώναζεν :

— Φεύγετε, φεύγετε ! Νὰ διαλέξετε ἕνα ἄνδρα, διὰ νὰ πολεμήσῃ μαζί μου. Ἐὰν μὲ φονεύσῃ αὐτός, θὰ γίνουν οἱ συμπατριῶται μου δοῦλοι ἰδικοί σας· ἐὰν νικήσω ἐγώ, θὰ γίνετε σεῖς δοῦλοι ἰδικοί μας.

Τὰ λόγια αὐτὰ ἐτάραξαν τὴν ψυχὴν τοῦ Δαβίδ· δι' αὐτὸ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

καθὼς εἶχε μεγάλην πίστιν εἰς τὸν Θεόν, ἐπῆγεν εἰς τὸν Σαοὺλ καὶ μὲ θάρρος τοῦ εἶπεν:

— Ἐγὼ θὰ πολεμήσω μὲ τὸν εἰδωλολάτρην αὐτόν· ὁ Κύριος θὰ μᾶς βοηθήσῃ.

Κατόπιν προσηυχήθη εἰς τὸν Θεόν, ἐπῆρε τὴν σφενδόνην του καὶ ἦλθε νὰ πολεμήσῃ μὲ αὐτὴν τὸν Γολιάθ.

Ἐπολέμησε καὶ ἐνίκησε.

Τότε ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι ὑπεδέχθησαν τὸν Δαβὶδ μὲ χαρὰν καὶ αἱ γυναῖκες ἐχόρευαν καὶ μὲ τύμπανα καὶ μὲ κύμβαλα ὅλοι ἔψαλλαν:

«Ὁ Σαοὺλ ἐνίκησε χιλιάδας!
Ὁ Δαβὶδ ἐνίκησε μυριάδας!»

41. Ὁ Δαβὶδ καὶ ὁ Ἰωνάθαν φίλοι.

(Α΄ Βασ. 18 ἑ.)

Ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι ἀγαποῦσαν τὸν Δαβίδ. Παντοῦ ἔψαλλαν:

«Ὁ Σαοὺλ ἐνίκησε χιλιάδας!
Ὁ Δαβὶδ ἐνίκησε μυριάδας!»

Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Σαούλ, ὁ Ἰωνάθαν, ἠγάπα καὶ αὐτὸς τὸν Δαβὶδ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του. Μίαν ἡμέραν ἐπῆρε τὴν στολήν του, τὸ ξίφος του, τὸ τόξον του καὶ τὰ ἔδωσεν εἰς τὸν Δαβίδ. Τόσον πολὺ τὸν ἀγαποῦσε.

Μόνον ἕνας δὲν τὸν ἀγαποῦσεν, ὁ Σαούλ. Μίαν ἡμέραν, ἐνῷ ὁ Δαβὶδ ἔπαιζε κιθάραν, διὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ, ὁ Σαοὺλ ἔρριψε τὸ δόρυ του, διὰ νὰ φονεύσῃ τὸν Δαβίδ. Ὁ Δαβὶδ ὅμως, εὐκίνητος ὅπως ἦτο, ἐσώθη.

Ἐπειδὴ ὁ Σαοὺλ εἶδεν, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ φονεύσῃ τὸν Δαβίδ, εἶπεν εἰς τὸν Ἰωνάθαν νὰ τὸν φονεύσῃ αὐτός.

Ἀλλ᾽ ὁ Ἰωνάθαν ἐφώναξε τὸν Δαβὶδ καὶ τοῦ εἶπεν:

— Ὁ Σαούλ, ὁ πατήρ μου, θέλει νὰ σὲ φονεύσῃ. Προφυλάξου, σὲ παρακαλῶ, καὶ πήγαινε εἰς ἕνα μέρος ἀπόκρυφον, ἕως τὸ πρωΐ. Ἐγὼ δὲ θὰ ὑπάγω, διὰ νὰ παρακαλέσω τὸν πατέρα μου νὰ μὴ σὲ καταδιώκῃ, ὅπως σὲ καταδιώκει τώρα, ἀδίκως.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πράγματι ὁ Ἰωνάθαν ἐπῆγεν, εὗρε τὸν πατέρα του καὶ τοῦ εἶπε:

—Βασιλεῦ, ὁ Δαβὶδ εἶναι καλός· ποτὲ δὲν ἔκαμε κανένα κακὸν εἰς ἐσέ· ἔκαμε μάλιστα καλὸν καὶ εἰς ἐσέ, πατέρα, καὶ εἰς τὴν πατρίδα. Ἐὰν δὲν ἐρριψοκινδύνευεν ὁ Δαβίδ, ἡ πατρὶς

Ὁ Ἰωνάθαν καὶ ὁ Δαβὶδ γίνονται φίλοι.

δὲν θὰ ἐσῴζετο καὶ σὺ δὲν θὰ ἦσο βασιλεύς. Ἀλλὰ τώρα ζῇς· χαίρεσαι· αὐτό, πατέρα μου, τὸ ὀφείλεις εἰς τὸν Δαβίδ. Διατί θέλεις λοιπὸν νὰ ἁμαρτήσῃς ἐναντίον του; διατί καταδιώκεις τὸν Δαβίδ, ποὺ εἶναι φίλος μου καὶ τὸν ἀγαπῶ;

Ὁ Σαοὺλ ὅταν ἤκουσεν αὐτά, συνεκινήθη πολὺ καὶ εἶπε:

—Ζῇ Κύριος! Δὲν θὰ καταδιώκεται ὁ Δαβίδ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τότε ὁ Ἰωνάθαν ἔτρεξε μὲ χαρὰν καὶ τὸ εἶπεν εἰς τὸν Δαβίδ. Οἱ δύο μαζὶ ἦλθαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Σαούλ.

Ἔπειτα ὅμως ὁ Σαοὺλ πάλιν ἐμίσησε τὸν Δαβὶδ καὶ πάλιν τὸν κατεδίωκεν. Ὁ Δαβὶδ καταστενοχωρημένος καὶ μὲ μεγάλον παράπονον εἶπεν εἰς τὸν φίλον του Ἰωνάθαν :

—Τί κακὸν ἔχω κάμει ; διατί ὁ πατήρ σου μὲ καταδιώκει ;

Ὁ Ἰωνάθαν πολὺ ἐλυπήθη καὶ τοῦ εἶπεν :

—Αὐτὸ ποὺ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, ἐγὼ θὰ τὸ κάμω. Σὺ δὲν θὰ ἀποθάνῃς· ἐγὼ δὲν θὰ ἀφήσω τὸν πατέρα μου νὰ σοῦ κάμῃ κακόν. Καὶ εἶπεν ἀκόμη :

—Ἐὰν ὁ πατήρ μου ἔχῃ κακὸν σκοπὸν διὰ σέ, θὰ σὲ εἰδοποιήσω καὶ θὰ ὑπάγῃς ἐν εἰρήνῃ, ὁ δὲ Κύριος ἂς εἶναι μαζί σου. Ἐὰν ἔχῃ καλὸν σκοπόν, τότε πάλιν θὰ σὲ εἰδοποιήσω. Καὶ ὡρκίσθησαν, ὅτι θὰ ἀγαπῶνται.

Ὁ Σαοὺλ ὅμως, ποὺ ἦτο κακός, ἐξηκολούθει νὰ εἶναι θυμωμένος ἐναντίον τοῦ Δαβίδ. Διὰ τοῦτο ὁ Δαβὶδ ἔφυγε καὶ ἐκρύπτετο εἰς διάφορα ἐρημικὰ μέρη τῆς Χαναάν.

42. *Ὁ Σαοὺλ καὶ ὁ Δαβὶδ φίλοι.*

(Βασ. 24, 26)

Ἂν καὶ ἔφυγεν ὁ Δαβίδ, ἐν τούτοις ὁ Σαοὺλ δὲν ἡσύχασε. Παρεσύρετο ἀπὸ ἀνθρώπους κακούς, ποὺ τοῦ ἔλεγαν, ὅτι ὁ Δαβὶδ θέλει νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὸν βασιλικὸν θρόνον, καὶ ἔκαμε τὸ λάθος νὰ τοὺς πιστεύῃ. Ἔτσι ὁ Σαοὺλ ἐγίνετο δυστυχής.

Ὁ Δαβὶδ ὅμως ἀγαποῦσε πολὺ τὸν βασιλέα καὶ ποτέ του δὲν εἶχε σκεφθῆ νὰ ἀφαιρέσῃ τὸν βασιλικὸν θρόνον ἀπὸ αὐτόν.

Μίαν ἡμέραν ὁ Σαοὺλ ἐπῆρε τρεῖς χιλιάδας ἄνδρας καὶ ἐπῆγε νὰ ψάξῃ, διὰ νὰ εὕρῃ καὶ συλλάβῃ τὸν Δαβίδ. Ἐνῷ ἔψαχνεν εἰς ἕνα ὄρος, εὑρέθη ἐμπρὸς εἰς ἓν σπήλαιον καὶ κατάκοπος ὅπως ἦτο, ἐμπῆκεν εἰς αὐτὸ νὰ ἀναπαυθῇ. Πρὸ ὀλίγου ὅμως εἶχεν ἀπὸ ἐκεῖ περάσει καὶ εἶχεν ἔμβει εἰς τὸ ἴδιον σπήλαιον, διὰ νὰ ἀναπαυθῇ καὶ ὁ Δαβὶδ μὲ ὀλίγους συντρόφους του καὶ εἶχε προχωρήσει εἰς τὸ βάθος τοῦ σπηλαίου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Οἱ ἄνδρες τοῦ Δαβίδ, ὅταν εἶδαν τὸν Σαοὺλ νὰ ἐμβαίνῃ εἰς τὸ σπήλαιον, εἶπαν :

— Ἔφθασε, Δαβίδ, ἡ ἡμέρα, ποὺ ὁ Θεὸς παραδίδει τὸν ἐχθρὸν εἰς τὰ χέρια σου.

Ὁ Δαβὶδ ὅμως, ποὺ δὲν ἐσκέπτετο κακὸν διὰ τὸν Σαούλ, ἐσηκώθη, ἐπλησίασε προσεκτικὰ τὸν Σαούλ, ἐνῷ αὐτὸς ἐκοιμᾶτο καὶ ἔκοψεν ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ ἔνδυμά του.

Ὕστερα ἀπὸ ὀλίγην ὥραν ὁ Σαοὺλ ἐξύπνησε καὶ ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ σπήλαιον· ἐβγῆκε τότε καὶ ὁ Δαβίδ, ἐφώναξεν εἰς τὸν Σαοὺλ καὶ εἶπε :

—Κύριέ μου, βασιλεῦ !

Καὶ ἔσκυψεν ὁ Δαβὶδ μὲ τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, ἐπροσκύνησε καὶ εἶπε :

—Διατί ἀκούεις ἐκείνους, ποὺ σοῦ λέγουν, ὅτι ὁ Δαβὶδ θέλει τὸ κακόν σου ; Εἶδαν οἱ ὀφθαλμοί σου σήμερον, πῶς ὁ Θεὸς σὲ παρέδωσεν εἰς τὰ χέρια μου. Οἱ ἄνδρες μου εἶπαν νὰ σὲ θανατώσω· ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἔχω κακὸν σκοπὸν διὰ σέ· ἴδε, πάτερ μου, τὸ κομμάτι τοῦ ἐνδύματός σου εἰς τὰς χεῖρας μου· κακίαν ἐγὼ δὲν ἔχω διὰ σέ· σὺ ὅμως μὲ καταδιώκεις. Ἂς κρίνῃ ὁ Θεὸς καὶ ἐμὲ καὶ σέ.

Ὁ Σαοὺλ ἐθαύμασε πολὺ τότε καὶ εἶπεν εἰς τὸν Δαβίδ :

—Ἡ φωνή σου εἶναι αὐτή, παιδί μου Δαβίδ !

Εἶπεν αὐτὰ μὲ συγκίνησιν καὶ ἔκλαυσε.

Κατόπιν ἐξηκολούθησε :

—Σύ, παιδί μου, εἶσαι περισσότερον δίκαιος ἀπὸ ἐμέ, διότι μοῦ ἔκαμες καλὸν ἀντὶ κακοῦ· σήμερα μοῦ ἔδειξες πολλὴν καλωσύνην. Ὁ Κύριος, παιδί μου, νὰ σοῦ ἀνταποδώσῃ καλόν, διὰ τὸ καλὸν ποὺ μοῦ ἔκαμες.

Ἔτσι ὁ Δαβὶδ καὶ ὁ Σαοὺλ ἀπὸ ἐχθροὶ ποὺ ἦσαν, ἔγιναν φίλοι, ὕστερα ἀπὸ τὴν καλὴν αὐτὴν πρᾶξιν τοῦ Δαβίδ.

43. *Ὁ Δαβὶδ βασιλεύς.*

(Β' Βασ. Ι, ε.)

Οἱ Φιλισταῖοι εἶχαν ἔλθει νὰ πολεμήσουν μὲ τοὺς Ἑβραίους

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

εἰς τὸ ὄρος Γελβουέ. Ὁ Δαβὶδ δὲν ἦτο ἐκεῖ, διότι εἶχεν ὑπάγει νὰ καταδιώξῃ ἄλλους ἐχθρούς.

Τότε ἕνας ἄνθρωπος μὲ σχισμένα ἐνδύματα καὶ μὲ χῶμα εἰς τὴν κεφαλὴν ἦλθεν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑβραίων εἰς τὸν Δαβίδ.

Ὅταν ὁ Δαβὶδ τὸν εἶδε, τοῦ εἶπε:

Ὁ Δαβὶδ βασιλεύς.

—Τί ἔγινε καὶ εἶσαι ἔτσι; ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι, εἰπέ μου, παρακαλῶ.

Καὶ ὁ ἄνθρωπος εἶπεν, ὅτι ὁ στρατὸς ἔφυγεν ἀπὸ τὴν μάχην καὶ πολλοὶ ἀπέθαναν· ἀπέθανε μάλιστα καὶ ὁ βασιλεὺς Σαοὺλ καὶ ὁ υἱός του Ἰωνάθαν.

Μόλις ὁ Δαβὶδ τὸ ἤκουσεν αὐτό, ἔσχισεν ἀπὸ τὴν λύπην του τὰ ἐνδύματά του, ἔκλαυσεν ἕως τὸ βράδυ καὶ αὐτὸς καὶ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

οἱ ἄνθρωποί του καὶ ἔκαμε διὰ τὸν Σαοὺλ καὶ τὸν Ἰωνάθαν ἕνα ὡραῖον ποίημα:

«Σὲ σᾶς τοὺς κάμπους, στὰ βουνὰ τῆς Γελβουὲ
δροσιὰ ποτὲ μὴν πέσῃ καὶ βροχή,
γιατὶ ὁ Σαοὺλ καὶ ὁ Ἰωνάθαν ἔπεσαν ἐκεῖ,
ποὺ ἀγαπημένοι ἦσαν πάντα στὴ ζωή.
Σὰν δύο λιοντάρια κι ἐλαφροὶ σὰν ἀετοὶ
στὴ μάχη πέσαν καὶ οἱ δυὸ οἱ δυνατοί».

Ἔπειτα ἔφυγε καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Χεβρών. Ἐκεῖ ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα τὸν ἔκαμε βασιλέα της. Ὕστερα ἦλθαν καὶ αἱ ἄλλαι φυλαὶ εἰς τὸν Δαβὶδ καὶ τοῦ εἶπαν:

—Ὅταν ἐζοῦσεν ὁ Σαούλ, σὺ μᾶς ἔσῳζες· καὶ τώρα σὺ νὰ εἶσαι βασιλεύς μας. Αὐτὸ θέλει καὶ ὁ Θεός.

Ἔτσι ὁ Δαβὶδ ἔγινε βασιλεὺς ὅλων τῶν Ἑβραίων.

Ὕστερα ὁ Δαβὶδ ἦλθε νὰ κυριεύσῃ τὴν Σιών, τὴν ὁποίαν κατεῖχαν ξένοι λαοί. Αὐτοὶ ὅμως τοῦ εἶπαν:

—Δὲν θὰ ἔμβῃς εἰς τὴν πόλιν, διότι καὶ οἱ χωλοὶ ἀκόμη καὶ οἱ τυφλοὶ θὰ σὲ πολεμήσουν.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ Δαβὶδ ἐνίκησε· διότι ὁ αἰώνιος Θεὸς ἦτο μαζί του, ἐπειδὴ ἦτο εὐσεβὴς βασιλεύς.

Εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε καὶ πρωτεύουσαν τοῦ κράτους του, τὴν ὠχύρωσε δὲ καὶ τὴν ὠνόμασεν Ἱερουσαλὴμ (κατοικίαν εἰρήνης).

Ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ ἔκαμε καὶ ἄλλους νικηφόρους πολέμους καὶ ἐμεγάλωσε τὸ κράτος του, πρὸς βορρᾶν μέχρι τοῦ ὄρους Λιβάνου, πρὸς νότον μέχρι τῆς Ἀραβικῆς θαλάσσης, πρὸς δυσμὰς μέχρι τῆς Μεσογείου θαλάσσης καὶ πρὸς ἀνατολὰς μέχρι τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου. Ἔλεγεν ὅμως πάντοτε, ὅτι βασιλέα τῶν Ἑβραίων τὸν ἔκαμεν ὁ Θεὸς καὶ ὁ Θεὸς ἐδόξασε τὴν βασιλείαν του.

44. Ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ λατρεύει τὸν Θεόν.

(*Β' Βασ. 6 ἑ.*)

Ἀφοῦ ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ ἔκαμε πρωτεύουσαν τοῦ κράτους

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

του τὴν Ἱερουσαλήμ, ἠθέλησε νὰ μεταφέρῃ ἐκεῖ τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης. Διὰ τοῦτο διέταξε νὰ κάμουν νέαν ἅμαξαν καὶ νὰ βάλουν εἰς αὐτὴν τὴν Κιβωτὸν τοῦ Κυρίου. Τοῦτο καὶ ἔγινεν.

Ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης ἤρχετο εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Χιλιάδες Ἑβραῖοι τὴν συνώδευαν καὶ μαζὶ ἔψαλλαν ὅλοι εἰς τὸν Θεὸν καὶ ὅλοι ἔπαιζαν κύμβαλα, κιθάρας, σάλπιγγας καὶ ἄλλα μουσικὰ ὄργανα. Ὁ Δαβὶδ ἦτο πρῶτος καὶ ἔψαλλε καὶ αὐτὸς μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του καὶ προσηύχετο εἰς τὸν Θεόν.

Ὅταν ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης ἔμπαινεν εἰς τὴν πόλιν, ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαοὺλ εἶδε τὸν Δαβὶδ καὶ εἶπε μὲ τὸν νοῦν της, ὅτι εἶναι ἐξευτελιστικὸν δι' ἕνα βασιλέα νὰ κάμνῃ ἔτσι.

Ἔφθασαν εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἦτο ἡ σκηνή, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐτοποθέτουν τὴν Κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔβαλαν αὐτὴν μέσα εἰς τὴν σκηνήν. Τότε ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ θυσίαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἔπειτα ηὐλόγησε τὸν λαὸν ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ καὶ καθένας ἐπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαοὺλ ἐξῆλθε νὰ συναντήσῃ τὸν βασιλέα, διὰ νὰ τὸν κατηγορήσῃ. Ὅταν τὸν εἶδε, τοῦ εἶπε:

—Σὰν μηδαμινὸς ἄνθρωπος ἔκαμες σήμερα σύ, ὁ δοξασμένος βασιλεύς, ποὺ ἔψαλλες καὶ προσηύχεσο εἰς τὸν Θεὸν καὶ οἱ ὑπήκοοί σου σὲ ἔβλεπαν.

Ἀλλ' ὁ Δαβὶδ εἶπεν εἰς τὴν ἀνόητον αὐτὴν γυναῖκα:

—Ἔπαιζα μουσικὴν καὶ ἔψαλλα εἰς τὸν Θεόν, ποὺ αὐτὸς μὲ ἔκαμε βασιλέα. Χάριν τοῦ Θεοῦ ἀκόμη καὶ θὰ ταπεινωθῶ· Αὐτὸς δοξάζει καὶ ἐμὲ καὶ τοὺς ὑπηκόους μου.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαοὺλ ἐτιμωρήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ δὲν ἀπέκτησεν υἱόν, ἕως ὅτου ἀπέθανε.

Κατόπιν ὁ Δαβὶδ ἐσκέφθη νὰ κτίσῃ Ναὸν εἰς τὸν Θεόν. Ἀλλ' ὁ Θεὸς παρήγγειλε νὰ κτίσῃ τὸν Ναὸν ὁ υἱός τοῦ Δαβὶδ Σολομών.

Ἔτσι ὁ ἔνδοξος καὶ εὐσεβὴς βασιλεὺς δὲν ἔκτισε Ναόν, ἄφησεν ὅμως ἕνα ἄλλο μνημεῖον, τὸ ὁποῖον σῴζεται μέχρι σήμερον. Εἶναι οἱ ὡραῖοι ὕμνοι του εἰς τὸν Θεόν, οἱ Ψαλμοί, τοὺς ὁποίους ἀναγινώσκομεν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

45. Ὁ Δαβὶδ τιμωρεῖται.

(Β' Βασ. ΙΙ ε.)

Ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς βοηθεῖ. Τοὺς κακοὺς δὲν τοὺς ἀγαπᾷ καὶ τοὺς τιμωρεῖ.

Ὅσον καιρὸν ὁ Δαβὶδ ἦτο εὐσεβὴς καὶ ἔκαμνε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς τὸν ἐβοηθοῦσε· πάντοτε εἰς τοὺς πολέμους ἐνικοῦσε καὶ ὅταν ἐκινδύνευεν, ἐσῴζετο.

Ἀλλὰ καμμιὰ φορὰ ὁ ἄνθρωπος κάμνει καὶ λάθη· ἔτσι καὶ ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος εἶναι δίκαιος, ἔστειλε τὸν προφήτην Νάθαν νὰ μαλώσῃ τὸν Δαβὶδ διὰ τὰ λάθη του.

Ὁ Νάθαν ἐπῆγεν· ἦτο αὐστηρός· δὲν ἐφοβεῖτο, διότι ἤρχετο κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ.

Παρουσιάσθη εἰς τὸν βασιλέα καὶ τοῦ διηγήθη μίαν μικρὰν ἱστορίαν, διὰ νὰ τὸν κάμῃ νὰ αἰσθανθῇ τὸ σφάλμα του.

—Ἦτο, εἶπεν, εἰς μίαν πόλιν ἕνας πλούσιος καὶ ἕνας πτωχός. Ὁ πλούσιος εἶχε ποίμνια πολλά. Ὁ πτωχὸς εἶχε μόνον ἕνα ἀρνί. Ἦλθε διαβάτης εἰς τὸν πλούσιον καὶ αὐτὸς ἐλυπήθη νὰ σφάξῃ ἕνα ἀπὸ τὰ ἰδικά του ἀρνιά, διὰ νὰ περιποιηθῇ τὸν διαβάτην καὶ ἔσφαξε τὸ ἀρνὶ τοῦ πτωχοῦ.

Μόλις ἤκουσεν αὐτὰ ὁ Δαβίδ, ἐθύμωσε πολύ.

—Ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ ἄδικος ἄνθρωπος; εἶπεν. Εἰς τὸ βασίλειόν μου εἶναι; πρέπει νὰ τιμωρηθῇ.

Τότε ὁ Νάθαν ἀπήντησεν:

—Αὐτὸς εἶσαι σύ!

Ἐλυπήθη πολὺ δι' αὐτὸ ὁ Δαβίδ· συνῃσθάνθη τὰ σφάλματά του καὶ εἶπεν: Ἥμαρτον.

Ἔπειτα ὁ προφήτης Νάθαν εἶπεν:

— Ὁ Θεὸς θὰ σὲ τιμωρήσῃ διὰ τὸ κακὸν ποὺ ἔκαμες.

Καὶ πράγματι!

Ἓν τέκνον του ἀρρώστησε καὶ ἀπέθανεν. Ἓν ἄλλο τέκνον του, ὁ Ἀβεσαλώμ, ἐφόνευσε τὸν ἀδελφόν του. Ὁ ἴδιος ὁ Ἀβεσαλὼμ ἐπανεστάτησε κατὰ τοῦ πατρός του.

Καὶ ὡσὰν νὰ μὴ ἔφθαναν αὐτά, ὁ Ἀβεσαλὼμ ἐφονεύθη.

Ὁ Δαβὶδ ἦτο δι' αὐτὸ ἀπαρηγόρητος καὶ ἐζήτησε παρη-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

γορίαν ἀπὸ τὸν Θεόν. Ὁ Θεὸς συγχωρεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὅταν συναισθάνεται τὸ σφάλμα του καὶ συνεχώρησε τὸν Δαβίδ, ἔσωσε δὲ αὐτὸν καὶ ἀπὸ τοὺς Φιλισταίους, ποὺ εἶχαν πάλιν ἐπιτεθῆ ἐναντίον τῶν Ἑβραίων.

Ὁ Δαβὶδ τότε ἔψαλλεν εἰς τὸν Θεόν :

«Ὁ Κύριος εἶναι στήριγμά μου καὶ ἐλευθερωτής·
ὁ Κύριος εἶναι βράχος καὶ ἀπολυτρωτής.
Τὰ κύματα ὅταν μὲ περιεκύκλωσαν
καὶ ἀνομίας χείμαρροι μ' ἐτρόμαξαν,
τοῦ Ἅδου οἱ πόνοι σὰν καὶ αὐτοὶ μ' ἐκύκλωσαν,
σαλεύθη ἡ γῆ καὶ ἔτρεμε ὁ οὐρανός.
Παντοῦ βροντή, καπνός, φωτιὰ ἀνέβαινε·
φανῆκαν τότε τῆς θαλάσσης οἱ βυθοί·
τότε ἔστειλες βοήθεια καὶ μ' ἔσωσες, Θεέ».

46. Ὁ βασιλεὺς Σολομών.

(Γ' Βασ. 2 ἑ.)

Μετὰ τὸν Δαβὶδ βασιλεὺς τῶν Ἑβραίων ἔγινεν ὁ υἱός του Σολομὼν εἰς ἡλικίαν εἴκοσιν ἐτῶν. Μόλις ὁ Σολομὼν ἔγινε βασιλεύς, ἔκαμε θυσίαν εἰς τὸν Θεόν.

Εἰς τὸν ὕπνον του παρουσιάσθη ὁ Θεὸς καὶ τοῦ εἶπε:

—Τί θέλεις νὰ σοῦ δώσω ;

Ὁ νέος βασιλεὺς ἀπήντησε:

—Κύριε, Σὺ ἔκαμες μέγα ἔλεος εἰς τὸν πατέρα μου Δαβὶδ καὶ ἦτο δίκαιος βασιλεύς. Σὺ ἔκαμες ἐμὲ βασιλέα. Ἐγώ, Κύριε, εἶμαι μικρὸν παιδί· δὲν γνωρίζω, πῶς νὰ φέρωμαι. Δός μου σοφίαν, διὰ νὰ εἶμαι δίκαιος.

Ὁ Θεὸς ηὐχαριστήθη ἀπὸ τὴν γνωστικὴν αὐτὴν ἀπάντησιν τοῦ Σολομῶντος καὶ τοῦ ἔδωσεν ὄχι μόνον σοφίαν ἀλλὰ καὶ μακροβιότητα καὶ πλούτη.

Τὰ κράτη τότε μόνον προοδεύουν καὶ εὐτυχοῦν, ὅταν τὰ ἄτομα συνεργάζωνται καὶ δὲν ὑπάρχουν ἔριδες μεταξύ των.

Ὁ Σολομὼν πρῶτα πρῶτα ἐφρόντισε νὰ στερεώσῃ τὴν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν εἰς τὸ κράτος του καὶ ἔπειτα νὰ γίνῃ φίλος μὲ τὰ γειτονικὰ κράτη. Τὸ ἐπέτυχεν. Ἔμεινεν ἔτσι ἥσυχος καὶ ἔκαμε πολλὰ ἔργα :

Διῄρεσε τὸ κράτος του εἰς ἐπαρχίας.

Ἐξέλεξε συμβούλους ἀνθρώπους σοφούς.

Ἐγνώριζεν, ὅτι διὰ νὰ εἶναι ἕνα κράτος ἥσυχον ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του, πρέπει νὰ ἔχῃ ἰσχυρὸν στρατόν. Διὰ τοῦτο διωργάνωσε τὸν στρατόν· ἐπρομηθεύθη ἅρματα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, τὰ ὁποῖα δὲν ἐχρησιμοποίουν ἕως τότε οἱ Ἑβραῖοι, ἔφερεν ἱππικὸν καὶ διωργάνωσε τὸ πεζικόν.

Ἐμελέτα πολύ, ἔμαθε μαθηματικὰ καὶ φιλοσοφίαν καὶ συνέγραψε βιβλία.

Ἐφύτευσεν ἀμπέλους καὶ πολλὰ δένδρα.

Ἐναυπήγησε πλοῖα, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν ἐποχήν του ἔφθαναν μέχρι τῆς Ἱσπανίας.

Ἔκτισε διὰ πρώτην φορὰν αὐτὸς εἰς τοὺς Ἑβραίους ὡραῖον καὶ μεγαλοπρεπῆ Ναόν.

47. Ὁ Ναός.

(Γ' Βασ 5. ἑ. Ἰεζ. 41 ἑ.)

Αὐτὸ ποὺ ἐδόξασε περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο πρᾶγμα τὸν βασιλέα Σολομῶντα, εἶναι ὁ περίφημος Ναός, τὸν ὁποῖον ἔκτισεν.

Ὁ Θεὸς βέβαια δὲν κατοικεῖ εἰς ναούς, ποὺ κτίζουν οἱ ἄνθρωποι. Ὁ Θεὸς θέλει νὰ τὸν λατρεύωμεν μὲ τὴν καρδιά μας.

Μία καρδιὰ ἀρκεῖ, διὰ νὰ εἶναι Ναὸς τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν τὸν ναὸν ἡμεῖς μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μας δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸν ἴδωμεν· ὁ Θεὸς ὅμως τὸν βλέπει. Βλέπει, ἂν τὸν ἀγαπῶμεν καὶ τότε μᾶς ἀγαπᾷ.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ναοὺς ποὺ κτίζομεν, καὶ ἐκεῖ λατρεύεται ὁ Θεός· διότι ἐκεῖ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι προσεύχονται μαζί.

Διὰ τοῦτο ὁ Σολομὼν ἔκτισε ναόν, διὰ νὰ μαζεύεται ἐκεῖ ὅλος ὁ λαὸς τῶν Ἑβραίων καὶ τὰ προσφέρῃ θυσίας.

Ὁ ὡραῖος ναός, τὸν ὁποῖον ὁ Σολομὼν ἔκτισεν, ἔγινε:

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Α΄. Διὰ τοὺς ἀνθρώπους· διότι ἐκεῖ οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐμαζεύοντο νὰ προσεύχωνται.

Β΄. Διὰ τὸν Θεόν· διότι ἐκεῖ εἰς τὸν Θεὸν θὰ προσηύχοντο.

Ἦτο χωρισμένος εἰς δύο μέρη· εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων. Πρὸ τοῦ Ναοῦ ἦτο ὁ Πρόναος. Γύρω ἀπὸ τὸν Ναὸν ἦτο μεγάλη αὐλή.

Ἦτο δὲ θαῦμα ὡραιότητος καὶ μεγαλοπρεπείας.

Ἀπ᾿ ἔξω εἶχε λίθους πελεκητούς, ἀπὸ μέσα εἶχε πολύτιμον ξυλείαν καὶ ἦτο ἐπίχρυσος, στολισμένος μὲ ἀνάγλυφα Χερουβείμ, φοινίκων, ἀνθέων καὶ μὲ πολυτίμους λίθους.

Ἐπὶ ἑπτὰ χρόνια χιλιάδες τεχνιτῶν εἰργάσθησαν δι᾿ αὐτόν.

Ὅταν ὁ ναὸς ἦτο ἕτοιμος, ὁ βασιλεὺς Σολομὼν μὲ μεγάλην πομπὴν καὶ μὲ μεγάλην εὐλάβειαν μετέφερε τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης καὶ τὴν ἐτοποθέτησεν εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων. Προσέφερε μεγαλοπρεπῆ θυσίαν, γονυπετὴς δὲ μὲ τὰς χεῖρας ὑψωμένας προσηυχήθη εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἶπεν, ἐνῷ χιλιάδες Ἑβραῖοι γονυπετεῖς καὶ αὐτοὶ μαζὶ προσηύχοντο:

«Θὰ κατοικήσῃ ἀλήθεια εἰς τὴ γῆ Θεός!
Ἀλλὰ ὁ Οὐρανὸς δὲν φθάνει, Κύριε,
γιὰ νὰ χωρέσῃ Σέ. Ἔχε τὸ βλέμμα Σου
στὴν προσευχή μας, ὅταν ὁ λαὸς κι ἐγὼ
εὐχόμεθα μαζὶ ἐδῶ διὰ παντός».

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Κάτω ο Πάπας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

48. *Τὸ βασίλειον τῶν Ἑβραίων χωρίζεται εἰς δύο: Τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Ἰσραὴλ (975 π.Χ.)*

(Γ' Βασ. 11 ε')

Εἰς τὰ τελευταῖα του χρόνια ὁ Σολομὼν ἐλησμόνησε τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ δὲν ἠκολούθει τὰς ἐντολάς του.

Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς ἐφανερώθη εἰς αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπεν:

—Ἐπειδὴ δὲν ἐκτελεῖς τὰς ἐντολάς μου, θὰ σοῦ ἀφαιρέσω τὴν βασιλείαν καὶ θὰ τὴν δώσω εἰς τὸν δοῦλον σου. Χάριν ὅμως τοῦ πατρός σου Δαβίδ, δὲν θὰ τὸ κάμω αὐτό, ἐν ὅσῳ ζῇς, ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατόν σου. Δύο φυλὰς μόνον θὰ ἀφήσω εἰς τὸ παιδί σου.

Μίαν ἡμέραν τὸ παιδὶ ἑνὸς δούλου τοῦ Σολομῶντος, ὁ Ἱεροβοάμ, ἐβγῆκεν ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ. Εἰς τὸν δρόμον συνήντησεν αὐτὸν ὁ προφήτης Ἀχιά, ὁ ὁποῖος ἐφοροῦσε καινούργιον ἔνδυμα. Οἱ δύο τους ἦσαν μόνοι εἰς τὴν πεδιάδα.

Ὁ Ἀχιὰ τότε ἔπιασε τὸ ἔνδυμά του, τὸ ἔσχισεν εἰς δώδεκα κομμάτια καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἱεροβοάμ:

— Πάρε σὺ δέκα κομμάτια, διότι ἔτσι λέγει ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ: Θὰ χωρίσω τὴν βασιλείαν τοῦ Σολομῶντος εἰς δύο καὶ θὰ δώσω εἰς σὲ τὰς δέκα φυλάς.

Ἀφοῦ ἀπέθανεν ὁ Σολομών, ἔγινε βασιλεὺς ὁ υἱός του,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὁ Ροβοάμ. Ὁ Ἱεροβοὰμ τότε μαζὶ μὲ τὸν λαὸν παρουσιάσθη εἰς τὸν βασιλέα καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ περιορίσῃ τοὺς φόρους, ποὺ εἶχεν ἐπιβάλει ὁ πατήρ του Σολομών, διὰ νὰ κάμῃ τὰ ἔργα ποὺ ἔκαμεν. Ὁ Ροβοὰμ ἐζήτησε τὴν συμβουλὴν τῶν γερόντων συμβούλων τοῦ πατρός του.

Αὐτοὶ τὸν συνεβούλευσαν νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν λαόν, νὰ φερθῇ μὲ εὐγένειαν πρὸς αὐτὸν καὶ νὰ ἐλαφρύνῃ τοὺς φόρους. Ὁ Ροβοὰμ ὅμως δὲν ἤκουσεν αὐτὴν τὴν φρόνιμον συμβουλήν, ἀλλὰ τὴν γνώμην τῶν ἀνοήτων φίλων του, οἱ ὁποῖοι ἦσαν νέοι καὶ ὄχι μόνον δὲν ἐλάφρυνε τοὺς φόρους, ἀλλὰ ὡμίλησεν εἰς τὸν λαὸν καὶ μὲ κακὸν τρόπον. Εἶπεν εἰς αὐτούς:

—Ὁ πατέρας μου σᾶς ἐβάρυνεν ὀλίγον, ἐγὼ θὰ σᾶς βαρύνω περισσότερον. Ὁ πατέρας μου σᾶς ἐπαίδευσε μὲ μάστιγας, ἐγὼ θὰ σᾶς παιδεύσω ἀκόμη περισσότερον.

Δι' αὐτὸ ὁ λαὸς ἐπανεστάτησε. Δέκα φυλαὶ ἔκαμαν ἀνεξάρτητον βασίλειον μὲ βασιλέα τὸν Ἱεροβοάμ, ὅπως εἶχεν εἴπει ὁ Θεός.

Τὸ βασίλειον τοῦτο ὠνομάσθη βασίλειον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶχε πρωτεύουσαν τὴν Συχὲμ καὶ κατόπιν τὴν Σαμάρειαν.

Αἱ ἄλλαι δύο φυλαί, τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Βενιαμίν, διετήρησαν τὸν Ροβοὰμ ὡς βασιλέα καὶ ἔκαμαν τὸ βασίλειον τοῦ Ἰούδα μὲ πρωτεύουσαν τὴν Ἱερουσαλήμ.

I. ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ

49. *Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ Ἱεροβοὰμ τιμωρεῖται.*

(Γ' Βασ. 12 ἑ.)

Ὁ Ἱεροβοάμ, ἀφοῦ ἔγινε βασιλεύς, δὲν ἔμεινε πιστὸς εἰς τὸν Θεόν. Διὰ νὰ μὴ πηγαίνουν οἱ Ἰσραηλῖται εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ προσκυνοῦν εἰς τὸν Ναόν, κατεσκεύασε δύο χρυσοῦς μόσχους καὶ τοὺς ἔστησε τὸν ἕνα εἰς τὴν πόλιν Βαιθὴλ καὶ τὸν ἄλλον εἰς τὴν πόλιν Δάν, δηλαδὴ εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ βασιλείου του· εἶπε δὲ εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας:

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Αὐτοὶ εἶναι οἱ θεοί σου, Ἰσραὴλ ποὺ σὲ ἔβγαλαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

Ὁ λαὸς ἐπροσκυνοῦσεν αὐτοὺς τοὺς ψευδεῖς θεούς.

Τότε ἕνας ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθεν εἰς τὴν Βαιθήλ, τὴν ὥραν ποὺ ὁ Ἱεροβοὰμ ἦτο εἰς τὸ θυσιαστήριον, διὰ νὰ θυσιάσῃ καὶ εἶπεν, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ καταστρέψῃ αὐτὸ τὸ θυσιαστήριον.

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀρρώστησεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἱεροβοάμ.

Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἱεροβοὰμ εἰς τὴν γυναίκα του:

—Πήγαινε εἰς τὴν πόλιν Ζηλώ, ὅπου εἶναι ὁ προφήτης Ἀχιά· αὐτὸς θὰ σοῦ εἴπῃ τί θὰ γίνῃ τὸ παιδί.

Ἐπῆγεν ἡ γυναίκα τοῦ Ἱεροβοὰμ εἰς τὴν Ζηλὼ καὶ ἐμπῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀχιά.

Ὁ Ἀχιὰ δὲν ἔβλεπεν, ἐπειδὴ ἦτο πολὺ γέρων. Ὁ Θεὸς ὅμως ἐφανέρωσεν εἰς αὐτόν, ὅτι ἡ γυναίκα ποὺ ἔρχεται, εἶναι ἡ γυναίκα τοῦ Ἱεροβοάμ· καὶ εἶπεν εἰς αὐτὴν ὁ Ἀχιά.

—Γυναίκα τοῦ Ἱεροβοάμ, εἶμαι ἀπόστολος σκληρῶν ἀγγελιῶν. Πήγαινε εἰς τὸ σπίτι σου καὶ νὰ εἴπῃς εἰς τὸν ἄνδρα σου:

—Αὐτὸ λέγει ὁ Θεός:

Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ σὲ ἔκαμε βασιλέα καὶ σὺ δὲν ἐστάθης πιστὸς εἰς τὸ θέλημά του καὶ ἔκαμες ἄλλους θεούς, διὰ τοῦτο θὰ φέρω κακὸν εἰς τὴν οἰκογένειάν σου. Τὴν ὥραν ποὺ θὰ μπαίνῃς εἰς τὸ σπίτι σου, τὸ παιδὶ θὰ ἀποθάνῃ. Θὰ καταστραφῇ τὸ βασίλειον τοῦ Ἰσραήλ. Οἱ κάτοικοι θὰ διασκορπισθοῦν.

Ἡ γυναίκα τοῦ Ἱεροβοὰμ κατατρομαγμένη ἀπὸ τὴν φοβερὰν προφητείαν ἐγύρισεν εἰς τὴν οἰκίαν της.

Τὴν ὥραν ποὺ ἔμπαινεν, ἀπέθανε τὸ παιδί της, ὅπως εἶχεν εἴπει ὁ Θεός.

50. *Οἱ Προφῆται.*

Ὁ Ἀχιὰ ἦτο ὁ προφήτης, ὁ ὁποῖος, ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, εἶχε παραγγείλει εἰς τὸν βασιλέα Ἱεροβοάμ, ὅτι καὶ τὸ παιδί του θὰ ἀποθάνῃ καὶ τὸ βασίλειόν του θὰ καταστραφῇ. Δὲν ἦτο ὅμως ὁ μόνος προφήτης ὁ Ἀχιά. Ὁ Θεὸς εἶχε στείλει καὶ εἰς τὸν βασιλέα Δαβὶδ ἄλλον προφήτην, διὰ νὰ τὸν μαλώσῃ, ἐπειδὴ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δὲν εἶχε κάμει τὸ θέλημά του. Αὐτὸς ὁ προφήτης ἦτο ὁ Νάθαν. Καὶ πρὶν ἀπὸ τὸν Νάθαν ὁ Θεὸς εἶχε στείλει ἄλλους ἀνθρώπους νὰ φανερώσῃ τὸ θέλημά Του.

Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἐφανέρωναν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ παρηγοροῦσαν τοὺς συμπατριώτας των, ὅταν αὐτοὶ ὑπεδουλώνοντο εἰς τοὺς ἐχθροὺς ἢ τοὺς εὕρισκαν ἄλλα δυστυχήματα. Παρουσιάζοντο πάντοτε μὲ πολὺ θάρρος καὶ ὡμιλοῦσαν κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι οἱ προφῆται.

Οἱ προφῆται ἤρχιζαν νὰ διδάσκουν μετὰ τὴν κλῆσιν των, δηλαδὴ ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Θεὸς τοὺς ἐκαλοῦσε καὶ τοὺς διέτασσε νὰ διδάξουν τὸν λαόν.

Εἰς αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἔδιδε τὴν δύναμιν νὰ κάμουν καὶ θαύματα ἀκόμη καὶ τὸ κυριώτερον, εἰς πολλοὺς ἐφανέρωσεν, ὅτι θὰ στείλῃ τὸν μονογενῆ υἱόν του Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ νὰ σώσῃ τὸν κόσμον.

51. Ὁ Προφήτης Ἠλίας.
(Βασ. Γ'. 17 ἑ.)

Εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Ἰσραὴλ ὁ Θεὸς ἔστειλε τὸν προφήτην Ἠλίαν τὴν ἐποχὴν ποὺ βασιλεὺς ἐκεῖ ἦτο ὁ Ἀχαάβ.

Ὁ προφήτης αὐτὸς ἐζοῦσεν εἰς τὰ βουνὰ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ κατέβαινεν εἰς τὰς πόλεις, μόνον ὅταν ὁ Θεὸς τοῦ ἔλεγε νὰ ὑπάγῃ, διὰ νὰ διδάξῃ.

Εἰς τὰ βουνὰ ποὺ ἐζοῦσεν ὁ προφήτης, δὲν ἠμποροῦσε νὰ εὕρῃ τροφήν· διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς τοῦ ἔστελλε τροφὴν μὲ ἕνα κόρακα.

Κάποτε ποὺ ἔπεσε μεγάλη πεῖνα εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς τὸν Ἠλίαν.

– Πήγαινε εἰς τὰ Σαρεπτὰ τῆς Σιδῶνος καὶ κάθισε ἐκεῖ.

Ὁ προφήτης ἐπῆγεν. Ὅταν ἔμπαινεν εἰς τὴν πόλιν, εἶδεν εἰς τὴν πύλην αὐτῆς μίαν γυναίκα, ἡ ὁποία ἐμάζευε ξύλα. Κουρασμένος καὶ πεινασμένος καθὼς ἦτο, λέγει εἰς αὐτήν.

—Δός μου ὀλίγον ὕδωρ νὰ πίω καὶ ψωμὶ νὰ φάγω.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἡ γυνὴ ἀπήντησεν:

—Ἔχω εἰς τὴν οἰκίαν μου ὀλίγον ἄλευρον καὶ ὀλίγον ἔλαιον· θὰ κάμω μίαν πίταν· ἔλα νὰ φάγῃς.

Ὁ προφήτης τῆς εἶπε:

—Τὸ ἄλευρον καὶ τὸ ἔλαιον ποὺ ἔχεις, δὲν θὰ τελειώσουν, ἕως ὅτου περάσῃ ἡ πεῖνα.

Ἔτσι καὶ ἔγινε.

Τότε ἔτυχε νὰ ἀποθάνῃ τὸ μόνον παιδί, ποὺ εἶχεν ἡ γυναίκα αὐτή. Ὁ Ἠλίας τὴν ἐλυπήθη καὶ τὸ ἀνέστησεν.

Ἕνα ἄλλο θαῦμα ποὺ ἔκαμεν ὁ Ἠλίας, εἶναι τὸ ἑξῆς: Πολλοὶ Ἑβραῖοι δὲν ἐλάτρευαν τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ἀλλὰ τὸν Βάαλ. Οἱ εἰδωλολάτραι ἱερεῖς ἔκαμαν εἰς αὐτὸν θυσίαν.

Ὁ προφήτης, διὰ νὰ τοὺς κάμῃ νὰ ἐννοήσουν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ πιστεύουν εἰς αὐτὸν τὸν ψευδῆ θεόν, εἶπε:

—Νὰ πάρουν ἕνα μόσχον οἱ ἱερεῖς τοῦ Βάαλ. Θὰ πάρω καὶ ἐγὼ ἕνα μόσχον. Θὰ τοὺς κομματιάσωμεν καὶ θὰ τοὺς θέσωμεν εἰς τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω εἰς τὰ ξύλα καὶ θὰ παρακαλέσωμεν τὸν Θεὸν να στείλῃ πῦρ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν νὰ καοῦν μόνοι των οἱ μόσχοι, ὡς θυσία. Οἱ ἱερεῖς τοῦ Βάαλ νὰ παρακαλέσουν τὸν θεόν των. Ἐγὼ θὰ παρακαλέσω τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Ἐὰν ὁ θεὸς τῶν ἱερέων αὐτῶν ρίψῃ πῦρ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἂς πιστεύσετε εἰς αὐτόν. Ἐὰν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ρίψῃ πῦρ εἰς τὴν ἰδικήν μου θυσίαν, τότε νὰ πιστεύσετε εἰς τὸν ἰδικόν μου, τὸν ἀληθινὸν Θεόν.

Αὐτὰ εἶπεν. Αὐτοὶ ἐδέχθησαν.

Οἱ ἱερεῖς τοῦ Βάαλ ἡτοίμασαν τὴν θυσίαν καὶ δὲν ἔθεσαν πῦρ. Ἡτοίμασε καὶ ὁ Ἠλίας τὴν ἰδικήν του θυσίαν καὶ δὲν ἔθεσε καὶ αὐτὸς πῦρ εἰς τὸ θυσιαστήριον.

Πρῶτοι ἤρχισαν οἱ ἱερεῖς τοῦ Βάαλ. Παρακαλοῦσαν τὸν θεόν των, ἀλλ' οὐκ ἦν φωνή, οὐκ ἦν ἀκρόασις, δηλαδὴ κανεὶς δὲν τοὺς ὡμιλοῦσεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν, κανεὶς δὲν τοὺς ἤκουεν.

Ὁ Ἠλίας τοὺς ἐνέπαιζε καὶ τοὺς ἔλεγε:

—Φωνάξατε πιὸ δυνατά. Ὁ θεός σας φαίνεται θὰ ὁμιλῇ ἢ ἴσως ἔχει ἐργασίαν ἢ εἶναι εἰς ὁδοιπορίαν ἢ θὰ κοιμᾶται. Περιμένετε, θὰ ἐξυπνήσῃ!

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Αὐτοὶ ἐφώναζαν, ἀλλ' ὁ θεός των δὲν ἤκουε καὶ δὲν ἔστειλε πῦρ.

Ἦλθε καὶ ἡ σειρὰ τοῦ Ἠλία. Εἶπεν εἰς τὸν λαόν:

—Ἐλᾶτε κοντά μου.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐπλησίασαν. Εἰς τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω ἦτο ὁ μόσχος· ἀπὸ κάτω ἦσαν τὰ ξύλα.

Ὁ Ἠλίας ἀνέρχεται εἰς τοὺς οὐρανούς.

Προσηυχήθη τότε ὁ προφήτης καὶ εἶπε:

—Θεὲ τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰακώβ, ἂς μάθουν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Θεός, ὁ μόνος καὶ ἀληθινός

Καὶ ἔπεσε πῦρ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ ἔκαυσε τὰ σφάγια, ποὺ ἦσαν εἰς τὸ θυσιαστήριον.

Οἱ Ἑβραῖοι εἶδαν αὐτό, ἐθαύμασαν καὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν ἀληθινὸν Θεόν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸν προφήτην Ἠλίαν τὸν ἐπῆρε ζωντανὸν ὁ Θεὸς εἰς τὸν οὐρανὸν μὲ πυρίνην ἅμαξαν.

Πρὶν ἀναβῇ ὁ Ἠλίας εἰς τὸν οὐρανόν, ἄφησε διάδοχόν του τὸν προφήτην Ἐλισσαῖον.

52. Ὁ Προφήτης Ἐλισσαῖος

(Δ' Βασ. 4 ἑ.)

Κάποτε ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος ἐπερνοῦσεν ἀπὸ τὴν πόλιν Σουνήμ. Ἐκεῖ ἔμενε μία γυναίκα, ἡ ὁποία δὲν εἶχε παιδιά. Αὐτὴ ἡ γυναίκα ἐκράτησε τὸν προφήτην εἰς τὴν οἰκίαν της, τὸν ἐπεριποιήθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἄνδρα της:

—Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ· ἂς ἑτοιμάσωμεν λοιπὸν μέρος εἰς τὴν οἰκίαν μας, διὰ νὰ ἔρχεται καὶ νὰ μένῃ εἰς ἡμᾶς, ὅταν περνᾷ ἀπὸ τὴν πόλιν μας.

Ὁ σύζυγός της ἐδέχθη. Αὐτὴ ἡτοίμασε τότε ἕνα δωμάτιον διὰ τὸν προφήτην.

Μίαν ἡμέραν ὁ Ἐλισσαῖος εἶπεν εἰς αὐτὴν τὴν γυναίκα:

—Σὺ ἐφρόντισες πολὺ δι' ἐμέ. Λοιπὸν τὸ ἐρχόμενον ἔτος θὰ ἔχῃς εἰς τὰς ἀγκάλας σου παιδί.

Ὅπως ὁ προφήτης εἶπεν, ἔτσι καὶ ἔγινε. Τὸ ἐρχόμενον ἔτος ἔδωσεν ὁ Θεὸς καὶ ἡ γυναίκα αὐτὴ ἀπέκτησε παιδί.

Ὅταν αὐτὸ ἐμεγάλωσεν, ἐπῆγε μίαν ἡμέραν εἰς τοὺς ἀγροὺς τοῦ πατρός του, ὅπου ἐθέριζαν οἱ θερισταί. Ἐκεῖ ἔξαφνα ἐφώναξε: Τὸ κεφάλι μου! Τὸ κεφάλι μου! Καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν ἀναίσθητον. Τὸ μετέφεραν ἀμέσως εἰς τὴν μητέρα του, ἀλλ' ἐξεψύχησεν εἰς τὰ γόνατά της. Τὸ παιδί, πεθαμένον ὅπως ἦτο, τὸ ἔβαλαν ἐπάνω εἰς τὸ κρεβάτι τοῦ Ἐλισσαίου.

Ἡ μητέρα τοῦ παιδιοῦ τότε καταλυπημένη ἐπῆγε νὰ εὕρῃ τὸν προφήτην εἰς τὸ ὄρος Κάρμηλον, ὅπου ἔμενεν. Ὅταν δὲ τὸν εὗρεν, ἔπεσεν εἰς τὰ πόδια του καὶ μὲ δάκρυα τοῦ εἶπεν, ὅτι τὸ παιδί της ἀπέθανεν.

Ὁ προφήτης εἶδεν, ὅτι ἡ γυναίκα ἦτο πολὺ λυπημένη καὶ ἦλθε μαζί της εἰς τὴν οἰκίαν της, ὅπου εἶχαν τὸ παιδὶ νεκρόν.

Ἔκλεισε τότε ὁ προφήτης τὴν θύραν, προσηυχήθη εἰς τὸν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θεὸν καὶ ἀνέστησε τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον ἔδωσε πάλιν εἰς τὴν μητέρα του. Τότε αὐτὴ ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ προφήτου καὶ ηὐχαρίστησεν αὐτόν.

Ὁ Ἐλισσαῖος ἔκαμε καὶ ἄλλα θαύματα. Ἕνα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι καὶ τοῦτο :

Ὁ Νεεμάν, ὁ στρατηγὸς τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας, ἦτο λεπρός. Αὐτὸς εἶχε μίαν δούλην ἀπὸ τὸ βασίλειον τοῦ Ἰσραήλ.

Μίαν ἡμέραν ἡ δούλη εἶπε :

—Μακάρι νὰ ἐπήγαινεν ὁ κύριος εἰς τὸν προφήτην τῆς Σαμαρείας· θὰ ἐγίνετο καλά.

Ἐπῆγε μὲ τὴν ἅμαξαν ὁ Νεεμὰν καὶ ἐστάθη ἐμπρὸς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ προφήτου. Ὁ προφήτης, χωρὶς νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν οἰκίαν του, παρήγγειλεν εἰς τὸν Νεεμάν :

—Πήγαινε εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν νὰ λουσθῇς ἑπτὰ φορὰς καὶ θὰ γίνῃς καλά.

Ὁ Νεεμὰν ἐθύμωσε καὶ ἔφυγε λέγων :

—Ἐγὼ ἐνόμιζα, ὅτι ὁ προφήτης θὰ ἔβγαινεν ἔξω καὶ θὰ ἐζητοῦσε τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ νὰ μὲ κάμῃ καλά. Οἱ ποταμοὶ τῆς Δαμασκοῦ εἶναι καλύτεροι ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην. Θὰ ὑπάγω καὶ θὰ λουσθῶ εἰς αὐτούς.

Οἱ δοῦλοι του ὅμως ἐπλησίασαν καὶ τοῦ εἶπαν :

—Στρατηγέ, ἀφοῦ ὁ προφήτης σοῦ ζητεῖ νὰ λουσθῇς εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμόν, πρέπει νὰ κάμῃς ὅπως σοῦ εἶπεν.

Ὁ Νεεμὰν ἤκουσε τὴν φρόνιμον συμβουλὴν τῶν δούλων του, ἐπῆγεν εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμόν, ἐλούσθη, ὅπως εἶχεν εἴπει ὁ προφήτης καὶ ἔγινε καλά.

53. *Ὁ Προφήτης Ἀμώς.*

(Ἀμ.)

Εἰς τὴν Βαιθήλ, ὅπου ἦτο ὁ χρυσοῦς μόσχος, ἐγίνετο κάποτε μία εἰδωλολατρικὴ ἑορτή. Τὰ μουσικὰ ὄργανα ἔπαιζαν καὶ οἱ ἄνθρωποι μὲ θόρυβον πολὺν ἔψαλλαν καὶ ἐφώναζαν εἰς τὸν χρυσοῦν μόσχον, ποὺ εἶχον διὰ θεόν των.

Ἔξαφνα μέσα ἀπὸ τὸν κόσμον ἐπροχώρησεν ἕνας ἄγνωστος. Ἔφθασεν εἰς τὰ σκαλιὰ τοῦ ἀγάλματος καὶ ἀνέβη εἰς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

αὐτά. Ὅλοι, ὅταν τὸν εἶδαν, ἐσιώπησαν. Ἦτο ὁ Ἀμώς, βοσκὸς ἀπὸ τὸ βασίλειον τοῦ Ἰούδα.

Ὁ Ἀμὼς ὡμίλησεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ τὸν παρατηροῦσαν ἄφωνοι καὶ εἶπε :

— Σεῖς, παιδιὰ τοῦ Ἰσραήλ, ἀκούσατε τὰ λόγια, ποὺ λέγει ὁ Θεός :

Ἐγὼ σᾶς ἀνέβασα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ σᾶς ἠγάπησα περισσότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς λαούς. Σεῖς ὅμως ἐγίνατε φιλάργυροι καὶ ἄδικοι. Διὰ τοῦτο ἐμίσησα τὰς ἑορτάς σας καὶ τὰς θυσίας σας.

Παύσετε τὴν μουσικήν. Δὲν θὰ ἀκούσω ὅ,τι καὶ ἂν ψάλλετε. Θέλω νὰ κάμετε πάντοτε τὸ θέλημά μου. Θέλω νὰ εἶσθε πάντοτε δίκαιοι.

Ὁ εἰδωλολάτρης ἱερεὺς Ἀμασίας εἶπεν εἰς τὸν Ἀμώς :

— Φύγε ἀπ' ἐδῶ καὶ πήγαινε νὰ προφητεύσῃς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰούδα.

Ἀλλ' ὁ προφήτης εἶπεν εἰς αὐτόν :

— Δὲν ἤμην ἐγὼ προφήτης, οὔτε υἱὸς προφήτου, ἀλλὰ βοσκὸς καὶ ἐμάζευα συκόμουρα. Μὲ ἐπῆρε λοιπὸν ὁ Κύριος ἀπὸ τὸ ποίμνιόν μου καὶ μοῦ εἶπε : πήγαινε καὶ προφήτευσε εἰς τὸν λαόν μου Ἰσραήλ. Διὰ τοῦτο ἔτσι λέγει ὁ Κύριος :

Τὰ παιδιά σου θὰ ἀποθάνουν καὶ τὸ βασίλειον τοῦ Ἰσραὴλ θὰ καταστραφῇ, οἱ δὲ κάτοικοι θὰ μεταφερθοῦν αἰχμάλωτοι μακρὰν ἀπὸ τὴν πατρίδα των.

Ὁ προφήτης Ἀμὼς προεῖπεν ἀκόμη, ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν θὰ δεχθοῦν ὅλαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.

«Θὰ ξαναστήσω τὴ σκηνὴ τοῦ Βασιλιᾶ Δαβίδ,
γιὰ νὰ τήνε κληρονομήσουν ὅλοι οἱ λαοί.
Εὐτυχία θὰ ὑπάρξῃ στὸν κόσμο.
Θὰ στάζουν τότε μέλι ὅλα τὰ βουνά,
θὰ ῥέουν οἱ λόφοι τότε ἀγαθά !»

54. Ὁ Ἰωνᾶς.

(Ἰων.)

Εἰς τὴν Νινευῒ τῆς Ἀσσυρίας ἦτο μεγάλη ἀσέβεια. Εἶπε λοιπὸν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἰωνᾶν, ὁ ὁποῖος ἦτο Ἑβραῖος, νὰ ὑπάγῃ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

εἰς αὐτὴν τὴν μεγάλην πόλιν καὶ νὰ κηρύξῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ μετανοήσουν. Ὁ Ἰωνᾶς δὲν ἤθελε νὰ ὑπάγῃ, ἐπειδὴ οἱ Ἀσσύριοι ἦσαν εἰδωλολάτραι· δι' αὐτὸ ἦλθεν εἰς τὴν Ἰόππην καὶ ἐμβῆκεν εἰς ἓν πλοῖον, ποὺ ἐπήγαινεν εἰς τὴν Ἱσπανίαν.

Τὸ πλοῖον ἐταξίδευσεν ἀρκετά. Ἦτο ὡραία καλοκαιρία καὶ ἐφυσοῦσεν οὔριος ἄνεμος. Ἔξαφνα ὁ ἄνεμος ἔγινε πολὺ δυνατὸς καὶ τὰ κύματα πανύψηλα ἐσκέπαζαν τὸ πλοῖον· ὅλοι ἔντρομοι ἀνησυχοῦσαν· ἐπίστευαν, ὅτι ἔφθασε τὸ τέλος των. Μόνον ἕνας δὲν ἐφοβεῖτο, ὁ Ἰωνᾶς, ὁ ὁποῖος ἥσυχος ἐκοιμᾶτο εἰς τὸ βάθος τοῦ πλοίου. Οἱ ἄλλοι ἐκωπηλατοῦσαν, ἐφώναζαν μὲ ἀπελπισίαν, ἔρριπταν φορτία εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ γίνῃ τὸ πλοῖον ἐλαφρότερον καὶ προσηύχοντο, διὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὴν τρομερὰν τρικυμίαν.

Ὁ πλοίαρχος δὲν ἔβλεπε τὸν Ἰωνᾶν. Ἀνησύχησε δι' αὐτὸ καὶ κατέβη εἰς τὸ βάθος τοῦ πλοίου, μήπως τὸν εὕρῃ. Τότε εἶδεν, ὅτι ἐκεῖ ἐκοιμᾶτο καὶ τοῦ εἶπε:

—Σὺ τί κάμνεις ἐδῶ; δὲν ἐξυπνᾷς; πνιγόμεθα! Παρακάλεσε καὶ σὺ τὸν Θεόν σου, ὅπως κάμνουν καὶ οἱ ἄλλοι, μήπως μᾶς ἐλεήσῃ καὶ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τὸ ναυάγιον.

Ὁ Ἰωνᾶς τότε ἐσηκώθη· εἶδεν, ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἦσαν ἀνάστατοι. Ἐπειδὴ ἀπηλπίσθησαν, εἶπον.

—Ἂς ρίψωμεν κλήρους, διὰ νὰ ἴδωμεν, ποῖος πταίει ποὺ γίνεται αὐτὸ τὸ κακόν.

Ἔρριψαν κλήρους καὶ ὁ κλῆρος ἔπεσεν εἰς τὸν Ἰωνᾶν.

Ὅλοι τότε ἐγύρισαν εἰς αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπαν:

—Τί ἔχεις κάμει καὶ εἶναι ὁ Θεὸς τόσον ὠργισμένος; ποῖος εἶσαι; ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι καὶ ποίας φυλῆς εἶσαι;

Τότε ὁ Ἰωνᾶς εἶπε τί εἶχε γίνει καὶ παρεκάλεσε νὰ τὸν ρίψουν εἰς τὴν θάλασσαν, διότι αὐτὸς ἔπταιε διὰ τὴν τρικυμίαν.

Τὸν ἔρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν, ἕνα κῆτος ὅμως τὸν κατέπιε καὶ ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας τὸν ἔβγαλεν εἰς τὴν ξηράν.

Μόλις ὁ Ἰωνᾶς ἐβγῆκεν εἰς τὴν ξηράν, ἐπῆγεν εἰς τὴν Νινευΐ, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ. Ἐδίδαξεν, οἱ κάτοικοι μετενόησαν καὶ ὁ Θεὸς τοὺς συνεχώρησεν. Ὁ Ἰωνᾶς ἐβγῆκεν ὕστερα ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, ἔκαμε μίαν καλύβην καὶ ἐκά-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

θητο κάτω ἀπὸ αὐτήν. Ὁ Θεὸς διέταξε τότε νὰ φυτρώσῃ ἐκεῖ μία κολοκύνθη. Αὐτὴ ἐφύτρωσεν, ἐμεγάλωσεν, ἔκαμε σκιὰν καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὴν ἀνεπαύετο ὁ Ἰωνᾶς. Τοῦτο ὅμως δὲν διήρκεσε πολύ, διότι ὁ Θεὸς διέταξε σκώληκα, ὁ ὁποῖος ἐξήρανε τὴν κολοκύνθην. Δὲν ἔφθασεν αὐτό: ὁ Θεὸς διέταξε νὰ φυσήσῃ καὶ ἄνεμος καυστικὸς ἀνατολικός. Ὁ Ἰωνᾶς ἔτσι ἐκαίετο ἀπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἐβασανίζετο καὶ ἐστενοχωρεῖτο.

Τότε ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς τὸν Ἰωνᾶν:

—Ἰωνᾶ, ἐλυπήθης ποὺ κατεστράφη ἡ κολοκύνθη, διὰ τὴν ὁποίαν καθόλου δὲν ἐκοπίασες. ἔτσι καὶ ἐγὼ ἐλυπήθην νὰ καταστρέψω τὴν Νινευΐ, ποὺ εἶναι πόλις μεγάλη καὶ ἔχει τόσον πολλοὺς κατοίκους. Σὲ ἔστειλα νὰ διδάξῃς αὐτούς, διὰ νὰ σωθοῦν.

55. Ὁ Προφήτης Ὠσηὲ καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰσραὴλ (722 π. Χ.).

(Δ΄ Βασ. 17, Ὠσ. 4 ἑ.)

Ὁ Θεὸς ἐδοκίμασεν ἀκόμη μίαν φορὰν νὰ φέρῃ τοὺς κατοίκους τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ θέλημά του. Δι' αὐτὸ ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς τὸν προφήτην Ὠσηέ, ὁ ὁποῖος ἐδίδαξεν αὐτοὺς μὲ ὡραίας προφητείας.

Μερικαὶ ἀπὸ τὰς προφητείας του εἶναι αὐταί:

— Παιδιὰ τοῦ Ἰσραήλ, ἀκούσατε: αὐτὰ λέγει ὁ Θεός.

Θὰ κρίνω τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, ἐπειδὴ δὲν κάμνουν τὸ θέλημά μου.

Τί νὰ σᾶς κάμω, ποὺ ἡ καλωσύνη σας εἶναι σὰν τὴν δροσιὰ καὶ σὰν τὴν νεφέλην τὴν πρωινήν, ποὺ διαλύεται!

Θέλω νὰ ἔχετε καλωσύνην. Περισσότερον ἀπὸ τὰς θυσίας σας θέλω νὰ γνωρίζετε τὸ θέλημά μου.

Ὅταν ὁ Ἰσραὴλ ἦτο νήπιον, τότε ἐγὼ ἠγάπησα αὐτὸν καὶ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Αὐτὸς ὅμως μὲ ἄφησε καὶ ἐθυσίαζεν εἰς τὰ εἴδωλα.

Ἐγὼ τὸν ὡδήγησα καὶ τὸν ἐκράτησα ἀπὸ τὸ χέρι. Τὸν ἀγαποῦσα καὶ τοῦ ἔδιδα τροφήν.

Διὰ τοῦτο ἐλᾶτε καὶ πάλιν κοντά μου καὶ εἰπῆτε:

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Συγχώρησέ μας καὶ θὰ ψάλλωμεν μὲ τὰ χείλη μας εἰς Σέ
Τότε ἐγὼ πάλιν θὰ σᾶς ἀγαπήσω καὶ θὰ εἶμαι σὰν δροσιὰ εἰς τὸν Ἰσραήλ, ὁ ὁποῖος θὰ ἀνθίζῃ, ὅπως τὸ κρίνον.

Οἱ κάτοικοι τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰσραὴλ δὲν ἤκουσαν αὐτὴν τὴν ὡραίαν διδασκαλίαν τοῦ προφήτου Ὠσηέ. Δι' αὐτὸ ὁ Θεός, ποὺ τιμωρεῖ τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους, ἐτιμώρησεν αὐτούς

Οἱ Ἀσσύριοι ἦλθαν, ἐπολέμησαν καὶ ἐνίκησαν αὐτούς, ἀφοῦ δὲ τοὺς συνέλαβαν αἰχμαλώτους, τοὺς ἔδεσαν μὲ ἁλυσίδας καὶ τοὺς ἐπῆγαν δεμένους εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, διὰ νὰ ζοῦν ὡς δοῦλοι. Εἰς τὴν Χαναὰν ἔμειναν μόνον ὀλίγοι κάτοικοι.

Ἔπειτα ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἔφερε καὶ ἐγκατέστησεν εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Ἰσραὴλ εἰδωλολάτρας Βαβυλωνίους καὶ Ἀσσυρίους. Αὐτοὶ ἀνεμείχθησαν μὲ τοὺς κατοίκους, ποὺ εἶχαν μείνει ἐκεῖ καὶ μαζὶ μὲ αὐτοὺς ἀπετέλεσαν τοὺς Σαμαρείτας.

56. Ὁ εὐσεβὴς Τωβίτ.

(Τωβ.)

Μεταξὺ τῶν Ἑβραίων, ποὺ οἱ Ἀσσύριοι ὡδήγησαν αἰχμαλώτους εἰς τὴν χώραν των, ἦτο καὶ ὁ Τωβίτ.

Ὁ Τωβὶτ ἦτο εὐσεβὴς ἄνθρωπος. Ὅταν ἦτο ἀκόμη εἰς τὴν Χαναάν, τὰς ἑορτὰς ἔφευγεν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκατοικοῦσε καὶ ἐπήγαινεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἔδιδε δὲ πολλὰ χρήματα καὶ εἰς τὸν Ναὸν διὰ τὰς ἀνάγκας του. Εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ δὲν εἶχαν νὰ φάγουν, ἔδιδεν ἀπὸ τὴν τροφήν του καὶ εἰς ὅσους δὲν εἶχαν νὰ ἐνδυθοῦν, ἀπὸ τὰ ἐνδύματά του.

Εἶχεν ἕνα υἱόν, τὸν Τωβίαν. Πολλὰς φορὰς ἔδιδεν εἰς αὐτὸν νὰ κάμῃ ἐλεημοσύνας.

Ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ἔχασε τὴν μεγάλην περιουσίαν του καὶ ἔπαθεν ἀπὸ ἀσθένειαν τῶν ὀφθαλμῶν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐτυφλώθη. Τότε ἐζήτησε τὴν βοήθειαν τῶν ἰατρῶν, ἀλλ' οἱ ἰατροὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸν θεραπεύσουν.

Ὁ Τωβὶτ ὑπέφερεν ἀπὸ αὐτὸ πολὺ καὶ μόνον εἰς τὴν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

προσευχὴν εὕρισκε παρηγορίαν Μὲ ὑπομονὴν ἔλεγε

—Δίκαιος εἶσαι, Θεέ μου. Ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι δὲν γνωρίζομεν, διατί μᾶς στέλλεις τὰς εὐτυχίας καὶ τὰς δυστυχίας.

Εἰς τὴν Μηδίαν ὑπῆρχε κάποιος φίλος του, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε δανείσει ἕνα μεγάλο χρηματικὸν ποσόν. Ἐφώναξε λοιπὸν τὸν υἱόν του καὶ τοῦ εἶπε:

—Μὴ λυπῆσαι, παιδί μου, ποὺ ἐγίναμεν πτωχοί. Ἔχει ὁ Θεὸς πολλά, διὰ νὰ μᾶς δώσῃ καὶ πάλιν. Πήγαινε εἰς τὴν Μηδίαν νὰ εὕρῃς τὸν Ραγουὴλ καὶ ζήτησε ἀπὸ αὐτὸν νὰ μᾶς ἐπιστρέψῃ τὰ χρήματα, ποὺ τοῦ ἔχω δώσει. Ἐπειδὴ τὸ ταξίδι σου εἶναι μεγάλο καὶ ἕως νὰ ἐπιστρέψῃς, ἠμπορεῖ νὰ ἔχω ἀποθάνει, θέλω νὰ σοῦ δώσω μίαν συμβουλήν:

Ὑπάρχουν, παιδί μου, ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι πεινοῦν. Ἔχεις πολλά, δίδε εἰς αὐτοὺς πολλά. Ἔχεις ὀλίγα, δίδε ὀλίγα Σκέψου πόσον εἶναι δυστυχεῖς.

Ὁ Τωβίας εἶπε:

Πατέρα, θὰ ἐκτελέσω ὅσα μοῦ λέγεις.

Ἔφυγεν Ἡ μήτηρ του ἔκλαιεν Ἀλλ' ὁ Τωβὶτ εἶπεν εἰς αὐτήν.

—Μὴ λυπῆσαι, διότι ὁ Θεὸς θὰ στείλῃ ἄγγελον νὰ τὸν φυλάττῃ.

Ὁ Τωβίας ἐταξίδευσεν ἀρκετά, ἕως ὅτου φθάσῃ εἰς τὴν Μηδίαν. Ὅταν ἔφθασεν ἐκεῖ, συνήντησε τὸν Ραγουήλ, ὁ ὁποῖος, μόλις εἶδε τὸν Τωβίαν, εἶπεν εἰς αὐτόν.

—Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι, νέε μου;

—Ἀπὸ τὴν Νινευΐ, ἀπήντησεν ὁ Τωβίας. Εἶμαι ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους τῆς Νινευΐ.

Ὁ Ραγουὴλ ἠρώτησε:

—Γνωρίζεις τὸν Τωβίτ;

Ὁ Τωβίας ἀπήντησε:

—Πατέρας μου εἶναι.

Ὁ Ραγουὴλ ἐπήδησεν ἀπὸ χαράν, ἀγκάλιασε τὸν Τωβίαν, ἐφίλησεν αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπε:

—Σὺ εἶσαι, παιδί μου, τοῦ καλοῦ αὐτοῦ πατέρα παιδί; Ἔκλαυσε τότε ὁ Ραγουὴλ ἀπὸ συγκίνησιν καὶ ἐκράτησε τὸν Τωβίαν εἰς τὴν οἰκίαν του, νὰ τὸν φιλοξενήσῃ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ Τωβὶτ εἰς τὴν Νινευΐ ἐπερίμενεν· ἡ μητέρα τοῦ Τωβία κάθε ἡμέραν παρετήρει τὴν ὁδόν, μήπως ἐπιστρέψῃ ὁ υἱός της.

Ἀφοῦ ἐπέρασαν ἀρκεταὶ ἡμέραι, ἐγύρισεν ὁ Τωβίας εἰς τὸ πατρικόν του σπίτι. Ὅταν εἶδεν αὐτὸν ἡ μητέρα του, ἔτρεξε πρώτη, ἔπεσεν εἰς τὴν ἀγκάλην του, τὸν ἐφίλησε καὶ ἔκλαυσε. Σκοντάπτων ὁ γέρων πατήρ του ἐβγῆκε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν θύραν, διὰ νὰ ὑποδεχθῇ τὸν ἀγαπημένον του Τωβίαν, ὅστις τότε ἔτρεξε πρὸς τὸν πατέρα του, τὸν ἐνηγκαλίσθη καὶ τοῦ εἶπεν :

—Ἔχε θάρρος, πατέρα. Ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ μοῦ ἔδωσεν εἰς τὸ ταξίδι μου φάρμακον, διὰ νὰ θεραπεύσω τοὺς ὀφθαλμούς σου.

Ὁ καλὸς Θεὸς εἶχε δώσει πάλιν εἰς τὸν Τωβὶτ πλοῦτον, ὑγείαν καὶ χαράν.

II.—ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ

(975—588 π. Χ.)

57. Ὁ Προφήτης Ἠσαΐας.

(Ἠσ.)

Ὅσα χρόνια ὑπῆρχε τὸ βασίλειον τοῦ Ἰσραήλ, τὸ βασίλειον τοῦ Ἰούδα ἦτο ἀσήμαντον. Ἀπὸ τότε ὅμως ποὺ τὸ βασίλειον τοῦ Ἰσραὴλ κατεστράφη ἀπὸ τοὺς Ἀσσυρίους, τὸ βασίλειον τοῦ Ἰούδα ἔγινεν ὀνομαστὸν ἀπὸ τοὺς προφήτας, ποὺ παρουσιάσθησαν εἰς αὐτό. Ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς προφήτας εἶναι ὁ Ἠσαΐας.

Εἰς τὸν Ἠσαΐαν παρουσιάσθη ὁ Θεὸς καθισμένος εἰς ἕνα θρόνον μεγάλον, πολὺ μεγάλον. Ὁ θρόνος αὐτὸς ἦτο εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἐνδύματος τοῦ Θεοῦ ἔπιπτε κάτω εἰς τὴν γῆν καὶ ἐγέμιζε τὸν Ναόν. Ἄγγελοι Σεραφεὶμ ἀνέβαιναν καὶ κατέβαιναν, εἶχε δὲ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς ἓξ πτέρυγας. Μὲ τὰς δύο ἐκάλυπταν τὸ πρόσωπόν των, μὲ τὰς ἄλλας δύο ἐκάλυπταν τοὺς πόδας των καὶ μὲ τὰς ἄλλας δύο ἐπετοῦσαν. Ὅλα αὐτὰ τὰ Σεραφεὶμ ἔψαλλαν καὶ μὲ ὡραίαν φωνὴν καὶ μελῳδικὴν ἔλεγαν :

—Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶναι ὁ Θεός.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

'Ενῷ οἱ ἄγγελοι ἔψαλλαν εἰς τὸν οὐρανόν, ὁ Θεὸς ὑψηλὰ ἀπὸ τὸν θρόνον του εἶπεν εἰς τὸν 'Ησαΐαν.

— Πήγαινε, 'Ησαΐα, νὰ διδάξῃς τὸν λαόν.

'Απὸ τότε ἤρχισεν ὁ 'Ησαΐας νὰ διδάσκῃ τοὺς 'Εβραίους ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ λέγῃ εἰς αὐτούς :

— Δὲν θέλω τὰς θυσίας σας καὶ τὸ θυμίαμά σας, τὰς ἑορτάς σας μισῶ, διότι εἶσθε ἁμαρτωλοί.

Ἄλλοτε πάλιν ὁ 'Ησαΐας εἶπεν ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ τί θὰ πάθουν οἱ κακοὶ ἄνθρωποι :

«'Ωργισμένος εἶναι ὁ Κύριος
ἀπὸ τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους !
'Η ὀργή του θὲ νὰ πέσῃ
μὲς στοὺς πύργους καὶ στὰ δάση,
στὰ βουνὰ καὶ μὲς στὰ πλοῖα.
Ἂν κρυφτοῦνε μὲς στὰ βράχια,
θὰ τοὺς εὕρῃ ὁ Θεός,
Ἂν κρυφτοῦνε μὲς στὴ γῆ,
θὰ τοὺς ἴδῃ ὁ Θεός».

'Ο Θεὸς δὲν θέλει νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἀνθρώπους. Δι' αὐτὸ θὰ στείλῃ τὸν Υἱόν Του νὰ διδάξῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ θυσιασθῇ χάριν αὐτῶν, διὰ νὰ σωθοῦν. 'Εὰν καὶ πάλιν μείνουν ἀμετανόητοι, τότε θὰ τιμωρηθοῦν. Προφητεύει διὰ τὸν Κύριον ἡμῶν 'Ιησοῦν Χριστὸν καὶ λέγει :

— Θὰ κατάγεται ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Δαβίδ, θὰ εἶναι υἱὸς τῆς Θεοτόκου καὶ θὰ ὀνομάζεται 'Εμμανουὴλ (δηλ. μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός).

Κατόπιν ὁ 'Ησαΐας λέγει, ὅτι ὁ κόσμος θὰ φωτισθῇ ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ 'Ιησοῦ. Γαλιλαία τῶν 'Εθνῶν, ὁ λαός, ποὺ ζῇ εἰς τὸ σκότος, θὰ ἴδῃ φῶς μέγα. Φῶς θὰ λάμψῃ εἰς αὐτούς, διότι ὁ Υἱὸς ἐγεννήθη, ὁ ὁποῖος θὰ διδάξῃ τὴν εἰρήνην. Αὐτὰ θὰ γίνουν ἀπὸ τὴν μεγάλην ἀγάπην, ποὺ ἔχει ὁ Θεὸς διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Ἄλλοτε ὁ 'Ησαΐας βλέπει πόσον εἰρηνικὴ θὰ εἶναι ἡ διδασκαλία τοῦ 'Ιησοῦ καὶ πόσον ὡραίους καρποὺς θὰ φέρῃ :

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

«Θὰ χαίρεται ἡ ἔρημος,
θ᾿ ἀνθίζῃ σὰν τὸ κρίνο,
γιατὶ θὰ ἔλθῃ ὁ ᾿Ιησοῦς,
τὸν κόσμο γιὰ νὰ σώσῃ».

Κατόπιν ὁ ᾿Ησαΐας βλέπει τὰ πάθη τοῦ Κυρίου, ποὺ τὸν δικάζουν, τὸν δέρουν, τὸν ὑβρίζουν καὶ τέλος τὸν σταυρώνουν καὶ λέγει :

«Πῶς εἶναι οἱ πληγές Του !
Πῶς ὅλα ὑπομένει !
Τὸν ὁδηγοῦν σὰν πρόβατο
καὶ δὲν προφέρει λέξι !»

58. Ὁ Προφήτης Ἱερεμίας.

(Ἱερ.)

Ὁ προφήτης Ἱερεμίας ἦτο νέος εἴκοσι πέντε ἐτῶν, δειλὸς καὶ ἀδύνατος, ὅταν ὁ Θεὸς τὸν ἐκάλεσε. Δὲν ἐγνώριζε νὰ ὁμιλῇ· ὁ Θεὸς ὅμως τὸν ἔκαμε δυνατὸν καὶ θαρραλέον καὶ τὸν ἔστειλε νὰ διδάξῃ τὸ θέλημά Του ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ λαοῦ.

Μίαν ἡμέραν κατ᾿ ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ἔβαλεν ὁ Ἱερεμίας δεσμὰ εἰς τὰ χέρια του καὶ εἰς τὸν τράχηλόν του καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐμπρὸς εἰς τὸν Ναόν. Ὁ κόσμος εἶδε τοῦτο καὶ ἐμαζεύθη. Ὅλοι τὸν ἐσέβοντο, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐγνώριζε, διατί ἔκαμεν αὐτὸ ὁ Ἱερεμίας. ᾿Αφοῦ ἐμαζεύθησαν πολλοὶ ᾿Ιουδαῖοι, τότε ὁ προφήτης ὡμίλησεν :

— Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος: Δύο κακὰ ἔκαμεν ὁ λαός μου ᾿Ισραήλ· ἄφησε τὸ θέλημά μου καὶ ἔσκαψε λάκκους, διὰ νὰ πέσῃ ὁ ἴδιος μέσα εἰς αὐτούς. Δι᾿ αὐτὸ ἡ Ἱερουσαλὴμ θὰ γίνῃ ἔρημος· τὰ ὄρη θὰ τρέμουν· οἱ λόφοι θὰ σείωνται· οἱ ἄνθρωποι θὰ λείψουν καὶ τὰ πτηνὰ θὰ φύγουν. Θὰ ἔλθουν οἱ Βαβυλώνιοι καὶ θὰ δέσουν σᾶς, ποὺ μὲ ἀκούετε μὲ τέτοια δεσμά.

Ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας καὶ οἱ ἄρχοντες, ὅταν ἤκουσαν αὐτὰ τὰ φοβερὰ λόγια, ἀντὶ νὰ μετανοήσουν καὶ νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸν Θεὸν συγχώρησιν, ὠργίσθησαν ἐναντίον τοῦ προφήτου καὶ τὸν κατέβασαν μὲ σχοινία εἰς ἕνα λάκκον μὲ βοῦρκον καὶ δὲν τοῦ ἔδιδαν τροφήν. Κατόπιν τὸν ἔβγαλαν καὶ τὸν ἔρριψαν εἰς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τὴν φυλακήν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἱερεμίας δὲν ἔπαυε νὰ κηρύττῃ.

59. *Ἡ Ἰουδὶθ μεγάλη πατριῶτις.*
(Ἰουδ.)

Τὴν ἐποχὴν ποὺ οἱ κάτοικοι τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰσραὴλ ἦσαν ὑποδουλωμένοι εἰς τοὺς Ἀσσυρίους, οἱ κάτοικοι τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰούδα ὑπέφεραν καὶ αὐτοὶ πολὺ ἀπὸ τοὺς Ἀσσυρίους. Ὁ στρατηγὸς αὐτῶν Ὀλοφέρνης μὲ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας στρατὸν ἦλθε νὰ πολεμήσῃ τὸ βασίλειον τοῦ Ἰούδα. Οἱ Ἰουδαῖοι, ὅταν εἶδαν, ὅτι ὁ στρατὸς τῶν ἐχθρῶν ἦτο τόσος πολύς, ἀπηλπίσθησαν. Ἐσκέφθησαν, ὅτι κακὴ τύχη τοὺς ἐπερίμενεν. Ἄλλοι θὰ ἐφονεύοντο, ἄλλοι θὰ ἔχαναν τὰς περιουσίας των καὶ ἄλλοι, αἰχμάλωτοι, θὰ μετεφέροντο μακρὰν ἀπὸ τὴν πατρίδα των. Ὁ δὲ ὡραῖος Ναός, τὸν ὁποῖον ἔκτισεν ὁ εὐσεβὴς βασιλεύς των Σολομών, θὰ κατεστρέφετο ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρας Ἀσσυρίους!

Εἰς τὴν λύπην του ὁ ἄνθρωπος ἐνθυμεῖται τὸν Θεόν. Αὐτὸ ἔγινε καὶ τώρα. Εἰς τὴν ἀπελπισίαν των οἱ Ἑβραῖοι ἐνεθυμήθησαν περισσότερον τὸν Θεὸν καὶ ἐμαζεύθησαν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος καὶ μὲ σάκους εἰς τὴν μέσην των ἐπαρακαλοῦσαν τὸν Θεὸν νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς ἐγύριζε μέσα εἰς τὸν λαὸν καὶ ἔδιδε θάρρος.

Ὁ Ὀλοφέρνης ἔφθασεν εἰς μίαν μικρὰν πόλιν, τὴν Βετυλούαν. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἐκλείσθησαν μέσα εἰς τὰ τείχη καὶ οἱ ἐχθροὶ τότε ἐπολιόρκησαν τὴν πόλιν. Διὰ νὰ ἀναγκάσουν δὲ τοὺς Ἑβραίους νὰ παραδοθοῦν, κατέστρεψαν τὰς πηγάς. Ἔτσι οἱ Ἑβραῖοι δὲν εἶχαν ὕδωρ, ἀπηλπίσθησαν καὶ ἀπεφάσισαν νὰ παραδοθοῦν.

Εἰς αὐτὴν τὴν δύσκολον περίστασιν παρουσιάσθη ἡ Ἰουδίθ.

—Νὰ μὴ παραδοθῶμεν! Λέγει. Ἐγὼ θὰ σώσω τὴν πατρίδα μας!

Προσηυχήθη, ἐπετέθη κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἐφόνευσε τὸν Ὀλοφέρνην. Οἱ ἐχθροὶ ἔχασαν τὸ θάρρος των, ἔλαβαν θάρρος οἱ Ἑβραῖοι, ἐπετέθησαν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν καὶ τοὺς ἔτρεψαν εἰς φυγήν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

60. Καταστροφή τοῦ Βασιλείου τοῦ Ἰούδα. Ἅλωσις τῆς Ἱερουσαλὴμ (588 π. Χ.).

(Βασ. Δ' 24 ἑ.)

Τὸ βασίλειον τοῦ Ἰούδα δὲν ἠμπόρεσε νὰ ζήσῃ πολύ, διότι ἀνέβησαν εἰς τὸν θρόνον βασιλεῖς ἀσεβεῖς καὶ ὁ λαὸς ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Δι' αὐτὸ καὶ τὸ βασίλειον αὐτὸ κατεστράφη.

Τὸ 608 εἰσῆλθεν εἰς τὴν Παλαιστίνην ὁ βασιλεὺς τῶν Βαβυλωνίων Ναβουχοδονόσωρ καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Τὴν πόλιν δὲν τὴν κατέστρεψεν, ἥρπασεν ὅμως πολλὰ σκεύη ἀπὸ τὸν Ναόν, ἐπῆρε δὲ καὶ αἰχμαλώτους πολλοὺς Ἑβραίους, νέους, ἄρχοντας, τεχνίτας, ἐμπόρους καὶ ἄλλους πολίτας καὶ ἔφυγεν.

Ὁ Ναβουχοδονόσωρ ἦλθε καὶ πάλιν ἐναντίον τῆς Παλαιστίνης, αὐτὴν δὲ τὴν φορὰν ἔφθασε μέχρι τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν ἐπολιόρκησεν.

Οἱ Ἰουδαῖοι ὑπέφεραν ἀπὸ αὐτὸ πάρα πολύ. Δὲν εἶχαν τί νὰ φάγουν· τὰ βρέφη ἀπέθνησκαν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν μητέρων των καὶ τὰ παιδία καὶ οἱ γέροντες ἔπιπτον ἀπὸ πεῖναν εἰς τὰς πλατείας τῆς πόλεως. Ἐσκέφθησαν τότε νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν πόλιν. Μὲ μεγάλην λύπην λοιπὸν ἐβγῆκαν νύκτα χωρὶς θόρυβον ἀπὸ τὰ τείχη, διὰ νὰ τὴν ἐγκαταλείψουν.

Οἱ ἐχθροὶ τοὺς ἐνόησαν καὶ τοὺς κατεδίωξαν, ἔπιασαν μάλιστα καὶ τὸν βασιλέα Σεδεκίαν καὶ τὸν ἔφεραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως των καὶ ἐκακοποίησαν καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς υἱούς του. Κατόπιν τὸν ἔδεσαν μὲ χαλκίνας ἁλύσεις καὶ τὸν ἔφεραν εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Ἀκολούθως εἰσῆλθαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ναόν. Ὅλα τὰ πολύτιμα σκεύη τοῦ Ναοῦ, χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χάλκινα, τὰ ἐλήστευσαν καὶ τὰ μετέφεραν εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Ἔβαλαν πῦρ εἰς τὸν ὡραῖον Ναὸν καὶ εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ εἰς τὰς οἰκίας τῶν πλουσίων καὶ εἰς ὅλην τὴν πόλιν. Ἡ Ἱερουσαλὴμ ἐκαίετο μέσα εἰς τὰς φλόγας τοῦ καταστρεπτικοῦ πυρός. Τέλος οἱ Βαβυλώνιοι ἐκρήμνισαν καὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἔβλεπε κανεὶς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ μόνον σωροὺς ἀπὸ ἐρείπια, καὶ ὀλιγίστους κατοίκους, τοὺς γέροντας, τοὺς πολὺ πτωχοὺς καὶ τοὺς ἀρρώστους. Οἱ ἄλλοι, τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς Αὐλῆς, οἱ εὐγενεῖς, οἱ πολεμισταί, οἱ ἱερεῖς, οἱ καλοὶ τεχνῖται εἶχαν μεταφερθῆ εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

Αὐτὸ τὸ ἀξιολύπητον τέλος εἶχεν ἡ Ἱερουσαλὴμ ὅπως προεῖπεν ὁ προφήτης Ἱερεμίας, διότι οἱ Ἑβραῖοι εἶχαν παραβῆ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΕΞΟΡΙΣΤΟΙ

61. *Ἡ ζωὴ τῶν Ἑβραίων εἰς τὴν Βαβυλωνίαν.*

(Βασ. Δ' 25, 4. 136)

Οἱ Ἑβραῖοι εἶχαν πλέον διασκορπισθῆ. Μερικοὶ μόνον ἔμειναν εἰς τὴν Παλαιστίνην· ἄλλοι εἶχαν φύγει πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ὅταν διελύθη τὸ κράτος τοῦ Ἰσραήλ· ἄλλοι εἶχαν ὑπάγει εἰς τὴν Αἴγυπτον· ἄλλοι εὑρίσκοντο εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

Εἰς τὴν Βαβυλῶνα ἔβλεπαν καὶ ἐθαύμαζαν τόσα πράγματα. Τοὺς κρεμαστοὺς κήπους, τὰ μεγαλοπρεπῆ κτίρια, τὰ μεγάλα ὀχυρώματα. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ χώρα τοὺς ἐφαίνετο πολὺ διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν Παλαιστίνην, διότι οὔτε βουνὰ οὔτε λόφοι, οὔτε δάση ὑπῆρχαν ἐκεῖ.

Ἔβλεπαν τὸν Εὐφράτην. Αὐτὸν τὸν μεγάλον ποταμὸν εἶχε περάσει πρὶν ἀπὸ αὐτοὺς ὁ πρόγονός των Ἀβραάμ. Ἀλήθεια ποία εἶναι ἡ τύχη τῶν λαῶν! Πρὶν ἀπὸ 1500 χρόνια ὁ πρόγονός των Ἀβραὰμ ἐπερνοῦσεν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἐπήγαινεν εἰς τὴν Παλαιστίνην, ὅπως εἶχεν ὁρίσει ὁ Θεός. Ἔζησεν, ἀπέκτησε πολλοὺς ἀπογόνους, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν κράτος ἰσχυρὸν μὲ ἐνδόξους βασιλεῖς, ποὺ ἔκαμαν νικηφόρους πολέμους. Ὅσον καιρὸν ἐζοῦσαν μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἦσαν εὐτυχεῖς· ἀλλὰ παρέβησαν τὰς ἐντολάς του καὶ ἦλθεν ἡ καταστροφή.

Αὐτὰ ἐσκέπτοντο τώρα καὶ ἐλυποῦντο, ποὺ εἶχαν χάσει τὴν ἀγαπημένην των πατρίδα καὶ εὑρίσκοντο μακρὰν ἀπὸ αὐτήν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐκεῖ κάτω εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Εὐφράτου ἐπήγαιναν καὶ ἔκλαιαν:

«Στῆς Βαβυλῶνος τὰ ποτάμια κλαίγαμε,
γιατί, Ἱερουσαλήμ, ἐσὲ θυμόμαστε!
Κρεμάσαμε καὶ τὶς κιθάρες στὶς ἰτιές,
δὲν ἀκουστῆκαν τῆς Σιὼν πιὰ οἱ ᾠδές».

Ἔτσι ἔλεγαν καὶ παρακαλοῦσαν τὸν Θεὸν νὰ τοὺς δώσῃ καὶ πάλιν αὐτὸ ποὺ εἶχαν πρίν. Δηλαδὴ τὴν πατρίδα των, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ζοῦν ἐλεύθεροι, νὰ ἐργάζωνται καὶ νὰ προοδεύουν.

62. *Ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ.*

(Ἰεζ.)

Ἕνας ἀπὸ τοὺς προφήτας, ποὺ ὁ Θεὸς ἔστειλεν εἰς τοὺς Ἑβραίους, διὰ νὰ τοὺς διδάξῃ, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν ἔπρεπε νὰ τὸν λατρεύουν, ὅπως καὶ εἰς τὴν πατρίδα των, εἶναι καὶ ὁ Ἰεζεκιήλ. Ὁ Θεὸς πρῶτον ἔδειξεν εἰς αὐτὸν τὴν δόξαν του. Κάποτε δηλαδὴ ποὺ ἐκάθητο εἰς τὴν ὄχθην τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ, ἐσηκώθη ἀνεμοστρόβιλος καὶ ἔγινε μιὰ μεγάλη λάμψις. Οἱ οὐρανοὶ ἤνοιξαν καὶ ἐφάνη ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ. Ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον ἐκάθητο ὁ Θεός. Γύρω ἀπὸ αὐτὸν ἦσαν ἄγγελοι πολλοί. Τότε ὁ Ἰεζεκιὴλ ἤκουσε φωνὴν δυνατὴν νὰ λέγῃ:

— Εὐλογημένη ἡ δόξα τοῦ Κυρίου. Ἂν καὶ ἔρριψα μέσα εἰς τοὺς εἰδωλολάτρας τὸν λαόν μου, ἐγὼ πάλιν θὰ τὸν μαζεύσω καὶ θὰ τὸν φέρω εἰς τὴν πατρίδα του Θὰ πληθύνω τοὺς καρποὺς τῶν δένδρων καὶ τὰ γεννήματα τῶν ἀγρῶν. Ἡ ἐρημωμένη γῆ θὰ γίνῃ σὰν παράδεισος τῆς Ἐδέμ. Δ δαξέ τους νὰ κάμουν τὸ θέλημά μου, νὰ εἶναι λαός μου καὶ ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός των.

Ἐὰν συμβουλεύσῃς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ αὐτοὶ δὲν κάμουν τὸ θέλημά μου, θὰ θανατωθοῦν.

Ἐὰν δὲν τοὺς συμβουλεύσῃς, αὐτοὶ δὲν θὰ κάμουν τὸ θέλημά μου καὶ δι' αὐτὸ θὰ θανατωθοῦν. Τὸ κρῖμα ὅμως θὰ τὸ ἔχῃς σύ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐὰν τοὺς συμβουλεύσῃς καὶ κάμουν τὸ θέλημά μου, θὰ σωθοῦν. Θὰ τοὺς ἔχῃς δὲ σώσει σύ.

Ἔπειτα ὁ Θεὸς ἐπῆρε τὸν Ἰεζεκιήλ, τὸν ἔβαλεν εἰς μίαν πεδιάδα γεμάτην ὀστᾶ καὶ εἶπε:

—Προφήτευσε εἰς αὐτὰ τὰ κόκαλα:

Ὁ Θεὸς σᾶς δίδει ζωὴν καὶ νεῦρα καὶ σάρκας καὶ δέρμα.

Καὶ ἔγινε σεισμός, τὰ ὀστᾶ ἡνώθησαν καὶ εἰς αὐτὰ ἐφύτρωσαν νεῦρα, σάρκες καὶ δέρμα καὶ ἐπῆραν ζωήν.

Ἔτσι ὁ μέγας προφήτης Ἰεζεκιὴλ προεῖδε τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν.

Ἐπίσης ἐπροφήτευσε διὰ τὸν νέον Ναόν, δηλαδὴ διὰ τὴν νέαν Ἐκκλησίαν μας.

63. *Οἱ τρεῖς παῖδες.*

(Δαν. Ι, 3)

Ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος Ναβουχοδονόσωρ ἠθέλησε νὰ χρησιμοποιήσῃ εἰς τὸ Κράτος του τοὺς καλυτέρους ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους. Τοὺς νέους μάλιστα, ποὺ ἀπὸ τὰ προτερήματά των ἐφαίνοντο, ὅτι θὰ γίνουν σπουδαῖοι ἄνθρωποι, τοὺς ἐπῆρεν εἰς τὰ ἀνάκτορά του καὶ τοὺς ἐμόρφωσε πολύ.

Μέσα εἰς τοὺς νέους, ποὺ ὁ βασιλεὺς ἐπῆρεν εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἦσαν καὶ τρεῖς παῖδες, ὁ Ἀνανίας, ὁ Μισαὴλ καὶ ὁ Ἀζαρίας. Αὐτοί, ἂν καὶ ἦσαν πλησίον τοῦ βασιλέως καὶ ἐδιδάσκοντο ἀπὸ διδασκάλους Βαβυλωνίους, ὅπως ἄλλοτε ὁ Μωυσῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀπὸ σοφοὺς Αἰγυπτίους, δὲν ἐλησμόνουν ὅμως οὔτε τὴν καταγωγήν των οὔτε καὶ τὴν θρησκείαν των.

Κάποτε ὁ βασιλεὺς διέταξε νὰ κατασκευασθῇ τεράστιον ἄγαλμα χρυσοῦν. Μὲ πολλὴν ἐργασίαν κατεσκευάσθη καὶ ἦτο ὡραῖον αὐτὸ τὸ ἄγαλμα. Εἶχεν ὕψος 30 μέτρα. Τὸ ἔστησαν λοιπὸν εἰς μίαν πεδιάδα καὶ ὁ βασιλεὺς διέταξε τοὺς σατράπας καὶ ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαλλήλους τοῦ ἀπεράντου βασιλείου του νὰ ἔλθουν ὅλοι καὶ ὅσοι ἄλλοι ἤθελαν, εἰς τὰ ἐγκαίνια, ποὺ θὰ ἐγίνοντο ὡρισμένην ἡμέραν. Ὅταν ἐμαζεύθῃ πάρα πολὺς κόσμος, ὁ κήρυξ ἐφώναξεν:

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

—Ὁ βασιλεὺς διατάσσει, ὅταν ἀκούσετε νὰ παίξῃ ἡ μουσική, ὅλοι νὰ πέσετε καὶ νὰ προσκυνήσετε τὴν εἰκόνα τὴν χρυσῆν.

Ἔλεγε τοῦτο μὲ ἕνα μεγάλο χωνί, τὸν τηλεβόαν, καὶ τὸ ἐφώναζεν εἰς διαφόρους γλώσσας.

Ὅταν ὁ κήρυξ ἐτελείωσεν, ἡ ἀνακτορικὴ μουσικὴ ἤρχισε νὰ παίζῃ. Τὸ ἀπέραντον πλῆθος τῶν ὑπηκόων, ποὺ εἶχε μαζευθῆ εἰς τὴν μεγάλην ἐκείνην πεδιάδα, ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν, ἔβαλε τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἐπροσκύνησε τὴν εἰκόνα τὴν χρυσῆν.

Ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον ἐκεῖνον τρεῖς μόνον δὲν ἐπροσκύνησαν καὶ ἔμειναν ὄρθιοι: οἱ τρεῖς παῖδες. Ὁ Ἀνανίας, ὁ Ἀζαρίας καὶ ὁ Μισαήλ.

Ὅταν ἡ ἑορτὴ ἐτελείωσεν, ἀνέφεραν τοὺς τρεῖς παῖδας εἰς τὸν βασιλέα. Αὐτὸς ἐκάλεσεν αὐτοὺς καὶ τοὺς εἶπεν:

—Ἀλήθεια, σεῖς δὲν ἐπροσκυνήσατε τὴν εἰκόνα τὴν χρυσῆν;

Αὐτοὶ εἶπαν:

—Βασιλεῦ, ἡμεῖς σὲ τιμῶμεν καὶ ἐκτελοῦμεν τὰ καθήκοντά μας, δὲν προσκυνοῦμεν ὅμως παρὰ μόνον τὸν ἀληθινὸν Θεόν.

Θυμωμένος ἀπὸ τὰ λόγια αὐτὰ ὁ βασιλεὺς διέταξε:

—Καύσατε ἑπτὰ φορὰς περισσότερον τὴν κάμινον καὶ μέσα εἰς αὐτὴν ρίψατε τοὺς τρεῖς παῖδας. Θὰ ἔλθω καὶ ἐγὼ νὰ ἴδω.

Ἐπῆγεν ὁ Ναβουχοδονόσωρ, ἀλλὰ εἶδεν, ὅτι εἰς τὴν κάμινον δὲν ἦσαν τρεῖς παῖδες, ἀλλὰ τέσσαρες!

Δι᾽ αὐτὸ τότε εἶπεν:

—Ἐλᾶτε, παῖδες, ἔξω ἀπὸ τὴν κάμινον. Ἐθαύμασα δι᾽ αὐτὸ ποὺ εἶδον. Ἄς εἶναι εὐλογημένος ὁ ἀληθινὸς Θεός, ποὺ ἔστειλε τὸν ἄγγελόν του νὰ σᾶς σώσῃ.

Ἐπῆρε τοὺς τρεῖς παῖδας πάλιν εἰς τὰ ἀνάκτορα, τοὺς ἔδωσεν ἀνωτέρας θέσεις καὶ διέταξεν ὅλους νὰ σέβωνται τὸν Θεὸν τῶν τριῶν παίδων.

64. Ὁ Προφήτης Δανιήλ.

(Δαν.)

Ὁ Δανιὴλ δὲν ὁμοιάζει μὲ τοὺς ἄλλους προφήτας. Οἱ ἄλλοι προφῆται δὲν εἶχαν κανὲν ἀξίωμα, ἐνῷ ὁ Δανιὴλ εἶχε μεγά-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

λην θέσιν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ὅπου τὸν εἶχαν καὶ αὐτὸν ὁδηγήσει αἰχμάλωτον μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους Ἑβραίους.

Ὁ Δανιὴλ ἦτο ἄρχων τῶν Σατραπῶν. Εἶχε διορισθῆ ἀπὸ τὸν Ναβουχοδονόσορα, ἐπειδὴ ἦτο πολὺ ἔξυπνος καὶ πολὺ μορφωμένος καὶ ἐπειδὴ ἐξήγησεν εἰς τὸν βασιλέα ἕνα ὄνειρον.

Τὸ ὄνειρον αὐτὸ τὸ εἶδεν ὁ βασιλεὺς μίαν νύκτα καὶ ἀπὸ αὐτὸ ἐξύπνησεν. Ἀλλὰ μόλις ἐξύπνησε, τὸ ἐλησμόνησεν.

Ἦτο περίεργος ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν ὅλους τοὺς μάγους νὰ τοῦ φανερώσουν, ποῖον ἦτο αὐτὸ τὸ ὄνειρον καὶ ποία ἦτο ἡ ἐξήγησίς του. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἠμποροῦσε. Τέλος ἐκάλεσε καὶ τὸν Δανιήλ.

Ὁ Δανιὴλ δὲν ἀπήντησεν ἀμέσως, ἀλλὰ ἐπῆγε, συνήντησε τοὺς τρεῖς παῖδας, τοὺς φίλους του, τὸν Ἀνανίαν, τὸν Ἀζαρίαν καὶ τὸν Μισαὴλ καὶ ἀφοῦ προσηυχήθησαν εἰς τὸν Θεόν, ἐπῆγεν ἔπειτα εἰς τὸν βασιλέα καὶ τοῦ εἶπε:

— Βασιλεῦ εἶδες ἕνα πελώριον ἄγαλμα, ποὺ ἔλαμπεν. Ἡ κεφαλή του ἦτο ἀπὸ χρυσόν, τὸ στῆθος του καὶ αἱ χεῖρες ἦσαν ἀπὸ ἄργυρον, ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ ἦσαν ἀπὸ χαλκόν, αἱ κνῆμαι ἀπὸ σίδηρον καὶ οἱ πόδες ἦσαν ἕνα μέρος ἀπὸ σίδηρον καὶ ἕνα μέρος ἀπὸ πηλόν. Τὴν ὥραν ποὺ τὸ ἔβλεπες, βασιλεῦ, ἐκόπη ἕνας λίθος καὶ ἐκτύπησε τὸ ἄγαλμα εἰς τοὺς πόδας. Ὅλον τὸ ἄγαλμα τότε ἔπεσε καὶ ἔγινε σκόνη, ὁ δὲ ἄνεμος τὸ διέλυσεν. Ὁ λίθος ἔγινε μέγα ὄρος, ποὺ ἐσκέπασεν ὅλην τὴν γῆν.

Ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσῆ εἶσαι σύ, βασιλεῦ. Δὲν θὰ πάθῃς τίποτε. Κατόπιν ἀπὸ σὲ θὰ ἔλθῃ ἕνα ἄλλο κράτος, τὸ Μηδικόν. Ὕστερα θὰ ἔλθῃ τὸ Περσικόν, κατόπιν τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τελευταῖον τὸ Ρωμαϊκόν. Ὁ λίθος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος θὰ σκεπάσῃ ὅλην τὴν γῆν μὲ τὴν Ἐκκλησίαν Του.

Ὁ Ναβουχοδονόσωρ, ὅταν ἤκουσεν αὐτά, ἐθαύμασε πολύ, ηὐχαρίστησε τὸν Δανιὴλ καὶ τοῦ εἶπε:

— Δανιήλ, ὁ Θεός σου εἶναι μεγάλος.

Κατόπιν ἔκαμε θυσίαν εἰς Αὐτόν, ἔδωσε δῶρα εἰς τὸν Δανιὴλ καὶ τὸν διώρισεν ἄρχοντα τῶν Σατραπῶν.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ναβουχοδονόσορος κατέλαβε τὸ βασίλειον τῆς Βαβυλῶνος ὁ βασιλεὺς τῶν Μήδων Δαρεῖος. Ὁ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

βασιλεὺς αὐτὸς διέταξεν εἰς τριάκοντα ἡμέρας νὰ μὴ ζητήσῃ κανεὶς τίποτε οὔτε ἀπὸ τὸν Θεόν, οὔτε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, παρὰ μόνον ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον τὸν βασιλέα. Ὁ Δανιὴλ δὲν ὑπήκουσεν εἰς τὴν διαταγὴν αὐτήν, ἀλλὰ ἐξηκολούθησε νὰ προσεύχηται εἰς τὸν Θεόν.

Ὅταν ὁ Δαρεῖος ἔμαθε τοῦτο, ἐθύμωσε καὶ διέταξε νὰ ρίψουν τὸν Δανιὴλ εἰς ἕνα λάκκον, ὅπου ἦσαν λέοντες. Ἄνθρωποι τότε τοῦ βασιλέως ἐπῆραν τὸν Δανιὴλ καὶ τὸν ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων. Ἀλλ' οἱ λέοντες δὲν ἐπείραξαν τὸν Δανιήλ, διότι ὁ Θεὸς ἔστειλεν ἄγγελον, ὁ ὁποῖος ἔκλεισε τὰ στόματα αὐτῶν καὶ ἡμερωμένοι ἐκάθηντο κοντὰ εἰς τὸν Δανιήλ, ὁ ὁποῖος ἔψαλλε καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

Ὁ βασιλεὺς ἔμαθεν αὐτὸ καὶ ἐφοβήθη, διέταξε δὲ νὰ βγάλουν ἀπὸ τὸν λάκκον τὸν προφήτην Δανιήλ.

65. *Ἡ Ἐσθὴρ μεγάλη πατριῶτις.*

(Ἐσθ.)

Εἴδομεν προηγουμένως ἐξαιρετικὰς γυναίκας καὶ τὰς ἐθαυμάσαμεν διὰ τὰ ἐξαιρετικὰ προτερήματά των. Μία ἀπὸ τὰς πολὺ σπουδαίας γυναίκας καὶ μεγάλη πατριῶτις εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ Ἐσθήρ.

Ὅταν οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν ὑποδουλωμένοι εἰς τοὺς Πέρσας, οἱ ὁποῖοι κατέλαβαν τὸ βασίλειον τῶν Μήδων, ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν Ξέρξης (485 - 465) ἐξέλεξε διὰ σύζυγόν του τὴν Ἑβραίαν Ἐσθήρ.

Ἡ Ἐσθὴρ ἦτο πολὺ εὐσεβὴς καὶ πάντοτε ἤκουε τὰς καλὰς συμβουλὰς τοῦ θείου της Μαρδοχαίου, ποὺ ἦτο ὁ μόνος της προστάτης. Ὁ Μαρδοχαῖος καὶ ἡ Ἐσθὴρ εἶχαν ἔλθει εἰς τὴν Βαβυλῶνα μὲ τοὺς ἄλλους αἰχμαλώτους Ἑβραίους.

Κάποτε ὁ θεῖος τῆς Ἐσθὴρ Μαρδοχαῖος ἀνεκάλυψε μίαν συνωμοσίαν ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τὴν ἐφανέρωσεν εἰς τὴν Ἐσθήρ. Αὐτὴ τὸ εἶπεν εἰς τὸν βασιλέα καὶ ὁ βασιλεὺς ηὐχαριστήθη πολύ, ποὺ ἡ σύζυγός του τοῦ ἔσωσε τὴν ζωήν.

Ὕστερα ὁ βασιλεὺς διώρισε πρωθυπουργόν του ἕνα Πέρ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

σην, τὸν 'Αμάν. Αὐτὸν τὸν ἐπροσκυνοῦσαν ὅλοι. 'Ο Μαρδοχαῖος ὅμως δὲν τὸν ἐπροσκυνοῦσε καὶ ἔλεγε:

—Μόνον τὸν Θεὸν πρέπει νὰ προσκυνῶμεν.

'Εθύμωσεν ὁ 'Αμὰν δι' αὐτὸ πολὺ καὶ ἐπειδὴ ἔμαθεν, ὅτι ὁ Μαρδοχαῖος ἦτο 'Εβραῖος, ἀπεφάσισε νὰ ἐξολοθρεύσῃ ὅλους τοὺς 'Εβραίους, τοὺς νέους, τοὺς γέροντας, τὰ νήπια καὶ τὰς γυναῖκας.

Παρουσιάσθη λοιπὸν εἰς τὸν βασιλέα καὶ τοῦ εἶπεν:

—'Οπουδήποτε εὑρίσκονται εἰς τὸ βασίλειόν σου 'Εβραῖοι, νὰ φονευθοῦν.

'Ο βασιλεὺς ἐδέχθη. 'Αλλὰ ὁ Θεὸς δὲν τὸ ἤθελεν αὐτό. "Οταν οἱ 'Εβραῖοι ἔμαθαν αὐτὴν τὴν τρομερὰν ἀπόφασιν, ὅλοι ἔκλαιαν καὶ ἦσαν ἀπαρηγόρητοι. 'Εφόρουν σάκον ἀπὸ τὴν λύπην των, ὅπως ἔκαμναν τότε, ἔθεταν στάκτην εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ ἔτσι ἐκοιμῶντο.

Τὴν ἀπέφασιν τοῦ βασιλέως ἔμαθε καὶ ὁ Μαρδοχαῖος. 'Εφόρεσε σάκον, ἔθεσε στάκτην εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πλατεῖαν ἐμπρὸς εἰς τὴν πύλην τῶν ἀνακτόρων. 'Εκεῖ ἐφώναζε μὲ μεγάλην φωνὴν καὶ μὲ παράπονον.

Αἱ ὑπηρέτριαι ἤκουσαν τὰς φωνὰς καὶ τὸ εἶπαν εἰς τὴν 'Εσθήρ. "Οταν ἡ 'Εσθὴρ ἔμαθεν, ὅτι οἱ συμπατριῶται της θὰ ἀποθάνουν ὅλοι, ἐταράχθη πάρα πολύ. Προσηυχήθη εἰς τὸν Θεόν, ἐνήστευσε καὶ παρήγγειλεν εἰς τὸν θεῖον της νὰ κάμῃ τὸ ἴδιον καὶ αὐτὸς καὶ ὅλοι οἱ 'Εβραῖοι. "Επειτα παρουσιάσθη εἰς τὸν βασιλέα.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ βασιλεὺς ἐρωτοῦσε τοὺς ἀξιωματικούς.

— Ποία τιμὴ ἔγινεν εἰς τὸν Μαρδοχαῖον, ποὺ μοῦ ἔσωσε τὴν ζωήν:

Αὐτοὶ εἶπαν: Καμμία.

'Εκάλεσε τότε τὸν 'Αμὰν καὶ τοῦ εἶπε:

— Τί πρέπει νὰ γίνῃ εἰς ἕνα ἄνθρωπον, ποὺ ὁ βασιλεὺς θέλει νὰ τὸν τιμήσῃ;

'Ο 'Αμὰν ἐχάρη, διότι ἐνόμισεν, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐννοοῦσεν αὐτὸν καὶ εἶπε:

— Νὰ φορέσῃ τὴν βασιλικὴν στολήν, ποὺ ὁ βασιλεὺς φορεῖ·

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ν' ἀναβῇ εἰς τὸν ἵππον, ποὺ ἀνεβαίνει ὁ βασιλεύς· νὰ τεθῇ τὸ βασιλικὸν στέμμα εἰς τὴν κεφαλήν του.

— Κάμε τα λοιπὸν αὐτὰ εἰς τὸν Μαρδοχαῖον, εἶπεν ὁ βασιλεύς.

Ἡ Ἐσθήρ, ποὺ ἤκουσεν αὐτό, ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα τοῦ βασιλέως καὶ μὲ δάκρυα παρεκάλεσε, νὰ μὴ ἐκτελέσῃ ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν νόμον του ἐναντίον τῶν Ἰουδαίων. Ἔτσι καὶ ἔγινεν. Ὁ βασιλεὺς δὲν κατεδίωξε τοὺς Ἑβραίους.

Ἡ μεγάλη πατριῶτις Ἐσθὴρ ἔσωσε τὴν ζωὴν καὶ τοῦ θείου της καὶ τῶν συμπατριωτῶν της.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΝ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΥ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ
ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

66. *Οἱ Ἑβραῖοι ἐπιστρέφουν εἰς τὴν πατρίδα των.*
(536 π. Χ.)

Οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν αἰχμάλωτοι εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ὅσον καιρὸν οἱ Βαβυλώνιοι ἦσαν κύριοι τῆς χώρας αὐτῆς. Ἀλλὰ τὰ πράγματα ἀλλάζουν. Ἦλθεν ἡ σειρὰ νὰ ἀλλάξῃ καὶ ἡ τύχη αὐτῶν.

Ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν Κῦρος ἔκαμε νικηφόρους πολέμους. Ἐπολέμησε μὲ πολλούς, ἐπολέμησε καὶ μὲ τοὺς Βαβυλωνίους, τοὺς ὁποίους ἐνίκησεν.

Ὁ Κῦρος ἠθέλησε νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς αἰχμαλώτους Ἑβραίους, ποὺ εὑρίσκοντο εἰς τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἐπέτρεψεν εἰς αὐτοὺς νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα των.

Ἡ χαρὰ τῶν Ἑβραίων ἦτο πολὺ μεγάλη. Ἐξέχασαν ὅλας τὰς στενοχωρίας των καὶ ἦσαν εὐχαριστημένοι.

Τώρα ἔβλεπαν πόσον ὁ Θεὸς εἶναι ἀγαθός. Τοὺς ἐτιμώρησεν, ἀλλὰ δὲν τοὺς κατέστρεψεν. Καὶ αὐτὸ ποὺ εἶχε προείπει, ἔβγαινεν ἀληθινόν, ὅτι δηλαδὴ οἱ Ἑβραῖοι θὰ ἐπιστρέψουν μίαν ἡμέραν εἰς τὴν πατρίδα των.

Ἐμαζεύθησαν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες μὲ ἀρχηγὸν τὸν Ζοροβάβελ.

Ὅταν ἡτοιμάσθησαν νὰ φύγουν, ὁ Κῦρος ἐπέτρεψεν εἰς αὐτοὺς νὰ πάρουν μαζί των τὰ σκεύη τοῦ Ναοῦ, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἁρπάσει ὁ Ναβουχοδονόσωρ καὶ τὰ εἶχε τοποθετήσει εἰς ναοὺς βαβυλωνιακούς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

'Εταξίδευσαν τέσσαρας μῆνας καὶ τέλος ἔφθασαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

Μεγάλη ἦτο ἡ συγκίνησίς των! Μόλις ἀπὸ μακρὰν εἶδαν τὴν Ἱερουσαλήμ, εἶχαν μεγάλην χαράν· ὅλοι ἐγελοῦσαν καὶ ἦσαν εὐχαριστημένοι. Ὅταν ὅμως ἐπλησίασαν, κατέλαβε λύπη τὴν ψυχήν των, διότι ἡ πόλις των ἦτο σωρὸς ἐρειπίων.

'Επέστρεψαν ὅμως ὄχι διὰ νὰ κλαίουν, ἀλλὰ διὰ νὰ κτίσουν πάλιν τὴν πόλιν των. Δι' αὐτὸ ἤρχισαν ἀμέσως τὰς ἐργασίας, ἔκτισαν οἰκίας, ἤρχισαν νὰ κτίζουν καὶ τὸν Ναόν των, τὸν ὁποῖον ἐτελείωσαν ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ ἔτη.

67. Ὁ Προφήτης Ζαχαρίας.

(Ζαχ.)

Ὁ προφήτης Ζαχαρίας ἐγεννήθη τὴν ἐποχήν, ποὺ οἱ Ἰουδαῖοι ἦσαν αἰχμάλωτοι εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, ποὺ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἦτο καὶ αὐτός. Ὁ Ζαχαρίας συνεβούλευσε τοὺς συμπατριώτας του νὰ κτίσουν πάλιν τὸν Ναὸν καὶ νὰ μὴ λησμονήσουν τὸν Θεόν, ποὺ τοὺς ἔσωσεν. Ἔλεγε δὲ εἰς αὐτούς:

—Ἐλᾶτε καὶ πάλιν μαζί μου, λέγει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων, καὶ θὰ ἔλθω καὶ πάλιν κοντά σας. Μὴ βασανίζετε τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανά, τοὺς ξένους καὶ τοὺς πτωχούς. Κανένας νὰ μὴ σκέπτεται κακὸν διὰ τοὺς ἄλλους.

Ὁ Ζαχαρίας ἐπροφήτευσεν, ὅτι θὰ ἔλθῃ καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Προεῖδε τὴν θριαμβευτικὴν εἴσοδόν του εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ εἶπε:

—Νὰ χαίρῃς πολὺ Ἱερουσαλήμ. Ἔρχεται ὁ βασιλεύς σου. Εἶναι δίκαιος. Σῴζει. Ἔρχεται ἐπὶ πώλου ὄνου.

'Επίσης ὁ Ζαχαρίας ἐπροφήτευσε διὰ τὴν προδοσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἶπεν:

«Ὡρίσανε τὴν ἀμοιβὴ
τριάντα ἀργύρια!
Τὰ πήρανε, τὰ ρίξανε
στὸν κεραμέα».

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τέλος εἶδε καὶ τὴν σύλληψιν τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοὺς μαθητάς του, οἱ ὁποῖοι διεσκορπίσθησαν, ὅταν συνέλαβαν Αὐτὸν καὶ εἶπε:

«Κτύπα τὸν ποιμένα!
Θὰ σκορπισθοῦν τὰ πρόβατα».

68. *Ἔσδρας· Νεεμίας.*

(Ἔσδρ. 7, 10, Νεεμ. 1,4, 8, 9)

Οἱ Ἑβραῖοι, ὅσοι ἔμειναν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, εἶχαν διὰ νὰ τοὺς διδάσκουν τοὺς γραμματεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζαν καλὰ τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον καὶ τὸν ἐξηγοῦσαν.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς ἦτο ὁ Ἔσδρας, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ ἱερεύς.

Ὁ Ἔσδρας ὕστερα ἀπὸ τὸν Ζοροβάβελ ἐπῆρεν ἄδειαν ἀπὸ τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν Ἀρταξέρξην καὶ ἦλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ μὲ χιλίους πεντακοσίους Ἰουδαίους. Ἔφερε δὲ καὶ πλούσια δῶρα καὶ τὰ προσέφερεν εἰς τὸν Ναόν.

Ἀφοῦ ἔφυγεν ὁ Ἔσδρας καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Χαναάν, εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἔμειναν ὀλίγοι μόνον Ἑβραῖοι. Ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους, ποὺ εἶχαν μείνει εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, ἦτο καὶ ὁ Νεεμίας, ἀρχιοινοχόος εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ βασιλέως. Τόσον ἔξυπνος ἦτο ὁ Νεεμίας καὶ τόσον καλὰ ἐφέρετο εἰς τὰ ἀνάκτορα, ὥστε ὁ βασιλεὺς ἠγάπησεν αὐτὸν πολύ.

Μίαν ἡμέραν ὁ Νεεμίας ἔμαθεν ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του, ὅτι ἡ Ἱερουσαλὴμ ἦτο ἀξιολύπητος.

Ἔτσι διηγεῖται ὁ ἴδιος, ὅτι τὰ ἔμαθεν:

—Ἤμην εἰς τὴν πρωτεύουσαν Σοῦσα, ὅταν ὁ ἀδελφός μου ἦλθε μὲ μερικοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τὴν Χαναάν. Τοὺς ἠρώτησα διὰ τοὺς Ἰουδαίους καὶ διὰ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ αὐτοὶ μοῦ ἀπήντησαν, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἶναι πολὺ δυστυχεῖς, ἡ Ἱερουσαλὴμ δὲν ἔχει τείχη καὶ αἱ πύλαι της ἔχουν καῆ ἀπὸ τὴν πυρκαϊάν.

Ὅταν ὁ Νεεμίας ἤκουσεν αὐτά, ἔκλαυσεν ἀπὸ τὴν λύπην του καὶ προσηυχήθη εἰς τὸν Θεόν. Ἔπειτα ἐπῆρε κρασὶ καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν βασιλέα, διὰ νὰ τοῦ δώσῃ νὰ πίῃ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ βασιλεύς, ἐπειδὴ ὁ Νεεμίας ἦτο πολὺ λυπημένος, τοῦ εἶπε:

—Διατί εἶσαι λυπημένος; Ὁ Νεεμίας ἀπήντησεν, ὅτι εἶναι λυπημένος, ἐπειδὴ ἔμαθεν, ὅτι ἡ πατρίς του εἶναι ὅλο ἐρείπια, καὶ παρεκάλεσε τὸν βασιλέα νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ νὰ κτίσῃ καὶ τὰ τείχη της.

Ὁ βασιλεὺς ποὺ ἠγάπα πολὺ τὸν Νεεμίαν, ἐπέτρεψε νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ Νεεμίας εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ νὰ κτίσῃ τὰ τείχη της.

Ὅταν ὁ Νεεμίας ἦλθεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐκάλεσε τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς εἶπεν:

—Ὁ βασιλεὺς ἐπέτρεψε νὰ κτίσωμεν πάλιν τὰ τείχη τῆς πόλεως, διὰ νὰ εἶναι αὕτη ἰσχυρά.

Οἱ Ἰουδαῖοι ἔκτισαν τότε τὰ τείχη καὶ ἔτσι ἔλαβαν θάρρος.

Ἔπειτα ὁ Νεεμίας ἐσκέφθη, ὅτι διὰ νὰ μὴ κινδυνεύῃ ἕνας λαὸς ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, δὲν φθάνει μόνον νὰ ἔχῃ τείχη ἰσχυρά, ἀλλὰ καὶ οἱ κάτοικοι πρέπει νὰ ἐκτελοῦν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο ἐσκέφθη, ὅτι καλὸν θὰ ἦτο ἂν ἤκουον οἱ Ἑβραῖοι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ἐμάζευσεν ὅλους εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

Ὅταν ὅλοι ἐμαζεύθησαν, ὁ ἱερεὺς Ἔσδρας τοὺς ἀνέγνωσε τὸ βιβλίον, ὅπου εἶχαν μέσα γράψει τὰς ἐντολὰς τοῦ Μωυσέως. Ὅλος ὁ κόσμος ἐπρόσεχε πολύ.

Ἔπειτα ὁ Ἔσδρας ηὐλόγησε τὸν Κύριον καὶ ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι ὕψωσαν τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐφώναξαν Ἀμήν! Ἔσκυψαν δὲ εἰς τὴν γῆν καὶ ἐπροσκύνησαν ἕως τὸ ἔδαφος τὸν Θεόν.

69. *Οἱ Ἕλληνες ὑποδουλώνουν τοὺς Ἑβραίους.*

(Μακ. Α', Ι. Β, 6)

Τὰ βασίλεια δὲν εἶναι αἰώνια εἰς τὴν γῆν. Κράτη, τὰ ὁποῖα σήμερον εἶναι ἰσχυρά, ἴσως αὔριον χαθοῦν· καὶ κράτη, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἄλλοτε ἰσχυρά, σήμερον δὲν ὑπάρχουν.

Τὸ βασίλειον τῶν Περσῶν κατεστράφη.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος μὲ ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα ἔγινε κύριος ὅλων τῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς ἕως τὰς Ἰνδίας.

Μαζὶ μὲ τὰ κράτη, ποὺ ἐκυρίευσεν, ἦτο καὶ τὸ κράτος τῶν Περσῶν. Εἰς τοὺς Πέρσας ὑπόδουλοι ἦσαν οἱ Ἐβραῖοι. Ἔπρεπε λοιπὸν οἱ Ἑβραῖοι, ἀπὸ ὑπόδουλοι τῶν Περσῶν ποὺ ἦσαν, νὰ γίνουν ὑπόδουλοι εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ νὰ πληρώνουν εἰς αὐτοὺς τοὺς φόρους ποὺ ἐπλήρωναν εἰς τοὺς Πέρσας. Αὐτὸ ἐζήτησεν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος.

Οἱ Ἑβραῖοι ὅμως εἶχαν ὁρκισθῆ νὰ πληρώνουν φόρους εἰς τοὺς Πέρσας. Ἔστειλαν λοιπὸν πρέσβεις εἰς τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον καὶ εἶπαν, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραβοῦν τὸν ὅρκον των. Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐνόμισεν, ὅτι τοῦτο ἦτο δι' αὐτὸν προσβολὴ καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ ὁ ἴδιος εἰς τὴν Παλαιστίνην νὰ τοὺς τιμωρήσῃ. Ἐκίνησε λοιπὸν νὰ ἔλθῃ.

Ὅταν ἐπλησίασε, φόβος καὶ τρόμος κατέλαβε τοὺς Ἑβραίους. Ὅλοι ἐνήστευαν καὶ προσηύχοντο εἰς τὸν Θεόν· καὶ ὁ Θεὸς τοὺς ἤκουσεν.

Ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς ἐφόρεσε τὴν ἀρχιερατικήν του στολὴν καὶ ἦλθε μὲ ἄμφια λευκά, διὰ νὰ ὑποδεχθῇ τὸν βασιλέα ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ μὲ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς λευΐτας.

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος εἶδε τοὺς λευΐτας, τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸν Ἀρχιερέα, μὲ τὰ ἱερατικά των ἐνδύματα καὶ συνεκινήθη. Ἐγονάτισε πρὸ τοῦ Ἀρχιερέως, τὸν προσεκύνησε καὶ ἀφοῦ ἐσηκώθη, τὸν ἔλαβεν ἀπὸ τὴν χεῖρα, μαζὶ δὲ ἐβάδισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Μόλις ἔφθασαν, ἐπῆγαν εἰς τὸν ναόν, ὅπου ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος προσέφερε θυσίαν εἰς τὸν Θεόν. Ὕστερα εἶπεν εἰς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἔχουν τὴν θρησκείαν ποὺ θέλουν καὶ ὅτι δὲν θὰ τοὺς παίρνῃ φόρον κάθε ἕβδομον ἔτος, ποὺ ἄφηναν ἀκαλλιεργήτους τοὺς ἀγρούς.

Οἱ διάδοχοι τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ὅμως, καὶ ἰδίως ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανής, δὲν ἐφέρθησαν εἰς τοὺς Ἑβραίους τόσον καλά, ὅπως ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος. Ὁ Ἀντίοχος μάλιστα διέταξεν ὅλους τοὺς ὑπηκόους του νὰ ἔχουν θρησκείαν εἰδωλολατρικὴν καὶ ἔθιμα εἰδωλολατρικά.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὑποδούλους λαοὺς τότε, ἀκόμη καὶ Ἰου-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δαῖοι, ἤλλαξαν καὶ θρησκείαν καὶ ἔθιμα. Οἱ περισσότεροι ὅμως Ἑβραῖοι ἔμειναν πιστοὶ εἰς τὴν θρησκείαν τῶν προγόνων των καὶ ἐξηκολούθουν νὰ λατρεύουν τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ἔστω καὶ ἂν ἐχρειάζετο νὰ θυσιάσουν καὶ τὴν ζωήν των ἀκόμη χάριν τῶν ἰδεῶν των.

70. *Ὁ γέρων Ἐλεάζαρος θυσιάζει τὴν ζωήν του χάριν τῶν ἰδεῶν του.*

(*Μακ. Β΄, 6*)

Ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἐθυσίασαν τὴν ζωήν των χάριν τῶν ἰδεῶν των, ἦτο καὶ ὁ εὐσεβὴς γέρων Ἐλεάζαρος

Ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος ἔστειλεν εἰς τὴν Παλαιστίνην ἕνα γέροντα Ἀθηναῖον, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τοὺ Ἑβραίους νὰ ἀρνηθοῦν τὴν θρησκείαν των καὶ διὰ νὰ ἀλλάξῃ τὸν Ναόν των, νὰ τὸν κάμῃ ναὸν τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

Αὐτὸς ἐξετέλεσε τὴν διαταγὴν τοῦ βασιλέως καὶ ἐμόλυνε τὸν Ναὸν μὲ εἰδωλολατρικὰς θυσίας· ἐπίσης ἀπηγόρευσεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὄχι μόνον νὰ ἔχουν τὴν ἰδικήν των θρησκείαν, ἀλλὰ καὶ νὰ λέγωνται κἂν ἀκόμη Ἰουδαῖοι. Μάλιστα ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς ἑοριάς, ποὺ ἐγίνοντο πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου. Ἐὰν κανεὶς δὲν ἤθελε νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς ἑορτὰς αὐτάς, κατεδικάζετο εἰς θάνατον.

Ὁ γέρων Ἐλεάζαρος ἐξηναγκάζετο νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι εἶναι Ἰουδαῖος καὶ νὰ φάγῃ χοιρινὸν κρέας, τὸ ὁποῖον ἡ Ἰουδαϊκὴ θρησκεία ἀπαγορεύει· αὐτὸς ὅμως δὲν ὑπήκουε. Μερικοὶ φίλοι του τὸν παρεκάλουν νὰ φάγῃ ἢ τοὐλάχιστον νὰ ὑποκριθῇ, ὅτι τρώγει, διὰ νὰ τὸν ἀφήσουν ἐλεύθερον. Ὁ Ἐλεάζαρος ὅμως δὲν ἐδέχετο καὶ ἔλεγε:

—Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἐμέ, ποὺ εἶμαι γέρων ἐνενήκοντα ἐτῶν, νὰ γίνω ὑποκριτὴς καὶ νὰ δώσω εἰς τοὺς νέους παράδειγμα, ὅτι ὁ γέρων Ἐλεάζαρος ἔγινεν ἀλλόφυλος. Προτιμῶ νὰ ἀποθάνω γενναῖος καὶ καθαρὸς εἰς τὴν ψυχὴν καὶ νὰ τιμωρηθῶ ἀπὸ ἀνθρώπους, παρὰ νὰ ζήσω καὶ νὰ τιμωρηθῶ ἀπὸ τὸν Θεόν, ὁ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὁποῖος δύναται καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὴν ἄλλην νὰ μὲ τιμωρῇ.

Αὐτὰ εἶπε καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὸ μαρτύριον.

Τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου του ἐφώναξεν :

— Οἱ νέοι θὰ μὲ ἔχουν παράδειγμα, ὅτι ἐπροτίμησα τὰς σκληρὰς πληγὰς τοῦ θανάτου ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος.

71. *Ἡ μήτηρ καὶ τὰ ἑπτὰ τέκνα της.*

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐμαρτύρησαν καὶ ἑπτὰ ἀδελφοὶ μὲ τὴν μητέρα των.

Ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος συνέλαβεν αὐτοὺς καὶ τὴν μητέρα των καὶ τοὺς ἠνάγκασε νὰ ἀρνηθοῦν τὴν θρησκείαν των καὶ τὴν πατρίδα των. Αὐτοὶ ὅμως δὲν ἐδέχοντο.

Ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς ἐπέμενεν, ἕνας ἀπὸ αὐτούς, ὁ περισσότερον θαρραλέος, εἶπεν εἰς τὸν βασιλέα :

— Βασιλεῦ, εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ἀποθάνωμεν, παρὰ νὰ παραβῶμεν τοὺς ὡραίους νόμους τῶν προγόνων μας.

Ὁ βασιλεὺς ἐθύμωσε μὲ αὐτὸ καὶ διέταξε νὰ ἀρχίσῃ τὸ μαρτύριον· ἡ μήτηρ δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοὶ νὰ βλέπουν.

Ἔρριψαν τότε τὸν πρῶτον ἀδελφὸν εἰς τὴν πυράν.

Οἱ ἀδελφοί, ποὺ ἔβλεπαν, παρηγοροῦσαν τὴν μητέρα των καὶ ἔλεγαν εἰς αὐτήν :

Μητέρα, μὴ λυπῆσαι, ὁ Θεὸς βλέπει.

Ἀφοῦ ἐμαρτύρησεν ὁ πρῶτος, ἐπῆραν τὸν δεύτερον καὶ εἶπαν καὶ εἰς αὐτόν :

— Σὺ θέλεις νὰ ἀρνηθῇς τὴν θρησκείαν σου καὶ τὴν πατρίδα σου, διὰ νὰ μὴ σὲ βασανίσωμεν ;

Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅπως καὶ ὁ πρῶτος, δὲν ἐδέχθη καὶ ἐμαρτύρησεν.

Καὶ οἱ ἄλλοι, χωρὶς νὰ περιμένουν νὰ τοὺς φωνάξουν οἱ δήμιοι, ἐπλησίασαν μόνοι των εἰς τὸ μαρτύριον καὶ εἶπαν :

— Ὁ οὐρανὸς μᾶς ἔδωσε τὴν ζωήν· χάριν τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος τὴν θυσιάζομεν

Ὁ βασιλεὺς καὶ ὅλοι ὅσοι ἦσαν πλησίον των, ἐθαύμασαν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὅταν ἦλθεν ἡ σειρὰ τοῦ νεωτέρου ἀδελφοῦ, ὁ βασιλεὺς παρεκάλεσε καὶ αὐτὸν νὰ ἀρνηθῇ τὴν θρησκείαν του καὶ τὴν πατρίδα, διὰ νὰ τοῦ δώσῃ καὶ πλούτη πολλὰ καὶ νὰ τὸν κάμῃ εὐτυχῆ καὶ φίλον του. Ἀλλὰ ὁ νέος καὶ πάλιν δὲν ἐδέχθη.

Ὅταν ὁ βασιλεὺς εἶδεν, ὅτι δὲν ἠμποροῦσε νὰ μεταπείσῃ τὸν νέον αὐτόν, ἐκάλεσε τὴν μητέρα του καὶ τῆς εἶπεν, ὅτι θὰ δώσῃ εἰς τὸν υἱόν της μεγάλην θέσιν, ἐὰν τοῦ ἀλλάξῃ τὴν ἰδέαν.

Ἡ μήτηρ του τότε ἐπλησίασεν εἰς τὸ αὐτὶ τοῦ παιδιοῦ της, ποὺ ἦτο ἕτοιμον νὰ μαρτυρήσῃ καὶ εἶπε:

— Γύρισε, παιδί μου, τὰ βλέμματά σου εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κοίταξε τὸν Θεόν. Αὐτὸς ἐδημιούργησεν ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἡμᾶς. Μίαν ἡμέραν καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς ἀδελφούς σου θὰ μᾶς ἀνταμείψῃ, αὐτὸν δὲ τὸν ἀσεβῆ βασιλέα θὰ τιμωρήσῃ.

Ὁ νέος μόλις ἤκουσεν αὐτά, ἔλαβε περισσότερον θάρρος, ἐστράφη εἰς τοὺς δημίους καὶ εἶπε:

— Τί περιμένετε; δὲν ὑπακούω εἰς τὸν νόμον τοῦ βασιλέως· ὑπακούω μόνον εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ καὶ σύ, βασιλεῦ, γνώριζε, ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ τιμωρηθῇς ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι εἶσαι ἀσεβής.

Ἔτσι ἐμαρτύρησε καὶ ὁ νέος αὐτὸς καὶ ὕστερα ἀπὸ αὐτὸν ἐμαρτύρησε καὶ ἡ μητέρα του.

72. *Ἀνεξαρτησία τῶν Ἑβραίων.*

(Α. Μακ. 2)

Οἱ Ἑβραῖοι ὑπέφεραν πάρα πολὺ ἀπὸ τὸν Ἀντίοχον. Δι' αὐτὸ πολλοὶ ἔφευγαν καὶ ἐπήγαιναν νὰ κρυφθοῦν εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς ἄλλα μέρη ἐρημικά. Ἔφυγε καὶ ἕνας ἱερεύς, ὁ Ματταθίας, γέρων ἑκατὸν περίπου ἐτῶν, ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἦλθεν εἰς τὴν μικρὰν πόλιν Μωδεῒν (πλησίον τῆς Ἰόππης) μὲ τὰ πέντε τέκνα του.

Ἐκεῖ μίαν ἡμέραν ἦλθαν ἄνθρωποι τοῦ βασιλέως, διὰ νὰ ἐξαναγκάσουν τοὺς κατοίκους νὰ θυσιάσουν εἰς τοὺς ψευδεῖς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

θεούς. 'Εμαζεύθησαν τότε οἱ 'Ιουδαῖοι καὶ ὁ Ματταθίας μὲ τὰ τέκνα του.

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ βασιλέως εἶπαν εἰς τὸν Ματταθίαν :

— Σὺ εἶσαι ἄρχων εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν. Ἔλα νὰ θυσιάσῃς εἰς τὰ εἴδωλα, ὅπως ἔκαμαν οἱ 'Ιουδαῖοι εἰς τὴν 'Ιερουσαλὴμ καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις. Ἂν θυσιάσῃς, θὰ γίνῃς φίλος τοῦ βασιλέως, ὁ ὁποῖος θὰ σοῦ δώσῃ πολλὰ χρήματα.

'Ο Ματταθίας, ἀντὶ νὰ ἀκούσῃ αὐτὴν τὴν κακὴν συμβουλὴν καὶ νὰ θυσιάσῃ εἰς τὰ εἴδωλα, εἶπε :

—Καὶ ἂν ὅλοι ὑπακούσουν εἰς τὸν βασιλέα καὶ ἀπαρνηθοῦν τὴν θρησκείαν, ἐγώ, τὰ τέκνα μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου δὲν θὰ ἀπαρνηθῶμεν τὴν θρησκείαν καὶ δὲν θὰ θυσιάσωμεν εἰς τὰ εἴδωλα.

Μόλις ὁ γέρων ἱερεὺς Ματταθίας εἶπεν αὐτά, εἷς ἀσεβὴς 'Ιουδαῖος, ἀντὶ νὰ παραδειγματισθῇ ἀπὸ τὸν γέροντα Ματταθίαν, ἐπλησίασε, διὰ νὰ θυσιάσῃ εἰς τὰ εἴδωλα.

'Ο Ματταθίας τὸν εἶδε καὶ τόσον πολὺ ἐταράχθη, ὥστε δὲν ἄφησεν αὐτὸν νὰ θυσιάσῃ καὶ εἶπεν εἰς ὅλους, ποὺ ἦσαν ἐκεῖ μαζευμένοι καὶ τὸν ἔβλεπαν :

— Ὅλοι ὅσοι ἀγαπᾶτε τὴν θρησκείαν τῶν προγόνων μας, ἐλᾶτε μαζί μου.

Πολλοὶ τότε ἐπῆγαν μαζί του. 'Εξεδίωξαν τοὺς ἐχθροὺς ἀπὸ τὰς διαφόρους πόλεις καὶ χωρία, ἐκρήμνισαν τοὺς εἰδωλολατρικοὺς βωμοὺς καὶ ἔφεραν πάλιν τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων των.

'Ο Ματταθίας, ποὺ ἦτο πολὺ γέρων, ἐνόησεν, ὅτι θὰ ἀποθάνῃ καὶ ἐκάλεσε τὸν υἱόν του 'Ιούδαν, ποὺ τὸν ἔλεγαν καὶ Μακκαβαῖον Αὐτὸς ἦτο πολὺ δυνατὸς καὶ ὅμοιος μὲ λέοντα.

'Ο 'Αντίοχος ἔστειλε πολλὰς φορὰς στρατὸν νὰ πολεμήσῃ τοὺς 'Εβραίους. 'Αλλὰ αὐτοὶ μὲ ἀρχηγόν των τὸν 'Ιούδαν τὸν Μακκαβαῖον κατώρθωσαν νὰ νικήσουν τὸν στρατὸν τοῦ 'Αντιόχου.

Τὸ 165 π. Χ. ὁ 'Ιούδας εἰσῆλθεν εἰς τὴν 'Ιερουσαλήμ, ἔκτισε νέον θυσιαστήριον καὶ ἔκαμε νέα ἐγκαίνια εἰς τὸν Ναόν, τὸν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὁποῖον εἶχαν μολύνει οἱ εἰδωλολάτραι μὲ τὰ εἰδωλολατρικάς των θυσίας.

Κατόπιν ὁ Ἰούδας ἐξηκολούθησε τὸν πόλεμον ἀλλὰ εἰς μίαν μάχην ἀπέθανε.

Μετὰ τὸν Ἰούδαν ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν ὁ ἀδελφός του Σίμων, ὁ ὁποῖος ἐκυρίευσε τὴν Σιὼν καὶ ἐπέτυχε νὰ γίνουν οἱ Ἑβραῖοι ἀνεξάρτητοι (τὸ 142 π. Χ.).

73. *Οἱ Ἑβραῖοι ἐρίζουν μεταξύ των καὶ ὑποδουλώνονται εἰς τοὺς Ρωμαίους.*

Ὅταν ἀπέθανεν ὁ Σίμων, διεδέχθη αὐτὸν ὁ υἱός του Ἰωάννης Ὑρκανός.

Τότε ἐγίνοντο ταραχαὶ εἰς τὴν Συρίαν. Ἐπωφελήθη αὐτὸ ὁ Ἰωάννης Ὑρκανὸς καὶ ἐπῆρε τὴν Σαμάρειαν, τὴν Γαλιλαίαν, τὴν Περαίαν καὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἀπὸ τὴν Συρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆκαν.

Ἐκείνην τὴν ἐποχὴν παρουσιάζονται οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Σαμαρεῖται.

Οἱ Φαρισαῖοι (ἀποχωρισμένοι) ἦσαν γνήσιοι Ἰουδαῖοι καὶ ἀφωσιωμένοι εἰς τὸν νόμον καὶ εἰς τὰς συνηθείας, ποὺ εἶχαν ἀπὸ τοὺς προγόνους των οἱ Ἑβραῖοι.

Οἱ Σαδουκαῖοι ἦσαν ἀντίθετοι τῶν Φαρισαίων καὶ δὲν ἦσαν ἐχθροὶ τῶν ξένων καὶ τῶν συνηθειῶν των.

Ὕστερα ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Ὑρκανὸν οἱ Ἑβραῖοι ἤρχισαν νὰ παραβαίνουν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, δὲν εἶχαν ὁμόνοιαν καὶ δὲν προσεπάθουν νὰ ὀργανωθοῦν.

Εἶχαν λοιπὸν ταραχὰς καὶ ἐμφυλίους πολέμους. Εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐμφυλίους πολέμους ἀνεμειγνύοντο καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Σαδουκαῖοι.

Τὰ κράτη ὅταν ἔχουν ἔριδας, καταστρέφονται. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ κράτους δὲν ἤργησε νὰ ἔλθῃ. Τὸ 60 π. Χ. ὁ στρατηγὸς τῶν Ρωμαίων Πομπήιος, ἀφοῦ ἐνίκησεν εἰς διαφόρους πολέμους, ἔφθασεν εἰς τὴν Παλαιστίνην καὶ ἐβά-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δισεν ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ. Οἱ κάτοικοι ἀνεστατώθησαν, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ νικήσουν καὶ οἱ Ρωμαῖοι ἔγιναν κύριοι τῆς πόλεως.

Τότε ὁ Πομπήιος μὲ τὸν στρατόν του εἰσῆλθεν εἰς τὸν Ναόν. Δὲν ἔθιξεν ὅμως τίποτε ἀπὸ αὐτόν, ἄφησε μάλιστα τοὺς Ἰουδαίους νὰ εἶναι ἐλεύθεροι εἰς τὴν θρησκείαν των, ἔδωσε πολλὰ διοικητικὰ προνόμια εἰς τὸν Ἀρχιερέα καὶ ὑπέταξε τὴν Παλαιστίνην εἰς τὸν Ρωμαῖον ἄρχοντα (ἀνθύπατον) τῆς Συρίας.

Ἀργότερα ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων Ἀντώνιος διώρισε βασιλέα τῶν Ἑβραίων τὸν Ἡρώδην, ὁ ὁποῖος ὑπήκουεν εἰς τοὺς Ρωμαίους.

Ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης ἦτο ἄνθρωπος πολὺ κακός. Οἱ Ἑβραῖοι ὑπέφεραν ἀπὸ αὐτὸν πολύ. Διὰ τοῦτο καὶ μὲ μεγαλύτερον πόθον ἐπερίμεναν τώρα νὰ ἔλθῃ ὁ Μεσσίας, διὰ τὸν ὁποῖον εἶχαν ὁμιλήσει οἱ προφῆται.

Καὶ πράγματι! Εἰς τὸ τέλος τῆς βασιλείας τοῦ Ἡρώδου ὁ Μεσσίας θὰ ἤρχετο· ὄχι ὅμως διὰ νὰ σώσῃ μόνον τοὺς Ἑβραίους ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους, ἀλλὰ ὅλον τὸν κόσμον ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἡ πρὸ τῶν Πατριαρχῶν περίοδος.

1. Ἡ δημιουργία . . . . Σελ. 5
2. Ἡ τιμωρία τῶν πρωτοπλάστων . . . . . » 6
3. Ὁ Κάιν καὶ ὁ Ἄβελ . . . . » 7
4. Ὁ κατακλυσμὸς . . . . » 8
5. Ὁ πύργος τῆς Βαβέλ.—Ἡ διασπορὰ . . . » 9

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Οἱ Πατριάρχαι.

6. Ὁ Ἀβραὰμ ἐγκαθίσταται εἰς τὴν Χαναὰν . . » 11
7. Ὁ Ἀβραὰμ χωρίζεται ἀπὸ τὸν Λὼτ . . . » 12
8. Ἡ θυσία τοῦ Ἰσαὰκ . . . . » 12
9. Ὁ γάμος τοῦ Ἰσαὰκ . . . . » 13
10. Ὁ Ἠσαῦ καὶ ὁ Ἰακὼβ . . . . . . » 15
11. Ὁ Ἰακὼβ εἰς τὴν Χαναὰν . . . . . . » 16
12. Ὁ Ἰακὼβ ἐπιστρέφει εἰς τὴν πατρίδα του . . » 18
13. Ἡ πώλησις τοῦ Ἰωσὴφ . . . . . . » 20
14. Ὁ Ἰωσὴφ εἰς τὴν φυλακὴν . . . . . » 21
15. Ὁ Ἰωσὴφ ἄρχων τῆς Αἰγύπτου . . . . » 23
16. Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσὴφ εἰς τὴν Αἴγυπτον . . » 24
17. Ὁ Ἰωσὴφ φανερώνεται εἰς τοὺς ἀδελφούς του » 26
18. Ὁ Ἰακὼβ εἰς τὴν Αἴγυπτον . . . . . » 28

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ὁ Μωυσῆς καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ.

19. Εἰς τοὺς Ἑβραίους γεννᾶται ἀρχηγὸς ὁ Μωυσῆς » 30
20. Αἱ πληγαὶ τοῦ Φαραὼ . . . . » 32
21. Οἱ Ἑβραῖοι φεύγουν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ διαβαίνουν τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν . . . » 34

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

22. Ὁ Θεὸς τρέφει τοὺς Ἑβραίους εἰς τὴν ἔρημον Σελ. 36
23. Αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ . . . . » 38
24. Ὁ τελετουργικὸς νόμος τῶν Ἑβραίων . . » 40
25. Οἱ πολιτικοὶ νόμοι τῶν Ἑβραίων . . . . » 41
26. Ὁ Θεὸς τιμωρεῖ τοὺς Ἑβραίους νὰ περιπλανῶνται τεσσαράκοντα ἔτη εἰς τὴν ἔρημον . » 42
27. Ὁ θάνατος τοῦ Μωυσέως . . . . . » 43
28. Οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὴν Χαναὰν . . . . . » 45
29. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἀποχαιρετᾷ τοὺς Ἑβραίους » 47
30. Ὁ εὐσεβὴς Ἰὼβ . . . . » 48

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Ἡ ἐποχὴ τῶν Κριτῶν.

31. Τί ἦσαν οἱ Κριταὶ . . . . » 50
32. Ἡ Δεβώρα . . . . » 51
33. Ὁ Γεδεὼν . . . . » 52
34. Ἡ φιλοπατρία τοῦ Ἰεφθάε καὶ τῆς θυγατρός του » 54
35. Ὁ Σαμψὼν . . . . » 56
36. Ἡ Ῥοὺθ . . . . » 59
37. Ἡ Ἄννα . . . . » 61
38. Ὁ Σαμουὴλ . . . . » 62

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Οἱ βασιλεῖς.

39. Ὁ βασιλεὺς Σαοὺλ εἶναι δυστυχὴς . . . » 65
40. Ὁ Δαβὶδ χρίεται βασιλεὺς καὶ νικᾷ τὸν Γολιὰθ » 67
41. Ὁ Δαβὶδ καὶ ὁ Ἰωνάθαν φίλοι. . . . . » 68
42. Ὁ Σαοὺλ καὶ ὁ Δαβὶδ φίλοι . . . . . » 70
43. Ὁ Δαβὶδ βασιλεὺς . . . . » 71
44. Ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ λατρεύει τὸν Θεὸν . » 73
45. Ὁ Δαβὶδ τιμωρεῖται . . . . » 75
46. Ὁ βασιλεὺς Σολομὼν . . . . » 76
47. Ὁ Ναὸς . . . . » 77

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

Διαίρεσις καὶ καταστροφὴ τοῦ ἑβραϊκοῦ βασιλείου.

48. Τὸ βασίλειον τῶν Ἑβραίων χωρίζεται εἰς δύο: τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Ἰσραὴλ . . . . . . Σελ. 79

Ι. Τὸ βασίλειον τοῦ Ἰσραὴλ

49. Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ Ἱεροβοὰμ τιμωρεῖται » 80
50. Οἱ προφῆται . . . . » 81
51. Ὁ προφήτης Ἠλίας . . . . » 82
52. Ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος . . . . . . » 85
53. Ὁ προφήτης Ἀμὼς . . . . » 86
54 Ὁ προφήτης Ἰωνᾶς . . . . » 87
55. Ὁ προφήτης Ὠσηὲ καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰσραὴλ . . . . » 89
56. Ὁ εὐσεβὴς Τωβὶτ . . . . » 90

ΙΙ. Τὸ βασίλειον τοῦ Ἰούδα.

57. Ὁ προφήτης Ἠσαΐας . . . . » 92
58. Ὁ προφήτης Ἱερεμίας . . . . » 94
59. Ἡ Ἰουδὶθ μεγάλη πατριῶτις . . . . . » 95
60. Ἡ καταστροφὴ τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰούδα.—Ἅλωσις τῆς Ἱερουσαλὴμ . . . . . . » 96

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Οἱ Ἑβραῖοι ἐξόριστοι.

61. Ἡ ζωὴ τῶν Ἑβραίων εἰς τὴν Βαβυλωνίαν . . » 98
62. Ὁ προφήτης Ἰεζεκιὴλ . . . . » 99
63. Οἱ τρεῖς παῖδες . . . . » 100
64. Ὁ προφήτης Δανιὴλ . . . . » 101
65. Ἡ Ἐσθὴρ μεγάλη πατριῶτις . . . . . . » 103

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὴν Παλαιστίνην.

66. Οἱ Ἑβραῖοι ἐπιστρέφουν εἰς τὴν πατρίδα των . » 106
67. Ὁ προφήτης Ζαχαρίας . . . . » 107

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

68. Ἔσδρας.—Νεεμίας . . . . Σελ. 108
69. Οἱ Ἕλληνες ὑποδουλώνουν τοὺς Ἑβραίους . » 109
70. Ὁ γέρων Ἐλεάζαρος θυσιάζει τὴν ζωήν του
χάριν τῶν ἰδεῶν του . . . . » 111
71. Ἡ μήτηρ καὶ τὰ ἑπτὰ τέκνα της . . . . » 112
72. Ἀνεξαρτησία τῶν Ἑβραίων . . . . . . » 113
73. Οἱ Ἑβραῖοι ἐρρίζουν μεταξύ των καὶ ὑποδουλώ-
νονται εἰς τοὺς Ρωμαίους . . . . . . » 115

024000027975

Ἀνάδοχος ἐκτυπώσεως: Κ. Δ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ
Τυπογραφικὰ Καταστήματα ὁδὸς Καπνικαρέας 35—Ἀθῆναι

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Λεωνίδης
Βασιλεύς } 300.-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

3,5

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ΔΡΧ. 24.—

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΔΡΧ. 26.40

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής